

KOVILLOOR MADALAYAM
KOVILUR-630 307
MANAGIRI VIA

குருவருட்பாமாலை

விருதுநகர்

மாதர் மணிவாசக சங்க ஸ்தாபகர்

திருமதி

வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மையார்

அவர்கள்

இயற்றிய பிரபந்தங்களின்

தொகுதி

சச்சிதானந்தம் பிரஸ், விருதுநகர்.

1954.

பொருளடக்கம்

- (i) அணிந்துரை
- (ii) மதிப்புரை, வாழ்த்துரை, சாற்றுக்கவிகள். i - xx
- (iii) குருபரனின் வரலாற்றுக் குறிப்பு. 1 -
1. குருவருட்பாமாலை
 2. ஆனந்தக்களிப்பு
 3. பிரபுவிலாசம்
 4. எந்நாட்கண்ணி
 5. பராபரக்கண்ணி
 6. சபைச்சிறப்பு
 7. குருபராக்கிரமம்
 8. சேன்காலத்துக்கு இரங்கல்
 9. கீர்த்தித்திருவகவல்
 10. போற்றித்திருவகவல்
 11. மணிச்சுடர்மாலை

உ
சிவமயம்

சேன்னை, ஓய்வு பெற்ற கல்விலாகா அட்சாரி

சைவசித்தாந்த வித்தகர் உயர்திருவாரார்,

ச. சச்சிதானந்தம்பிள்ளை B. A., L. T., அவர்கள்

அணிந்துரை

குருவருட் பாமாலை என்னும் இந்நூல், விருதுநகர் மாதர்மணி வாசக சங்கத்தாபகர் திருமதி தில்லைக்காமாட்சி அம்மைபாரால் இயற்றப்பெற்றது. இது, தருவருட்பாமாலை ஆனந்தக்களிப்பு பிரபுவிலாசம் முதலிய பதினொரு பகுதிகளை உடையது; பல வகைப்பட்ட 458 பாடல்களைக் கொண்டது. அம்மைபாரின் ஞானகுருவாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருசாமி ஐயா அவர்கள்மீது பேரன்புடன் பாடப்பெற்ற பனுவலாய் அமைந்துள்ளது.

இப் பாமாலைக்கு முன்னுரையைப் பொருந்தியுள்ள தருபரனின் தோண்டும் சிறப்பும் என்னும் உடைநடைப்பகுதியில், அவர் கோற்றவனிக்கருளிய காபனங்கள், வெளியிட்ட நூல்கள், நிகழ்த்திய எண்ப தொண்டுகள், அவர் சிஷ்ய பரம்பரை, அம்மைபார் இந்நூலைப் பாடுதற்குரிய காரணம் முதலிய சாரமான செய்திகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சுவாமிகள் செய்த தொண்டுகள் பல. அவற்றுள் ஞான வேட்டைபையும் சிவபத்திப் பெருக்கையும் பெண்ணுலகில் பொங்குவித்த பெருமை சிறப்புவுகையில் போற்றத் தகுந்ததொன்று இவர்களிடம் மாணவர்களாய் முதலில் வந்தடைந்த நல்லோர்களுள் ஸ்ரீ வள்ளியம்மையாரும் ஒருவர். இவர் இளமையிலேயே துறவு புண்டனர். இவருக்குச் சுவாமிகள் பல பெரு நூல்களைப் போதித்து உபதேசமும் அருளி இவர் வாயிலாகப் பெண்ணுலகிற் சிவபத்தி ஒங்கச் செய்தார்கள். இந்நூலின் ஆசிரியையாகிய அம்மைபார் முதலில் ஸ்ரீ வள்ளியம்மையாரின் மாணவியாய் இருந்து, அவர் சிவசாயுச்சியம் அடைந்தபின்பு, ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருசாமி ஐயா அவர்களின் சிஷ்யையாகிப் பதினெட்டாண்டுகாலம் பாடங்கேட்டும் ஆன்ம சாதனங்கள் பயின்றும் வந்தார்கள் என்று இவ்வரலாற்றுப் பகுதியிலிருந்து அறிகின்றோம். 1944-ம்

ஆண்டில் தம் குருநாதர் பரிபூரண மெய்திய பின்னர் அம்மையார் சித்தாந்தச் செல்வர் திரு T. S. கந்தசாமி முதலியாரிடம் சிவஞானபோத நூலைப்பாடங் கேட்டார்களென்றும் அவர்களும் மற்றோரன்பரும் தந்த ஊக்கத்தால், இப்பாமாலையை இயற்றத் துணிந்தார்கள் என்றும் அப்பகுதி தெரிவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் இவ்வருமைச் சகோதரியாரை ஆன்றோர் பலர் ஊக்கி மேல்நிலைபடையச் செய்தது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. மனித சமுதாயம் உயர்வதற்குப் பெண்ணினம் உயர்தல் வேண்டும். பெண்மையின் பெருமையை ஆண்களும் உணர்ந்து போற்றல் வேண்டும். “பெண்ணை ஆபவிண்ணோர்கோ” “பெண்ணோர் கூறினன்” “பெண்ணாகிய பெருமான்” என்ற சம்பந்தர் திருவாக்கைப் போன்ற திருமுறைத் திருவாக்குக்களையும், “சத்தியும் சிவமுமாய் தன்மையிவ்வுலகமெல்லாம், ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உயர்குண குணியும் ஆகி, வைத்தனன். அவளால், வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கையெல்லாம்” என்ற சித்தியார்த் திருவாக்கையும் உய்த்துணர்ந்த பெரிபோர்கள் என்றும் பெண்மையின் மேன்மையைப் பேணிவந்துள்ளனர். “கூணுநல்லறத் தோடிக் கு பெண்ணுருப் போந்து நிற்பது தாய்சிவசத்தியாம் ... ஞானம் நல்லறம் வீர சதந்திரம் பேணுநற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம் ... சிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குளதாகுமாம் குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாசுமாம்” என்று புதுமைப்பெண் வாய்மொழியாகப் பாரதியார் பெண் பெருமை பேசுகின்றார். “பெண்ணை - தாயை - தெய்வத்தைப் போற்றுகங்கள்! போற்றுகங்கள். எங்கணும் பெண்மை பொலிக! எங்கணும் தாய்மை ஒங்க! எங்கணும் இறைமை வாழ்க! வந்தேமாதாம்!” என்று பேண்ணின் பெருமை என்னும் பெரிய நூலை முடிக்கும் பகுதியில் முழங்குகின்றார் — தமிழ் முனிவர் திரு வி. க. பெண் சரியையாதி நான் கினுக்கும் உரியவளே. “பெருந்தவத்தேம் பிஞ்ஞகன்காண் ... அருந்தவத்தாள் ஆயிழையாள் உமையாள் பாகம் அமர்ந்தவன்காண்”. “நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்களைந்தும் வென்றானே” என்ற அப்பர் திருமறைவாக்கும், அறம்

இ

வளர் செல்வி, அருந்தவநாயகி, என்பனபோன்ற அம்மை திருப்பெயர்களும் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும். இந் நூற்றாண்டில் சாயுஜ்ஜிய மெய்திய சாரதாமணி தேவியார் தனிப்பெருஞ் சரிதையானது பெண் செய் தவமாண்பின் கொழுந்தாய், அண்ணுமலைத் தீபம்போல், அவனியெல்லாம் போற்ற ஒளிர்கின்றதன்றோ! மைத்ரேயி, கார்க்கிபோன்ற சில வடநாட்டுப் பெண் ஞானிகளின் பெயரும் ஔவையார் காரைக்காலம்மையார் போன்ற சில தென்னாட்டுப் பெண் ஞானிகளின் பெயரும் அறிஞர்கள் போற்றுதலுக்கு என்றும் உரியனவாயுள்ளன.

உண்மை இவ்வாறிருப்பதை உணர்ந்த ஸ்ரீ குருசர்மி ஐபா அவர்கள் பெண்கட்கும் ஞானோபதேசம் செய்து மேம் படுத்தி யருளினார்கள் இந்நூலாசிரியராகிய அம்மையார் தமது குருநாதரை ஆண்டவனெனவே கொண்டு போற்றுகின்றார்கள். கனவிலும் நனவிலும் தமக்கு அவர் உபதேசித்த உண்மைகள் பலவற்றை எடுத்து உரைக்கின்றார்கள். இவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை அம்மையார் வாக்கின் மூலமாகவே அறிதல் நன்மை பயக்கும். ஆதலின் அவற்றில் பத்துமட்டும் கீழே தாப்படுகின்றன. (i) “ஒழுக்கநெறியே உயர்நெறியாம்” (ii) “திருமறையின் மெய்ப்பொருளைத் தானெனவே பாவிக்கில் தானே தானாவை” (iii) “சொரு பத்தை நாட்டம் வைத்துத் துயரினைக் கடவாய்”. (iv) அறிவை அறிந்தே அடங்குதல் ஆனந்தம்”. (v) “சுட்டற்ற மோனமாதிலையில் சும்மா இரு”. (vi) “அன்பே சிவம்”. (vii) “ஆகாயம்போல அறிவாகி நிற்பானை நீ கண்டு அங்கறிவாய் நில்” (viii) “சிவமே சுகம்” (ix) “கண்டதெல்லாம் மோனமெனக் காண்” (x) “உள்நாடி நிற்பதுவே உறுதி.”

இங்ஙனம் பெற்ற உபதேசங்களின் வழியே நிற்க அம்மையார் முயன்றதன் பயனாக, நாடிய ஞான நன் னிலையைத் தாம் அடைந்ததாகச் சில பாடல்களில் தெரிவிக்கின்றார்கள் (உ-ம்) (i) “தவமான புனை நல்கித் தமியேனைப் பாருலகில், சிவமான பெருங்கடலில் திளைப்பித்ததென்

என்பேன் ! ” (ii) “ போதாந்தமாயிருக்கும் பூரணமாம் சின்மயத்தை, தாதான்மயமாயிருந்து தான்தானாய் நின் றேனே ” (iii) யோகார்தம் கண்ட உண்மையால் ஞான ஏகார்தமென்னும் இனிய தேன் உண்டேனே ” (iv) “ புருவத்தினூடே பொன்றும் சுழுமுனை, அருவ தெரிசனம் அடியாட்களித்தனை ” (v) “ துரியாதீதமாம் சுயஞ்சோதி யதனைக் கரதலா மலகமாய்க் காட்டினை எனக்கே ”

இப்பெருநிலைபை அடைதற்கு நாட்டங்கொள்ளா திருந்த பண்டை நிலைபை நினைந்து நொந்த, சேன்ற காலத்துக்கிரங்கல் என்ற பகுதியை அம்மையார் பாடியுள்ளார். அதனோடு, கருநாதரை அடைந்து உபதேசம் பெற்று அவர் குறித்த நிலைபை அடைந்த பின்பும், ஒரோர்கால் தாம் அந் நிலையினின்றும் வழக்கி வீழ்ந்து வருந்துவதையும் மீண்டும் அச்செந்நெறியான் மேல்நிலைபைச் சேர்ந்து நிலைக்க வேண்டும் என்று பகர்ந்திருப்பதையும் புலப்படுத்தும் பாடல்கள் சில வருகின்றன. இது பிற்பல ஞானியர் வாழ்க்கையிலும் விளையும் அனுபவமேயாகும். இதை வாசனாமலம் தாக்குதல் என்பர். இத்தாக்கினின்றும் விடுபடுதற்குச் சிவஞானபோத இறுதிச் சூத்திரம் வறி காட்டுகின்றது. சீவன் முத்தர் அவ்வழிச் சென்று நிலைபொன்றிய நற் சமாதியுற்று, பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் நிலைத்து நிற்பர் என்பர் அனுபூதிமான்கள்.

இப்பெருங் கருத்துக்களை அம்மையார் வெளியிட்டிருப்பது உலகநலங்கருதியே. இவர்களுள்ளத்தில் இப்போது நலநாட்டம் மிகவும் வளர்ந்துள்ளது. தாம் அரும் பெரு ஞானப்பணி செய்தற்காகவே பிறந்திருப்பதாகவும் ஒருமுறை பாடியுள்ளார் “ அத்வைதம் எனும் நாவாய் தன்னில் நானும், அகம் பிரமம் எனும் சரக்கை ஏற்றிக்கொண்டு, தத்வமசி எனும் பொருளைத் தரணிதன்னில், சகலருக்கும் தந்தருள வந்தேனம்மா ” என வருவதப்பாட்டு. இது, லேகாம்டே டேங்வே (Lecomte du Novy) என்னும் பெரிய விஞ்ஞானி Human Destiny (மனிதனது முடிந்த பூரண நிலை, என்னும் உலகம் போற்றும் பெரு நூலின் இறுதியில்

கூறியதோர் பேருண்மையை நினைப்பூட்டுகிறது. ★ அம்மையாரின் உலகநல வேட்கைக்குச் சான்றாக வுள்ள பல பாடல்களில் சிலவற்றைக் காண்பாம். (i) “அனைத்துயிரும் அருளாலே இன்புற்றிருப்பதற்கே அதுதினம் நின் அருளையே நாடுவேன். அகலாதெப் பிறப்பினுமே” (ii) “பொதுநலச் சேவையே பூமியிற் செய்திட இதழுடன் வருகுவாய் என்னை யாட்கொள்ளவே” (iii) “கலிகாலக் கோலத்தால், நிந்தனை செய்வாரும் உய்வான் நீயருள வேண்டுவனே”. (iv) “ஆற்றிவைத் தானடையாதல்லுறும் சீவர்களும், பேரறிவில் தாம் கலந்து பெருமையுறல் எந்நாளோ!” (v) “மோகத்தைக் கொண்டலகம் மோச மடைதல் கண்டு, தாகத்தைக் கொண்டடியில் சாற்றி நின்றேன் சற்குருவே” (vi) செந்நெறியில் சென்றுலகம் செம்பொருளைத் தானுரை நன்னெறியாம் நற்சேவை நல்கிடுவோய் மணிச்சுடரே! (vii) தாயாகி நின்றிலகைத் தாங்கும் தபாபரனே சேயான இவ்வுலகைச் சிறக்கச் செய் மணிச்சுடரே”, என்றெல்லாம் வேண்டுகின்றார். இறுதியாக, அணுக்குண்டு யுகத்தின் அநர்த்தமும் கவனத்திற்கு வந்தது. அம்மைபார் தாய்மைத் தன்மை உந்த, “அணுக்குண்டைத் தானகற்ற அருட்

★ “மனிதவர்க்கத்தின் பூரணநிலை நிகரற்றது என்பதையும், அதை மனிதன் அடைவது, அதற்கு வேண்டிய அரும்பாட்டில் அவன் ஒத்துழைக்கத் துணிவுகொண்டுள்ளானா என்பதைப் பொருத்திருக்கிறது என்பதையும் ஒவ்வொரு மனிதனும் நினைவில் வைக்கக்கடவன். இதற்காகப் போராடியே தீர வேண்டும் என்பது இன்றும் இதற்கு முன்பும் இருந்துவரும்நியதி என்பதையும் மறவாதிருக்கக் கடவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவன் ஒரு போதும் மறவாது உணரவேண்டிய உண்மை ஒன்றுண்டு. அது என்ன வெனில், பரஞ்சடரின் பொறி அவனுக்குள் மட்டும் - வேறு எப்பொருளிலும் அன்று தங்கி இருக்கின்றது. அவனுக்கு அதை அலகியம் செய்யவும் அழித்து விடவும் சுதந்தரமுண்டு; அதுபோலவே ஆண்டவனுக்காக, அவனுடன் இணைந்து நின்று, பணி செய்யவும் சுதந்தரமுண்டு என்பதே.”

குன்றைத் தானடுக்கிக், கணு முற்றி நின்ற அருள் கரும்
பருள்வாய் மணிச்சடரே ” என்றும் வேண்டுகின்றார்.
வாழ்க இத்தாய்மை! வணக்கம் இவ்விறைமைக்கு.

அம்மைபார் பெண் இனத்தின் உரிமையை நயர்ப்பட
எடுத்தோதும் நல்ல செய்யுளில் இரண்டைக்கண்டு வியவாது
மேற் செல்ல இயலவில்லை: (1) “பாதியுருப் பெண்ணை
பரசிவனே! அந்-நிலையின், ஆதிநிலை சொல்வாய்; அறியேன்
பராபரமே!” (11) “வலப்பாகம் உன்றனக்கு வைத்திருந்
தால் எங்களுக்கும், இளைப்பாற இடப்பாகம் சுவாய்
பராபரமே!”.

“பெருமைக் கற்பில் பெண்கள் திருந்தத் தருணத்தோதும்
தயாநிதியாகிய குருநாதர் பெருமைபைப் பாட எழுந்த
கீர்த்தித் திருவகவலில், அவர் செய்த தொண்டுகள் குறிக்கப்
பட்டுள. அவர் “வேதாந்தம் சித்தாந்தம் மேலாம் நாதாந்தம்
பொதுவாய் நோக்கிடும் புண்ணியன் ” என்றும் போற்றிப்
பெற்றுள்ளார்.

பெண்ணடியார்களுள் நூல் இயற்றியவர்கள் மிகச்
சிலரே. ஆதலின், இந் நூலாசிரியர் தமிழுலகிற் கனித்துள்ள
இப் பாமாலை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதில் சில அச்
சுப்பிழைகளும் யாப்பமைதிக் குறைவுகளும் காணப்படு
கின்றன. ஆயினும், இந்நூலைத் தண்ணொளி நிறைந்த முழு
மதி எனவே போற்றி ஏற்கக்கடவோம்.

சொற்பொலிவும் பொருட்பேறும் பொதிந்த அழகிய
செய்யுட்கள் — உள்ளத்தை உருக்கும் பாட்டுக்கள் பல இப்
பாமாலையில் மீளிர்கின்றன. ஊன் நோக்கும் வழி ஓடுவது
உலகப் பொது இயல்பு. இதை விடுத்து, “வான் நோக்கும்
வழியாவது நின்மனோ! ” என்று அழைத்து உயர்வுள்ளச்
செய்வன இப் பாட்டுக்கள். இவற்றையாக்கும் தகுதியை
உண்டாக்கிய குருநாதர்க்கு நம் வணக்கம் உரியது. குரு
வருளைத் துணைக்கொண்டு பாடுமாறு நமது ஆன்ம சகோதரி
யாரை ஊக்கிய விருதைமாநகர்க்கும் பிற ஊர் அன்பர்கட்கும்
நம் நன்றி உரியது. 1300 ஆண்டுக்கு முன்பு பாண்டி மண்
டலத்தில் பழம் பெரும் சைவம் குன்றிய காலத்து அம்

மண்டலத்தரசர்தம் மாதேவியார்தாம், ஞானசம்பந்தரை
வருவித்து ஊன உணர் வொழுக்கங்களை நீக்கிக் காத்தருளி
னார். அத்தகைய மண்டலத்தில், இன்றும், கற்பிலும்
சமயக்கடமை யுணர்விலும் மேம்பட்டு விளங்கும் மங்கை
யர்க்கரசிகள் சிலர் தோன்றித் தொண்டு புரிவதைக் காணும்
போது, இது அங்கயற்கண்ணியாம் உலகின்ற அன்னையின்
அருட் பிரசாதமென்றே புலப்படுகின்றது.

இந்த அன்புப் பாமாலைபின் ஆசிரியையாகிய அம்
மையார் தொடங்கி நடத்திவரும் அன்பறிவுத் தொண்டுகள்
காலத்தின் சேவைக்கேற்ற முறையில் மேன்மேற்பெருகவும்,
இன்னும் பல பாடல்களை அம்மையார் பாடவும், அவர்கள்
பெரிதும் விரும்புகின்றபடி வையகந் துயர் தீரவும், தெய்வ
நீதி யாண்டும் விளங்கவும் திருவருள் துணை செய்வதாக.

விருதுநகர் ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் திருமடாலயம், ஸ்ரீ கணபதியானந்த
 சற்குரு சுவாமிகள் சைவவிளக்க வாசகசாலை, ஸ்ரீ காரைக்கா
 லம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலயம் இவைகளின்
 ஸ்தாபகரும் தலைவரும் சற்குருநாதருமாகிய,
 ஸ்ரீலக்ஷ்மி கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்கள்.

சிவமயம்.

சற்குருவே துணை

குருபரனின் வரலாற்றுக் குறிப்பு.

குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானு முடனே காண்க.

பதி - பசு - பாசம் என்ற மூன்றும் என்றும் உள் பொருள் என்பர் மேலோர். பசுவானது பதியுடன் சேரில் பதியுடன் கலக்கும் பாசத்தோடு சேரில் பாசத்துடன் கலக்கும் இயல்புடையது. பாசமோ எனின் வெய்ய காரிருட்டாகிய திண்ணிய சிறை. பசுவோ கண்ணில்லாக் குழவி. கொடிய இருளில் அகப்பட்ட குருட்டுக் குழவியைக் கரைபேற்றப் பேரருட் பெருங் கடலாகிய இறைவன் திரு நோக்கம் கொண்டான். புல்லாகிப்-பூடாய்-புழுவாய் - மரமாகிப் பல் - மிருகமாகிப் - பறவையாய்ப்-பாம்பாகிப் - கல்லாய் - மனிதராய்ப் - பேயாய்க் கணங்களாய் என்ற மணிவாசகப் பெருமானின் மாண்புறு அருள் வாக்குக் கிணங்க உயிர்களைப் பல்வேறு வடிவிற்புருத்தி முடிவில் ஆற்றிவுகொண்ட மக்கள் வருவை அடையச் செய்கின்றான் இறைவன்.

சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என மூவகை இனம் உண்டு இதில் விஞ்ஞானகலர் ஒரு மலத்தை யுடையவர்கள் இறைவன் அறிவுக்கறிவாய் நின்று உணர்த்த இவர்கள் உணரும் தன்மையுடையவர்கள். பிரளயாகலரோ எனின் இருமலத்தையுடையவர்கள். இறைவன் மான்-

மழு, மூன்று கண், நான்கு தோள்களுடன் உணர்த்த இவர்கள் உணரும் தன்மையுடையவர்கள். சகலர் மூன்று மலங்களையுடையவர்கள். பற்றுவிட்ட தவத்தால் இருவினை யொப்பு, பாசம் நீக்கும் நிலை, அருட் கலப்பு இவைகள் பெற்ற உயிர் உய்ய வேண்டுமென்ற அருளிஞல் இறைவன் தனது ஐந்து தொழில், நான்கு கை, மூன்று கண், விரிந்த செஞ்சடை, குளிர்ந்த கங்கை, கீற்றுப்பிறை, மான், மழு, உடுக்கை, உரககங்கணம், கொன்றை தும்பை முதலியவை களை மறைத்து மனித உடல் கொண்டு பூவுலகில் காட்சி யளித்து உயிர்களுக்கு உறுதுணையாய்வின்று மெய்ப்பொருள் களை யுணர்த்தித் தன்னை யடையும் வண்ணம் செய்வா னென்பது நூல்களின் துணிபு.

குருபரனின் தொண்டும் சிறப்பும்.

விருதுநகரில் இந்து நாடார்களுக்குப் பாத்தியப்பட்ட ஸ்ரீ சகத்குரு அறுபத்து மூவர் திருமடாலயம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ சற்குரு கணபதியானந்த சுவாமிகள் சைவவிளக்க வாசக சாலை, ஸ்ரீ காரைக்காலமமைபார் பெண்கள் வைதீக வித்தி யாலயம் இவைகளின் தலைவரும், ஸ்தாபகரும் எங்கள் ஞானாசிரியருமான ஸ்ரீ ஸ்ரீ கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்கள் செயற்கரிய செயல்கள்செய்த பெரியோர்களில் ஒருவராவார். இச் சிவஞானச் செல்வரின் சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த எழி லார் இணையடியை இறைஞ்சி எழுதுவது. இச்சிவஞானச் செல்வர் இளமையிற் கல் என்ற ஒளவையார் அருள்வர்க்குக் கிணங்க மிக்க இளமையிலேயே தக்க நூல்களைக் கற்று,

“கற்க, கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்ற பொய்யா மொழிப்படி இறைவனிடத்தும், உயிர் களிடத்தும் இடையறா அன்பும் உறுதியும் நிறைந்த உள்ளத்தினராகிய அருளே திருமேனியாகத் தோன்றிய நாகலாபரம், ஸ்ரீ கணபதியானந்த தேசிகராம் மெஞ்ஞான வித்தக ஞானாசிரியரை யடுத்து அம் மகாத்மாவின் தவ வலிமையாலும், தமது உள்ளப் பண்பினாலும் அத்தேசிக நாதரிடம் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து பசுகரணம் கழன்று, பதிகரணமாய் நின்று சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கி அத்தன் கருணை எனும் அருட்டுணை பெற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வுடன் இல்லறத்தே எழில்பெற்று என்றும் குறைப்புக்கு மங்காக் கீர்த்தியுடன் மதிப்பவர் மனத்தில் மணிவிளக்கென விளங்கி மன்றுளாடி திருவடியாம் தோணிபற்றி மகிழ்ச்சியுடன் வாழும் மாண்புபெற்று, அறத்தொண்டுகள் பல ஆற்றி வந்தனர்.

இச் சிவஞானச் செல்வர் அச்சிட்ட நூல்கள்:—

இராஜபோகம், அக்ஷரமாலிகா, கொலை மறுத்தல், பிரபுலிங்க ஸீலையில், ஓர் பகுதியான சாதகாங்ககதி, பரிமே லழகர் உரையைத் தழுவின திருக்குறள் மூலமும் உரையும் வேதாகம சோபான முறை முதலிய நூல்களை வெளியிட்டு வேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானியாய்ச் சைவ உலகில் தனிப் பெருநிலையை வளர்ப்பதற்கு ஓர் ஒப்பற்ற அச்சாணி யாக நின்று துறந்தார் துல்வாதவர் இறந்தார் முதலிய பதின்மருக்கும் உதவி இல்லற நிலையில் நின்று சிறந்த சான் றோராகவும் ஒப்பற்ற வழிகாட்டியாகவும் விளங்கி ஆற்றுவார். ஆற்றல், பசியாற்றல், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்

கொடுத்தோராவர் என்றபடி பகடு நடந்த கூழ்பல்லோ
ரோடும் உண்ணும்படி செய்து பார்த்து மகிழ்வார்.

அகரமாயிரம் அந்தணர்க் கீகிலன்

சிகர மாயிரம் செய்து முடிசிலென்

பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு

நிகரில்லை என்பது நிச்சயம் தானே.

என்ற

திருமூலர் இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாகத் தினசரி
விருதுநகர் ஸ்ரீ அறுபத்து மூவர் திருமடாலயத்தில் மூன்று
பேருக்குப் பசிப்பிணி நீக்கி வருவதோடல்லாமல் பலருக்கு
பவப்பிணி நீக்கும் பண்டிதராகவும் திகழ்ந்தார்.

கூத்தப் பெருமானின் திருக்கூத்தைத் தெரிசிக்க
ஆசை யுளத்தே பொங்கி வழிய ஆடலரசன் அவையாகிய
சிற்றம்பலத்தை யடைந்து தெரிசித்துச் சின்னாள் அங்கேயே
தங்கி ஆனந்தப் பெருக்கில் திளைத்து இருக்கும் காலத்தில்
உள்ளத்தே ஒன்று தோன்றியது. “தான் பெற்ற இன்பம்
பெருக வையகம்” என்ற நினைப்புடன் சிதம்பரத்தே திரு
மடம் அமைக்கத் திருவுளத்தே பற்றினார். பல பெரியோர்
களை நேரில் சென்று கண்டு ஒற்றுமைப்படுத்திச் சன்னதி
வாசலைச் சேர்ந்தே பொது மடம் ஒன்று கட்டி நாடார்குல
உறவின் முறையார்கள் என்றும் கூத்தப் பெருமானின்
குரைகழலைக்கண்டு களித்து ஆடலரசின் அருள்பெறும்படி
செய்தனர். இத்திருமடம் இன்றும் சிவகாமசுந்தரியின்
திருவருளே போல் மிளிர்கின்றது.

ஸ்ரீ அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுக்கும், ஸ்ரீ ஸ்ரீ சற்குரு கணபதியானந்த சுவாமிகளுக்கும் சமயக்குருமார்கள் நால்வர்க்கும், சந்தானகுரவர்களுக்கும், லோக சற்குரு சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளுக்கும், தனது பிரதம சீடர்களி லொருவராகிய ஸ்ரீ ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார்க்கும் மற்றும் பல பெரியோர்களுக்கும் சிறப்பாக குருபூசை முதலியன நடத்து வதோடும், பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்றுவிடர்க்கு என்ற வேதமொழிப்படி செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து என்றும் குன்றிலிட்ட கொழுஞ் சடரெனப் பிரகாசிப்பதோடும் லாமல் மகாபெரிய சண்ட மாருதத்தினால் தாக்குற்றபோதும், தலைவணங்கும் நாணல் போல்கின்று, நானிலத்தில் பல குழந்தைகளிலேயும் தன் நிலை கலங்காத அப்பர் சுவாமிகள் போல் வெற்றிகண்டு தத்துவ ஞான நிஷ்டாபரணைத் தாக்கற நிற்கும் சமர்த்தாகிய சாக்ஷி வடிவாய் நின்று தன்னையடுத்த சற்சீடர்கள் மனமாதிகள் கழன்று மாசற்ற பெருவெளியில் நிற்கும் வண்ணம் சுருதியுத்தி அனுபவம் பொருந்தும் வகையில் அனுக்கிரகம் செய்து அருளுவார். இப் புண்ணிய மூர்த்தியையடுத்த சற்சீடர்களும் இவர் செயல் முறைகளைக் கண்டபோதே தாங்களும், நானெனதென்ற தன்மைவிட்டு நற்செயல்கள் பலபுரிந்து நாதனருள்பெற்று நானிலம்புகழ வாழ்வார்கள்.

அஞ்சுவதஞ்சி அறிவதறிந்தடங்கி உறுவதுல குவப்பச் செய்ய சாதனம் நான்கும் கைவரப்பட்ட உத்தம மாணவர், மாணவிகளுக்கு! யாதனின் யாதனின்கி யாதேதல் அதனின் அதனின் இலன், தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்யுற்கு பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தனைச்சுடும் என்ற பொது

மறையை உள்ளத்திலுணரும்படி உணர்த்துவதோடு நான் காம் பால பாடம், திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிளையாடல், சிவஞான வள்ளலார், பெரியபுராணம், கட்டளைக்கொத்து, விசார சந்திரோதயம், விசார சாகரம், பாலபோதம், ரிபுகீதை, வாசிட்டம், முதலிய ஞான நூல் களைப்பக்குவ நிலைக்கேற்றபடி படிப்படியாய்ப் போதித்து, துட்ட வாதனை நீக்கித் தூரியப் பெருவெளியில் தன்னை மறந்து தலைவனில் கலந்து சச்சிதானந்தப் பெருவாழ்வில் திளைத்து இருக்கும்படி செய்து, ஆகாயம் போல அறிவாகி நிற்பானை நீகான் அறிவாகி நின்று. எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல் எங்கும் நிறைந்தானை உள்ளுக்குள் நீபார் உவந்து, என்று அருள் மொழிகூறி அகத்தே ஆனந்தத் தேனூறும் படி கருணைவிழியால் கடைக்கணித்து உயிர்களுக்கு உறு துணை செய்வதே தொழிலாகக்கொண்டு பற்பல பெரியோர் களைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் திருமடாலயத் திலும், பற்பல தெருக்களிலும், சொற்பெருக்காற்றும்படி செய்து, மக்களை நல்வழிப் படுத்திவந்தனர்.

சென்னை சீவரக்ஷகப் பிரசார சபைத்தலைவர் T. S. ஸ்ரீ பால் அவர்களைக்கொண்டு பல தெருக்களில் சீவகாருண்யப் பிரசாரம் செய்ததோடுமல்லாமல் காலத்துக்கேற்ற துண்டுப் பிரசுரங்களால் மக்களுக்கு மனமாச அகற்றி அறிவுச்சுடர் ஏற்றுவதோடு ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் திருமடாலயத்தில் 1938, 1939-ல் வாரம் ஒருமுறை தானே இரவு 7 மணிமுதல் 9 மணிவரை ஞான நூல்களை மாணவ மாணவிகளுக்குப் போதிப்பதோடு தமிழ் வித்வான்களைக் கொண்டும் சொற் பொழிவாற்றச் செய்தார். இப்படிப் பெருமுயற்சியோடு

நடந்து வருங்காலத்தில் பிரார்த்தகன்மத்தால் காலில் புண் ஏற்பட, இரவு சொற்பொழிவு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பெருஞ்சொல் விளக்கஞர் உயர்திரு. அ. மு. சரவண முதலியார் அவர்களால் கடைத்தெருவில் பற்பல இடங்களில் சொற்பொழிவாற்றச் செய்து தான் அச்சிட திருக்குறளை தொழிலாளி முதல் முதலாளிவரை 3 அணுவுக்கு வாங்கி வாசித்து நற்பேறடையும்படி செய்து திருக்குறள் தூலை எங்கும் பரப்பினார். பண்பெனப்படுவது, பாடறிந்து ஒழுகல் என்றபடி தன்னை ஞானாகிரியராய் வழிபட்ட ஸ்ரீ

வள்ளியம்மையார் அவர்களுக்கு நீதி நூல்களையும், ஞான நூல்களையும் உணர்த்தி, இளந்துறவி பே. ராமசாமியவர்களிடம் சந்நியாசம் பெறும்படி செய்து, சந்நியாசமரபு விளங்கும்படி துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று என்ற பொய்யா மொழியின் இலக்கனத்துக்கு இலக்கியமாய் நின்று பாடு

வேதாந்த ஞானாகிரியை
ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார்

அறிந்து பாடுபட்டு பலன் பெறும்படி செய்தருளினார். ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார் அவர்களைப்பற்பல மாதர்களுக்கு நீதி நூல்களையும், சிந்தாந்த வேதாந்த நூல்களையும் போதிக்கும் படி செய்து மனப்பக்குவமுற்ற பெண்களுக்குப் ஸ்ரீ பிரணவம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம், மகாவாக்கியம் முதலிய உபதேசங்களும், தத்துவ உபதேசங்களும் முறையாய் செய்யும்படி செய்து அம்மையாரின் மூலமாகப் பல பெண்

மக்களைக் கடைத்தேறும்படி செய்தார். இளமையிலேயே அம்மையார் துறவு பூண்டு இன்னல் பல களைந்து இறைவனருள் கொண்டு ஆன்ம வீரராய்ச் செயற்கரிய பல செயல்களைச் செய்து சந்தியாச மரபு விளங்கும்படி நடந்து உலகுக்கு ஓர் ஒப்பற்ற மணிச்சுடரெனத் திகழப் பல நற்குண சீலர்களும், மாணவி பலரும் குருபரனாகிய ஸ்ரீ கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்களும் அம்மையாரை ஆதரித்தார்கள். அம்மையார் மிக்க இளமையில் துறவுக்கோலம் கொண்டதையறிந்த ஸ்ரீ ப. மு. அய்யம்பெருமாள் நாடார், ஸ்ரீ ப. மு. சங்கரலிங்கநாடார், ஸ்ரீ ப. மு. சிதம்பர நாடார் இவர்கள்தங்கள் அரண்மனைமேல்மாடியில் அம்மையாருக்கு தங்க வசதியும் மற்றைய வசதிகள் பலவும் செய்து துறவுக்கு ஓர் இழுக்கும் வாராமல் காப்பாற்றியதுடன் அம்மையார் சபையையும் கண்ணுள் மணிபோல் காப்பாற்றி வந்தார்கள். சீலமே உருவாயமைந்த குருபரனாகிய கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்கள் இல்லத்திலேயே, அம்மையார் பலநாள் வசித்துப் பாடம் நடத்திக்கொண்டிருந்தகாலத்தில் அம்மையாருடைய அழகிய உயிர் உடலைவிட்டு ஒப்பற்ற பரம்பொருளையடைந்தது. அம்மையார் அவர்கள் விதேக கைவல்யமானவுடன் ஷேவிருதுநகரிலுள்ள அருப்புக்கோட்டைச் சாலையிலுள்ள கற்பகப்பூங்காவில் கோவில்கொண்டு எழுந்தருளசிவலிங்கப் பிரதிட்டையும் செய்து வள்ளிலிங்கேஸ்வரி எனத் திருப்பெயர்சூட்டி அவ்வாலயத்திற்கு வள்ளிலிங்கேஸ்வரி ஆலய மெனத் திருப்பெயரும் சூட்டினார்.

ஈத்துவத்து இசைபட வாழ்ந்த ஸ்ரீ வள்ளியமையார் அவர்கள் காலத்திற்குப் பின்னும் அருள் செல்வத்தை

அகிலத்தில் வளர்க்கும் மரபு என்றும் நின்று நிலவ வேண்டு
மென்ற கருணையைத் திருவுள்ளத்தே கருதிய குருபரன் பல
மாதர்கள் அவ்வம்மையார்க்கு மாணவிகளாயிருந்தும்,
வே. மு. ப. மா. சின்னமணியம்மையார் அவர்களே
மன்னுயிரை வாழ்விக்கும் மாரியென ஓர்ந்து இத் திருப்
பணிக்கு இவர்களே ஏற்றவர்களெனத் தேர்ந்து இவ்வன்னை
யார்க்குப் பற்பல ஞானநூல்களைப் போதித்து இவ்வம்மை
யார்களால் மற்றைய மாதர்களுக்கும் ஞான நூல்களை என்
றென்றும் போதிக்கும் படியும், ஓங்காரம், பஞ்சாக்ஷரம்,
மகாவாக்கியம் முதலிய மந்திரங்களை உபதேசிக்க ஞானாசிரிய
தலைமைஸ்தாபனம் கொடுத்து இன்னும் பற்பல சத்காரியங்
களை நடத்தவும் நாத்திகம்பேசி நாத்தழும்பேறும் இக்காலத்
தில் பங்குனிப் பொங்கல் தோறும் பற்பல தெருக்களில் சீவ
காருண்யப் பிரசங்கமும், மார்கழி மாதம் பல மாதர்கள்
செல்வச் சிறுவர் சிறுமிகளுடன் திரு வெம்பாவை, திருப்
பள்ளி யெழுச்சி முதலிய அருள்ப் பாடல்கள் பாடி நகர்
வலம் வந்து என்னாட்டவரும் போற்றும் தென்னாடுடைய
சிவனே போற்றி என்று சிவமுழக்கம் முழங்க விருதுநகர்
சிவலோகம் போல் செழித்து நாளுக்குநாள் ஞானிகள்
உள்ளம்போல் தெளிந்து அருட் செல்வத்தை வளர்க்க
சாதனம் நான்கும் உடைய சின்னமணி யம்மையார்க்கு
மண்டலத்தை வாழ்விக்கும் கொண்டலென நின்ற குருபர
னாகிய குருசாயி ஐயா அவர்கள் ஆதரவு கொடுத்து நின்றார்.
வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை
விளங்க இவ்வைதீக வித்தியாலயம் வாழையடி
வாழையாக விளங்க வேண்டுமென்ற விருப்பால்
தான் நிறுவிய ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் மடாலயத்தின் தென்

பகுதியை சைவமாதர்களுக்கெனகொடுக்கும்சமயத்தில் மன
மாசுற்ற பல மக்களால் பற்பல இடையூறுகள்வர மனத்துள்
சொல்லொணாத் துன்பங்களைச்சகித்துக் காதலாகிக் கசிந்து
கண்ணீர் மல்கிக் கருணாகரனின் கழலினைக் கருத்துட்
கொண்டு அவனன்றி ஓர்அணுவும் அசையாதென ஆன்ற
மொழிகளால் எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார். எண்ணுவார்
எண்ணுவதே ஈயும் எம்பெருமானார் அச்சமயத்தில் வள்ளல்
சி.ச. சுப்பையா நாடார் ராவ் பகதூர் M. S. P. செந்தித்
குமார நாடார் அவர்களின் வடிவு தாங்கிவந்து எங்கள்அல்லல்
கலைந்து ஆனந்தம் பெருக்கி வருங்காலப் பெரு வாழ்வுக்கு
அருள்வழங்க ஏற்ற இடம் இதுவே எனத் தேர்ந்து தகை
சான்ற சீலர்கள் நிறைந்து முத்தமிழ் வளர்க்க, கேட்க,
சிந்திக்க, தெளிய நிட்டைகூட முதலிய ஆக்க வேலைகள்
பற்பல செய்து அருட் செல்வத்தை அகிலமெல்லாம் வளர்க்
கத் தென்பகுதி கட்டிடத்தை சைவமாதர்களுக்கே கொடுக்
கும்படிசெய்து கைமாறுவேண்டாத கருமுகிலென விளங்கி
னார்கள். காலத்தில்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்
ல்தி மாணப்பெரிதாம் அறவாழி அந்தணனருளால் இப்
பெரியார்களும், இவ் வைதீக வித்தியாலயமும் இவ்வுத்தமர்
களால் நிறுவப்பட்ட கலாசாலை கல்லூரி முதலிய நற்றுறை
களும் நம் நாட்டில் என்றும் நின்று நற்சேவை பலபுரிந்து
குன்றிலிட்ட விளக்குப்போல் ஒளிர வேண்டுமென்று குரு
பரனடியினைபைக் கும்பிடுகிறேன்.

1942-ஸ்ரீ விஷ்ணு தை-ஸ்ரீ 6-உ திங்கட்கிழமை
காலையில் நம்நகர் பாலசுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலிலிருந்து

கோவில் மரியாதையுடன் ஸ்ரீ காரைக்காலம்மையார், திருவுருவப் படமும், ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார் திருவுருவப்படமும் யானைமீதேற்றி காருண்யம் நிறைந்த கருமுகில்போல் முத்தமிழ் வளர்க்கும் ஞானப் பெண்மணிகள் பலர் திருவாசகம் பாடி நகர்வலம் வந்து ஷே கட்டிடத்தில் பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மையும் ஒழுக்கம், விழுப்பம் தருதலால் ஒழுக்கத்தையே உயிரினும் சிறந்ததாகக் கொண்ட குருபரனாகிய, கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்களே தமது அறம் வளர்க்கும் திருக்கரத்தால் பிரதிட்டை பண்ணினார். ஷே தேதியில் தூத்துக்குடி பிரபல வியாபாரியும் சிவஞானச் செல்வருமான திரு. அரி. அ. சுப்பையா நாடார் அவர்களின் திருக்குமாரத்தையும், சப்ஜட்ஜ S. நடராஜ நாடாரின் வாழ்க்கைத் துணைவியுமான கலியுக மங்கையர்க்காசியென இறையருள்துணைகொண்டு பெரியோர்களால் ஆசிபெற்ற புஷ்பம்மையார் அவர்களால் ஷே வித்திபாலயத்தைத் திறந்து ராவ்சாகிப் வள்ளல், பெ. சி. சிதம்பர நாடார்வர்கள் தலைமையில் பிரபல வியாபாரியும், பொதுநலச் சேவையாளருமான வே. வ. சண்முக நாடார் அவர்களும், வள்ளல் சி. ச. சுப்பையா நாடார் அவர்களும், மாதர்கள் முக்கியமாய் நடந்து கொள்ள வேண்டியது. அடூக்காறு அவர் வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கைத்தரும் ஆதலால் உரனென்னும் தோட்டியான் ஒரைந்தும் காத்து வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்தும் கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும் என்று பற்பலநீதிகளைப் புகட்டி இவ்வித்தியாலயம் என்றும் தன்னலங்கருதாப் பணிபுரிந்து தரணிக்கோர் தாயகமாய் சர்வ துன்ப நீக்கமும் இன்பப் பெருக்கும் உண்டாக

வேண்டும் அடியார்கள் நீடு வாழ வேண்டுமென்று இறை வனடியை வணங்கிவாழ்த்தினார்கள். மாலையில் ந.புஷ்பம்மை யார் தலைமையில் அப்பூதியடிகளார் சரித்திரத்தை குருபர னான கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்கள் அருளாசித் துணை கொண்டு சொற்பெருக்காற்றும் பாக்கியம் பெற்றதோடு என்றும் நின்றுநிலவும் சிவநெறிதழைக்க எங்கனும்சென்று சிவப்பணியாம் செயலாற்றும் பெருவாழ்வு பெற்று அவ ராசியான அருள் துணை பெற்றேன்.

நற்றவர் வாழ்ந்து வெற்றிகண்ட விருதுமாநகரிவிருக் கும் ஸ்ரீ அறுபத்து மூவர் மடலாயம் ஆலமரமாகவும் காரைக் காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலயம் ஆலம் விழுதாகவுப் பிற்க அன்றுமுதல் என்றென்றும் எங்கணுமே சென்று, எந்தையின் எழிலார்கழலருமை எடுத்து இயம்ப திருவருள் நோக்கால் செம்மையுறுப் திருப்பணி சிறக்க உலகம்என்றுமழிபாத பேரின்பவாழ்வு வாழவேண்டும்என்ற ஆசை என உள்ளத்தே பொங்கி வழிய, அன்புப்பணிபுரிய ஆதரவு கொடுத்த அருட்குருநாதன் அருள் வாக்கைக் கடைப்பிடித்து பல்வேறுகருத்துடைய மக்களால் பலமாகத் தாக்குற்றபோதும் நீறுபுனைவார்வினையை நீறு செய்தலாலே வீறுதனி நாமமது நீரென விளம்பும் திரு நீற்றின் மகிமை யினாலே திருநீற்றின் ஒளியைத் திரிலோகத்தாரும் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் சிறப்புற என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல் என்ற விண்ணப்பத்தோடு வித்தகம் பேசாது அன்புப் பணிசெய்ய ஆர்வத்துடன் வாருங்கள் என்று உலகையும் விளித்து எனக்குக் கட்டளையிட்ட நான்முதல் அவனருளாலே அருள் துணை கொண்டு பணிபல புரிந்து வருகிறேன்.

எனது ஏழாவது வயதில் தந்தையைவிழந்து தத்தளிக்கும் தனிப்பசங்குழுவியாய் இருக்கும்போதே எனக்குப் பேரறிவு ஊட்டி வளர்த்த எனது தாபாராகிய மா. சின்ன மணியம்மையாருடன் ஸ்ரீ ஞான பரிபூரண சொரூபமான வள்ளியம்மையாரை யடுத்தேன். அவ்வம்மையார் துறவற நிலையில் நின்று தன்னையடுத்த மக்களுக்கு அல்லல் களைந்து அறிவை வளர்த்து ஆனந்தம் ஊட்டுவதில் அரிய பெரிய ஆழ்ந்த துண்ணிய புலமைத் தன்மைவாய்ந்தவர்கள் அன்பர் பணிசெய்ய என்னை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தானேவந்து யெய்தும் என்றருளிய தாயுமானார் திருவாக்கின் படி வெகுநூலம் வள்ளியம்மையார்க்கு எனதுதாயார் ஏவிய திருப்பணிகளைச் செய்துவந்தேன் அம்மையார்குறிப்பின்படி சிவகாருண்யத்தைக் கடைபிடித்துத் தள்ளத்தக்க உணவுகளை நீக்கி சைவ உணவுகளை எனது 8-வது வயதிலிருந்தே உட்கொண்டு அம்மையார் நெறியின்படி நிற்பதற்குத் திருவருளும் துணைசெய்ய அம்மையார் ஆசியும் பெற்றேன்

1926-ல் ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார் சிவசாயுச்சியம் அடைந்த பின் எனது உள்ளமாகிய வெளியில் ஞானஞ்சூரியன் உதித்து அருள்கதிர்வாப்பி அகத்தாமரை விரிந்து அன்புக்கனிபழுக்க ஆனந்தரசம் பெருகும் வகையில் பவரோகம் தீர்க்கும் ஞான சிரியர் தன்னலங்கருதாச் சற்குரு மோனநிலையே ஞான நிலை யென நிலைநிறுத்திக் காட்டும் உத்தமத் தியாகியாம் குருபர னிடம் பாடம் கேட்டுவந்தேன். புத்தக மூலமாகச் சிலநேரம் தான் பாடம் எனக்குச் சொல்லுவார் அதிகமாக ஆத்மார்த்த விஷயங்களைத்தான் தெரிந்து கொள்ளும்போது பட்ட துன்பங்களையும், கண்டதே காட்சி கொண்டதே

கோலம் என்று எண்ணுகிற உலகில் அறிவு வளரச் சாதகமான பொதுமடம் நிறுவவேண்டுமென்ற உள்ளத்துடிப்பையும் ஆத்மார்த்த நீதிகளைப் போதிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையையும், தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றப்புகும் பொழுது வந்த பலவித இடையூறுகளையும் இடைஞ்சல் தவிர்க்கும் படி எம்பிராணை என்றும் வேண்டிக்கொண்டதும் அடியாரிடைஞ்சல்களையும் அண்ணல் அருள் துணைகொண்டு அடியார் பலர் உதவியாலும் முயற்சி திருவினையாக்கியதையும் ஒருவனாமிறைவனருளால் ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பார் பெரியோர் என்று உறுதிமொழி கூறுவதோடு என்றும் உலகில் ஞானமாக்கத்தைப் பரப்பவேண்டிய தற்காக

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம். நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோம் இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை என்ற அப்பர் அருள் வாக்கையும் கடைபிடித்து சேவைகளைச் சிறப்புறச் செய்து வரும்படி எனக்கருளிய ஞானகுருடரனுக்கு என்றும் இறவாத இன்ப அன்பான வணக்கம்

1944-ம் ஆண்டில் இவர் பூதல் உடல் நீத்துப்புகழ் உடம்பு கொள்ள இவரது ஆன்மா சிதாகாய சொருபத்தில் செறிந்து மறைந்தது குருநாதனுடைய பிரிவால் தாயிழந்த தனிப்பகல் கன்றுபோல் கலங்கி கவன்று கசிந்துருகிக் கடவுளடியினை தொழுது நிற்கும் நாளில் பெருங் கவலைக்கு அருந்துணை நல்கும் பெரியோர் வார்த்தையாம்பேரமுதமான சிவஞான போதமென்னும் நூலைக்கேட்டு அறிவு தெளிந்து பேரின்ப வாழ்வு பெற எண்ணி சாத்தூர் வழக்கறிஞர் சித்தாந்தச் செல்வராம் வழக்கறிஞர் திரு. T. S. கந்தசாமி

முதலியார் அவர்களால் ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் திருமடாலயத்
திலேயே சிவஞானபோத வகுப்பு 1945-ல் ஆரம்பித்து நான்
பாடம்கேட்டு வரும்நாளில் எட்டாம் சூத்திரத்தில் குருபரன்
பெருமையினை ஷெயார் மிக்கத் தெளிவாய் பொருள் உரைக்
கும்போது எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணுமே குருபரன்
பெருமைஒங்க வேண்டுமென்ற தியானத்துடன் நான் பாடம்
கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் அவ்வனுபவ
நிறைந்த மொழிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஷெ. மட
நிர்வாகி திரு. மு. சு. சிதம்பரநாடார் அவர்களுக்கு குருபரன்
மீது அன்பு பெருக என்னை நோக்கி நமது குரு நாதராம்
கு. ப. குருசாமி ஐயா மீது அருள் துணை கொண்டு பாடலி
யற்றித்தரும்படி கேட்டார். அவ்வார்த்தை கேட்டயான் திரு
வருள்துணை எவ்வாறோ வெனத்திகைத்தேன் அதுகண்ட
வழக்கறிஞர் நல்ல எடுத்துக்காட்டுகள் பல எடுத்துரைத்
தார்கள். நன்றாகப் படித்த மாணவனொருவன் தேறுதலுக்குச்
செல்கிறான். வினாத்தாள்களைப் பார்த்து தனக்கு நன்றாகத்
தெரிந்த வினாக்களென்று எண்ணிக் களிப்புடன் விடை
எழுதுகிறான். விடையெழுதி முடித்து வெளியே வந்த
வுடனே தான் எழுதிய விடைகள் சரியல்ல என்று அவ
னுக்குத் தெரிகிறது. காரணம் தனக்கு நன்றாய்த் தெரியு
மென்ற ஆணவம் தெரிந்த பாடங்களை மறைத்துவிட்டது
திருவருளை நினைத்தால் ஆணவம் அகலும் ஆகையால் குரு
வடியைச் சிந்தித்து திரு அருள் துணைகொண்டு குருபரன்
கீர்த்திகளைப் பாடுவீர்களாக. மேலும் தென்மொழி பேசும்
ஒரு பெண்ணை வடமொழி பேசும் பேய் பிடிக்க அப்பெண்
னைவள் பேயின் ஆவேசத்தால் வடமொழி பேசுகிறாள்.
பெண்ணை விட்டுப் பேய் விலகினபின் அப் பெண் தான்

பேசிய வட மொழியைப் பற்றித் தெரியாதென்பாள். அப் பேயின் ஆவேச ஆற்றலால் தென்மொழிபேசும் பெண் வட மொழி பேசினுற்போல தாங்கள் பெற்றசுவானுபவமும் குரு வருளும் கொண்டு பாடுவீர்களென்று வாழ்த்தினார்கள். திரு வருளால் வாழ்த்திய வழக்கறிஞரவர்கள் வாழ்த்தும் ஷெ மடாலய நிர்வாகி திரு. மு. சு. சிதம்பர நாடார் அவர்கள் அன்பு கனிந்து கேட்ட வேண்டுகோளும் குருபரனிடம் கேட்டனுபவித்துணர்ந்த ஞான அனுபவமும் வாழ்க்கையில் அனுபவித்த ஞானனுபவமும் திருவருளும்சேர்ந்து 1946-ல் அவனருளால் தொடுத்த குரு அருட்பா மாலைபானது 1949 வது ஆண்டில் திருவருளால் பூர்த்திபாக இறைவன் மான்மழ சதுர்புயம் முதலிபவைகளை மறைத்துப் பூவுலகில் என் போன்ற மனித உருவெடுத்து வந்து சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகும் சிவஞானத்தை நாங்களனுபவிக்கச் செய்து வரும் கோதிலாக் குருபரன் திருவடியை ஆராத அன்பும பேராத காதலும் கொண்டு இக்குரு அருட் பாமாலை அலங்கரிக்கின்றது. காரைக்கால் அம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலய 7-வது ஆண்டு விழா 12—6—49ல் நெல்லுக்கடை மைதானத்தில் திருவண்ணாமலை பெருஞ் சொல் கொண்டல் புரிசை திரு முருகேச முதலியார் அவர்களால் வள்ளியம்மையார் திருமணம் நடைபெற்றது. அச்சமயம் அப்பெரியாரால் இக்குரு அருட் பாமாலை பேரவையில் திரு வருள் துணைகொண்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. தூல தேகத்தில் வாத, பித்த, கப மென்ற முத்தோஷங்களையும் ஆயுள் வேதபண்டிதர் நீக்குவார். பரிசுவேதியால் இரும்பைப்பொன் னைக்குவதுபோல் குருபரன் அந்தக்காரணத்திலுள்ள மல விசேஷப் ஆவரணமென முத்தோஷங்களையும் நீக்கி தனது

அருள் மொழியும் திருநோக்கும் கொண்டு சீவனைச் சிவமாக் குவார். மலம் நிஷ்காம கர்மத்தாலும் விசேஷபம் நிஷ்காம உபசரணையாலும் ஆவரணம் சற்குரு உபதேசப்படி நின்று அனுஷ்டிப்பதா லும் நிவர்த்தியாகும் அறிபாமையாகிய ஆணவ மலத்தில் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த எனக்கு தனது அருட்கதிர் வீசித் தனுகரண புவனயோகம் தந்து அகத்தாமரையில் அறிவுப் பானுவாய் நின்று பேரானந்தப் பெருவாழ்வளித்த பேராசிரியராம் ஞானாசிரியர்க்குப் பேதையாகிய யான் செய்யும் கைமாறும் உளதோ?

பாச இருள் நீங்கிப் பசுவானது பதியுடன் கலப்பதற்கு அவன் அருள் அகம் புறம் ததும்பிவழிய குருமெழிபாம் ஒங்காரத் தோணிபற்றி உறுதியெனுந் கோலான்றி அனு பவமென்னும் சரக்கை ஏற்றி அருளானந்த வெள்ளத்தில் நீந்தி அகண்டமெனும் கரையேறி, ஒப்பற்ற உள்ளொளி யாம் சிவவெளியில் இரண்டறக் கலந்து ஏக போகமாய் இறவாத இன்ப அன்பில் நான் திளைப்பதோடு என்றும் சகல உலகமும் திளைக்க வெண்டுமென்று இறைவனடிபை இறைஞ்சுகின்றேன். நான் கல்வி கேள்வி அறிவு அனுபவம் முதலியவைகளில் குறைந்தவளானபடியால் பல பிழைகள் இதில் காணக்கிடக்கினும் பிழைகளை எனது அறிபாமை எனக்கி அனுபூதியைக் குருவருளெனக் கொண்டு அறிவு டைய வுலகம் ஆசிபல கூறவும் இன்னும் நான் பற்பல நற் பணி ஆற்றி அவனருள் பெற்றுய்ய உமையொரு பாகங் கொண்ட ஒருவனடியைப் பரவுகிறேன். இந்நூலியற்ற ஏது வாயிருந்த ஞான சூருபரனுக்கும் சிவஞான போத நூல் போதித்த சிந்தார்த்தச் செல்வர் திரு. T. S. கந்தசாமி முதலி

யாரவர்களுக்கும், ஸ்ரீ அறுபத்துமூவர் மடாலய நிர்வாகி உயர் திரு. மு. ச. சிதம்பர நாடார் அவர்களின் தூண்டுகோளான அன்புக்கும் பல வேலைகளுக்கிடையில் சிரமம் கருதாது பிழைதிருத்திய உயர்திரு. வித்வான், வரகவி இராசகோட்டியப்பிள்ளையவர்களுக்கும், திரு. சச்சிதானந்த அச்சகத் தார்க்கும் காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதிக வித்தியாலய ஆண்டு விழா நன்கொடையிலிருந்து நூல் அச்சிட்படியால், பொருள் உதவிய பெருந்தகையாளர்களுக்கும் ஆசியுரைகள் நல்கிய அருளாளர்களுக்கும் உள்ளபடி முடியுமென உற்றுணர்ச்சி செய்து கள்ளமனத்தை கரைத்து, மும்மலமறுத்து மோனமருள என் மனம் கோயிலாகக் குடிகொண்டு எழுந்தருளி என்றும் அருள் நல்கும் பேராசிரியராம் ஞானாசிரியர்க்கும், இறைவனருளுக்கும், என்றும் எனது உளமார்ந்த நன்றியும் வணக்கமும் உரியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சற்குருவே துணை.

தேன்னு டேடைய சிவனே போற்றி

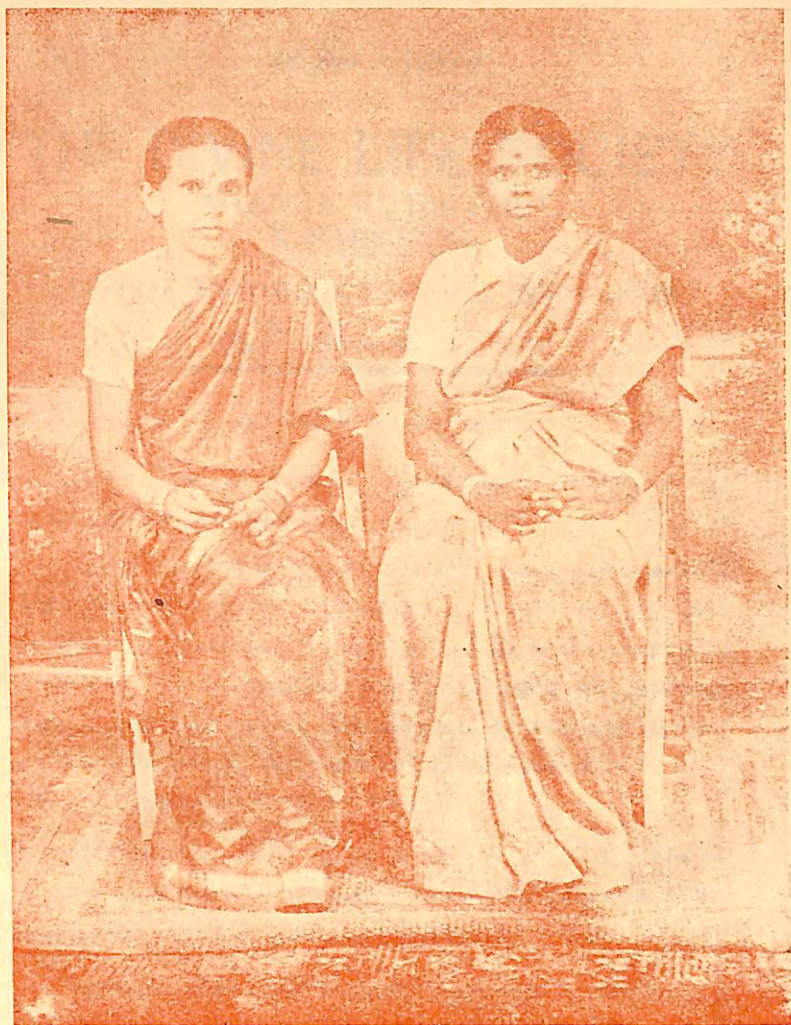
என்னுட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

இப்படிக்கு;

ஸ்ரீ சகத்குரு அறுபத்துமூவர் திருமடாலயம் ஸ்ரீ சற்குரு கணபதியானந்த சுவாமி சைவவிளக்க வாசகசாலை ஸ்ரீ காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதிக வித்தியாலயம் இவைகளின் ஸ்தாபகரும் தலைவரும் எங்கள் ஞானாசிரியருமான ஸ்ரீ ஸ்ரீ கு. ப. குருஸ்வாமி ஐயா அவர்களின் ஆசியும் அருளும் பெற்ற பிரதம சிஷ்யையும் ஷட வித்தியாலயச் செயலாளருமான,

தில்லைக் காமாட்சி-வைத்திலிங்கம்

விருதுநகர்.

விருதுநகர் ஸ்ரீ காரைக்காலம்மையார் பேண்கள் வைதீக வித்தியாலய
வளர்ப்பாளரும், முன்னாள் காரியதரிசியும் மாதர் மணிவாசக சங்க
ஸ்தாபகருமாகிய

திருமதி வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மையார்

சித்தாந்த சிரோன்மணி

திருமதி புஷ்பம் - நடராஜன் அவர்கள்.

மதிப்புரை

THE DIVINE LIFE SOCIETY

ANANDA KUTIR POST, RIKHIKESH.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களின்

ஆசி அருள் உரை.

ஓம் நமோ நாராயணாய.

தங்களுடைய கடிதமும் குருவருட் பாமாலை என்ற புத்தகமும் வரப்பெற்றோம்.

அந்த நூல் ஒரு ஜீவன் பிறவித் துன்பத்தை தாண்டி வதற்கு கொண்டுள்ள ஆர்வமிக்க உணர்ச்சியையும், அம் மாதிரியான துன்பக்கடலை கடக்க அத்தியாவசியமான குரு பக்தியின் விசேஷத்தையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. நடையும் தெளிவாகவும், சலபமாகவும் இருக்கிறது. இதை வாசிப்பவர்களுக்கு கருத்துக்கள் அனைத்தும் நன்கு புலப்படமாறு அமைப்பப் பெற்றிருக்கிறது.

இத்தகைய நூலை இயற்றுவதற்கு தூண்டு கோலாயிருந்த தங்களுடைய குருபக்தியே தங்களிடமுள்ள சகல குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வல்லது.

தாங்கள் கொண்டுள்ள அந்த குருபக்தி மென்மேலும் பெருகி தங்களுக்கு அழியா ஆனந்தம் அளிப்பதாக.

இத்தகைய சேவைகளை புரிந்துவரும் ஸ்ரீகாரைக்காலம் மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலாயம், விருதுநகர் மட்டுமின்றி மற்றும் சகல இடங்களிலுமுள்ள மாதர்களுக்கும் அரும்பெரும் தொண்டியற்றி வருவதாக!

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவண்ணாமலை ஆதீனம்
சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி

தெய்வசிகாமணி

அருணாசல தேசிக சுவாமிகள்

குன்றக்குடி.

மதிப்புரை.

விருதுநகர் கடவுட் கொள்கையின் பாசறை என்றே அறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். அங்கு பல கழகங்கள் சமயத்தின் வளர்ச்சிக்காக அன்பு நிறைந்த உள்ளத்துடன் தொண்டாற்றி வருகின்றன. சிறப்பாக அந்நகரத்துப்பெண்களின் சமயப்பற்று அறிந்து மகிழ்தற்குரியது. “ஆண்களை விடப் பெண்கள் இருமடங்கு சமய உணர்ச்சியை உடையவர்கள்” என்ற மேனாட்டறிஞர் ஹோம்ஸ் என்பாரின் மொழிக்குச் சான்றாக விருதுநகரப் பெண்கள் விளங்குகின்றார்கள்.

திருமதி. தில்லைக்காமாட்சி அம்மையார் சிறந்த பக்தியுள்ளம் படைத்தவர்கள் சமய உணர்ச்சி மிகுதியும் உடையவர்கள். அவர்களது அன்புள்ளத்திலிருந்து எழுந்த குருவருட் பாமாலைபைப் படித்தோம். பாக்கள் அம்மையாரது கனிந்த உள்ளத்தை நமக்கு காட்டுகின்றன. அதோடு குருநாதரிடத்தில் உள்ள அளவற்ற பக்திபையும் காண முடிகின்றது. திருவாசகம் உயிருக்கு அணி; உள்ளத்திற்கு அணி எனவரும் பகுதி நமக்கு பெரிதும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது “மணிவாசகர் சொன்ன மாண்புள்ள மந்திரத்தை அணியாகக் கோத்து நான் அணிவேனோ என்னுள்ளத்தில்” என்பது பாடல். உயிர்களுக்கு திருவருட் சார்பே வேண்டற் பாலது என்ற கருத்தை விளக்க, இந்த நூலில் அம்மையார் முயன்று வெற்றியும் கண்டுள்ளார்கள். அம்மையார் மேன்மேலும் தமிழகத்தின் தவநெறியாம் சைவசித்தார்த்தத் திரு நெறியில் நிறைந்த அன்புடையவர்களாக விளங்கி, அருட் பாமாலைகள் பல செய்து சிறப்புற வாழ அண்ணாமலை அண்ணலது திருவருள் துணை செய்வதாகுக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி திரு. வி. க. அவர்களின் வாழ்த்து.

‘குரு அருட்பாமாலை’யும், ‘தாலாட்டு’களும் என் பார்வைக்கு வந்தன. சிற்சில பகுதிகள் என் முன்னிலையில் படிக்கப்பட்டன. அவை என் செவிகட்கு அமுதாட்டின. தலைப்புக்கட்கு ஏற்ப உட்பொருள் பொலிதல் மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது. ஆங்காங்கே வேதார்த மணங்கமழ்தல் உள்ளத்தைக் கவர்கிறது. இந்நூல்கள் குருபக்தி மேலீட்டான்யாக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆசிரியர் அன்பும் அருளும் அறிவும் கனியப்பெற்ற ஒருவர் என்பது நன்கு தெரிகிறது. ஆசிரியர் தில்லைக்காமாட்சி அம்மையார் அவர்கட்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக. இத்தகைய நூல்கள் பல அவர்கள் வாயிலாக முகிழ்த்தல் வேண்டும். ஆண்டவன் அருள் பாலிப்பானாக.

திருக்குற்றூலம் தமிழ் முனிவன்

உயர்திரு. டி. கே. சி. அவர்கள்

முகவுரை

எப்படியோ தமிழ் மொழி எளிமையில் அமைந்து விட்டது. புலவர்கள் எவ்வளவு சித்திரவதை பண்ணின போதிலும் நெடுகிலும் நெளித்துக் கொடுத்துக் கடைசியாக நம் கையில் த் தெளிவாய் அழகாய் அமைந்து கிடக்கிறது.

பேசுவதற்கு எளிது தமிழ். எழுதுவதற்கும் எளிது தமிழ். இது மாத்திரம் அல்ல; பாடுவதற்கும் எளிது தமிழ்.

யாப்பியல், காரிகை, தொல்காப்பியம் இவைகளோடு பழகிக் கஷ்டப்பட்ட காரணத்தால் நேரான தமிழ் வரமாட்டேன் என்று சாதிக்கலாம் பேச்சோ, வசனமோ, பாடலோ எல்லாம் கோணலாய்ப் போய்க் கிட்டத்தில் வருபவரை பயமுறுத்துவதாய் முடியலாம்.

ஆனால், அன்போ ஆர்வமோ பக்தியோ மனசில்நிலைத்து நின்று, உண்மைப் புலவர்களது பாடல்களோடு சதா திளைக்கிறது என்று ஏற்பட்டு விட்டால், பாடல் பாடும் சக்தி தானாகவே வரும் என்று சொல்லலாம்.

அப்படித் திளைத்தவர், விருதுநகர் வை. தில்லையம்மாள், தமிழ் பாஷை அனுபாசமாக வந்து அன்பையும், ஆர்வத்தையும் பக்தியையும் வெளியிடுவதற்கு உதவுகிறது. ஏதோ தமிழே கற்காமல் தமிழின் சுவையைச் சுவைக்காமல், வந்து விட்டது பாடல்கள், என்று சொல்ல முடியாது.

உதாரணமாகச் சில பாடல்களைப் பார்க்கலாம்:

தமிழ் மகளுக்கு ஒரு தாலாட்டு:

தாலேலோ தாலேலோ
தமிழ் மொழியே தாலேலோ
வானோரும் விரும்பி நின்ற
வரமொழியே தாலேலோ

முத்துமணிப் பந்தலிலே
மூவேந்தர் தொட்டி லிட்டார்
பத்து திக்கும் தான்முழங்கப்
பாலகியே கண்வளராய்

அந்தி விளக்கே
அலங்காரச் சொல்விளக்கே
சிந்தையிலே நின்றிலங்கும்
சீர்மொழியே கண்வளராய்.

பலருடைய அனுபவம்: இதர பாஷையில் உள்ள பாடல்களைப் பாடி நிறுத்தியவுடன் மனசை விட்டு அப்படியே அகன்று போய்விடும் அவை ஆனால் உண்மையான தொனி உள்ள, தமிழ்ப் பண்புள்ள தமிழ்ப் பாடல் நெஞ்சை விட்டு எளிதில் அகலாது; வளைத்து வளைத்து வட்டமிட்டு ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். ஆம்:

“சிந்தையிலே நின்றிலங்கும்”

இந்த விதமாகத் தில்லைக்காமாக்கி அம்மாள் பல பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். தில்லைக்காமாக்கி அம்மாளின் பக்தியையும் தமிழ் பாஷையின் எளிமையையும் நன்றாய் எடுத்துக் காட்டுகின்றன பாடல்கள், மிக்க திருப்தி.

டி. கே. சி.

மாம்பாக்கம் குருகுல ஆசிரியர்
இளவழகனார் வழங்கிய
வாழ்த்துரை

செந்தமிழ்த் திருநாடு மிகவும் பண்புற்று விளங்கும் தெய்வப் பெருநாடு! தெய்வத் தன்மையின் அடிப்படையில் மொழியும் வாழ்க்கையும் அமைந்து, மக்களுக்கு அது, அமைதியும் ஆக்கமும் விளக்கமும் நாளும் அளித்து வருகின்றது.

இப் பண்பின் வளர்ச்சியில், ஆடவரேயன்றி மாதரும் பெருந்தொண்டு புரிந்திருக்கின்றனர்; புரிந்து வருகின்றனர். விருதுநகர் காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலயச் செயலாளர், வை. தில்லைக்காமாட்சி யம்மையாரே இந்நாளில் அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு!

வித்தியாலயத்தின் செயலாளர் திருமதி. வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மையார், அவைக் களங்களில் விரிவுரைகள் ஆற்றியும், நூல்கள் இயற்றியும், கூட்டங்கள் நடத்தியும் தமிழகத்தின் தெய்வீகப் பண்பைப் பரவச் செய்துவருகின்றனர்.

அம்மையார் அண்மையில் இயற்றிய 'குருவருட்பாமாலை' 'ஆனந்தக் களிப்பு' 'பிரபு விவாசம்' 'சபைச் சிறப்பு' 'எந்நாள் கண்ணி' 'பராபரக் கண்ணி' 'குரு பராக் கிரமம்' 'சென்ற கால இரங்கல்' 'கீர்த்தி திருவகவல்' 'மணிச்சுடர் மாலை' 'நன்னெறித் தாலாட்டு' 'தமிழ்த் தாலாட்டு' என்னும் கவிதைப் பகுதிகளைப் பார்த்தேன். பெரிய கருத்துக்களை எளிய செய்யுள் நடைகளில் கவிதையுணர்ச்சியுடன் அம்மையார் அவற்றில் விளக்கிச் செல்கின்றனர். அது குரு அன்பினாற் கிடைத்த அருட்பேறென்றே தோற்றுகின்றது. அம்மையார் தொண்டுகள் மென்மேலும் ஒங்குக.

இளவழகன்

சாத்தூர், வழக்கறிஞர் சித்தாந்தச் செல்வர்
திருவாளர். தூ. சு. கந்தசாமி அவர்கள்

முன் ஐரை

விருதுநகர் காரைக்காலம்மையார் சங்கம் பலவாண்டு களாகச் சிறந்த சமயத் தொண்டாற்றி வருகிறது. அதனைத் தோற்றுவித்து நிறுவியபெரியார் காலம்சென்ற திரு. கு. ப. குருசாமி நாடார் அவர்கள். அவர்கள்தாம் விருதுநகர் அறுபத்து மூவர் திருமடாலயத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள். அவர்கள் சிறந்த சிவபக்தர். சீலத்தில் மிக்கவர். அவர் களிடம் கல்வி பயின்றவர்களுள் விருதுநகர் திருமதி. வை. தில்லைக்காமாஷியம்மையார் தலைநின்றார். திரு. கு. ப. குருசாமி நாடார் அவர்களைப் பலரும் சிறப்பாகக் குருசாமி ஐயா எனவே அழைப்பார்கள்.

அப்பெரியார் அருள் பெற்ற திரு தில்லைக்காமாஷி அம்மையார் அவர்கள், அவர் குரு அருட்டுணைகொண்டு, குருவருட்பாமாலை என்னும் பெயரிய இந்நூலையியற்றி அப் பெரியார் திருவடிக்கண் சமர்ப்பித்துள்ளார். குருவின் திருவடிக்கட் பேரன்பு பூண்டு, இவ்வம்மையார், இனிய பாக்களைப் பாடி, அவற்றைக் கோத்துக் குருவருட்பாமாலை எனப் பெயரிட்டு உலகிற்கனித்துள்ளார் பாக்கள் அன்பு கனிந்துள்ளன. அன்பினால் உள்ளம் குழைந்து பாடுவார் பாட்டில் பெரியார் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் முதலியன பாரார். அன்பே நோக்கி யகமகிழ்வார்.

அம்மையார் அன்புடன் பாடியுள்ள இக் குருவருட் பாமாலை என்றும் நிலவுக.

தூ. சு. கந்தசாமி,
சாத்தூர்.

சேலம் டிஸ்ட்ரிக்ட் & சேஸன் ஜட்ஜ்
S. நடராஜ நாடார் B. A., B. L., அவர்கள்

வாழ்த்துரை.

பெண்களுக்கு உணர்ச்சி பெருகியபோது இயல்பாகவே பாடல்கள் எழும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். திருமதி. தில்லையம்மாளுக்கு குருவருளினாலும், தெய்வ வழி பாட்டினாலும், சமயத்தொண்டினாலும் ஏற்பட்ட தீவிரபக்தி பெருக்கமே 'குருவருட் பாமாலை' முதலிய பாடல்களாகப் பொங்கி வெளிவந்துள்ளன. ஆகவே அவர்களின் பாடல்களில் செயற்கை அழகுகளையோ, இலக்கண அமைதிகளையோ விட எளிய நடையையும், உண்மை உணர்ச்சிகளையுமே கண்டு மகிழ்கிறோம். ஆன்மா மேனிலை அடைய தவிக்கும் தவிப்பையும், அதனை குருவருள் கொண்டு அடையும் வகையையும், அதனால் எய்தும் நிலைபெற்ற இன்பத்தையும் பாடல்களில் பரக்கக் காண்கிறோம். யாவரும் படித்து மகிழ்தற்குரிய சிறந்த பாடல்கள். தனது முதல் முயற்சியிலே இத்தகைய வெற்றி பெறும்வண்ணம் எழுதிய அவர்களது ஊக்கமும், உழைப்பும் மிகவும் பாராட்டற்குரியது. "நான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்" என்ற உயர்ந்த மனப்பான்மையுடன் வரையப்பட்ட இப்பாடல்கள் யாவருக்கும் நல்ல பயனை நல்குமென்று நம்புகிறோம்.

S. நடராஜ நாடார்

அண்ணாமலைநகர், R. C. T. ஹைஸ் ஸ்கூல்

தலைமை உபாத்தியாயர்

பு. ர. சுவாமிநாதன் M. A., L. T., அவர்கள்

கருத்துரை.

விருதுநகர் அறுபத்துமூவர் திருமடாலயமும், ஸ்ரீகாரைக்கால் அம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலய ஸ்தாபகருமான ஸ்ரீஸுரீ கு. ப. குருஸ்வாமி அவர்கள் மீது

ஷே சங்கச் செயலாளரும், பிரதம சீடருள் ஒருவரான திருவாட்டி. வை. தில்லைக்காமாட்சி அம்மையரவர்கள் இயற்றிய “குருவருட் பாமாலை” எனும் நூலைப் பார்வையிட்டேன்.

தமது உயர்ந்த அநுபவங்களை எளிய இனிய நடையில் யாவரும் படித்துணரும் வகையில் நல்ல பாடல்களாக அம்மையார் உதவியுள்ளனர். ‘குருவருள்’ பெற்றோர் பெருத பேரென்றில்லை எனின் இக்காலத்து மக்கள் நம்பார் நம்பிக்கையொன்றே அதைப் பெறச் செய்யும். அம்மையாருக்குத் தம் குருநாதரிடத்து அழுத்திய நம்பிக்கை இருந்ததன் காரணமாகவே இப்பாடல்கள் எழுந்தன எனின் மிகையாகாது. ‘என்னையும் ஆண்டு கொண்டாய்’ (பக்கம் 13 பாடல் 65) என்ற பாடல் தனக்கேற்பட்ட ஒரு சிறந்த அனுபவத்தைத் தெரிவிக்கின்றது.

ஒரு முறை விருதுநகரில் இச் சங்க ஆண்டு விழாவிற்கலந்து கொண்டபோது வயது முதிர்ந்த பெண்கள் இவ்வம்மையார் முயற்சியால் கும்மிபடித்ததைக் கண்டேன். அவர்கள் பாடிய “ஆனந்தக் களிப்பு” அம்மையார் பாமாலையிலுள்ள சில புஷ்பங்களேயாகும். எந்நாட் கண்ணி, பராபரக் கண்ணி, குரு பராக்கிரமம், கீர்த்தித் திருவகவல், போற்றித் திருவகவல் என்பன இதர பகுதிகளாகும். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையில் தனிச் சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது.

நாம் செய்யும் முறையீடு உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படின் அக்கருத்துக்கள் சிறந்த பாடல்களாவும் வெளிவரலாம் என்பதற்கு இப்பாமாலை சிறந்த சான்றாகும்!

தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் சிறந்த தமிழ்த் தொண்டும் சமயத் தொண்டும் பொது நலத் தொண்டும் ஆற்றிவரும் திருவாட்டி. புஷ்பம் நடராஜன் அம்மையார் இந் நூலாசிரியரின் சிறந்த நண்பர் ஆவார்கள். அவர்கள் கூட்டுறவே இம்முயற்சிக்குக் காரணமும் இவர்களது சிறந்த சேவைக்கு அடிப்படையுமாகும்.

இவர்கள் மேன்மேலும் இத்தகைய நற் பணிகளில் ஈடுபட்டு நல்ல சேவை புரிய குருநாதன் திருவருள் புரிவானாக!

பு. ர. சுவாமிநாதன்.

தருமபுர ஆதீன வித்துவான், திருவண்ணாமலை ஆதீன
 விரைவுரையரசு, செட்டிநாடு இதழாசிரியர்,
 தேவகோட்டை, பாலகவி,
 வயிநாகரம், வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்
ம தி ப் பு ரை .

திருமதி. வை. தில்லைக்காமாட்சி யம்மாள் இயற்றிய
 “குருவருட் பாமாலை”யைப் படித்துப் பார்த்தேன். தாயு
 மாணர் முதலிய சிவஞானச் செல்வர்களது வழியைப் பின்
 பற்ற வேண்டுமென்னும் கருத்துக் கொண்டு, “பராபரக்
 கண்ணி, எந்நாட் கண்ணி” போன்ற தலைப்புடைய பல
 பகுதிகளில் பாடல்கள் யாக்கப் பெற்றுள்ளன. அம்மையார்
 இதுவரை தாம் பயின்று வந்த கைவல்யம் முதலிய நூல்
 களின் கருத்துக்களையும், தமது ஆசிரியர்களின் உபதேச
 நெறிகளையும் ஆங்காங்கே குறிப்பிடுகின்றார்கள். இ வ ர்
 களின் குருடக்தி பெரிதும் போற்றுதற்குரியது. வேதாந்தத்
 தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்த உணர்வும், வீறுசேர் தமிழ்ச்
 செய்யுள் யாப்பு வலிமையும் இவ்வம்மையாருக்கு மென்
 மேலும் பெருக வேண்டுமென்று, செந்தமிழ்ச் சொக்கர்
 திருவடிகளைப் பரவுகின்றேன்.

நலம் பெருகுக

மதராஸ், ஜீவபந்து அமைப்பாளர்

திரு. T. S. மூபால் அவர்கள் எழுதியது.

பேரன்புமிக்க பெருமாட்டியே,

தங்களால் இயற்றப்பட்ட குருவருட் பாமாலை, நன்
 னெறித் தாலாட்டு, தமிழ்த் தாலாட்டு ஆகிய இரு நூல்களையும்
 படித்து மகிழ்ந்தேன். அவைகள் மிகத் தெளிவாகவும் பக்தி
 மார்க்கத்தையுடையோருக்குப் பரவசத்தையும் அளிக்கக்கூடியவை.
 குருவருட் பாமாலை என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. அது மட்டுமல்ல! கண்களில் நீர்த்துளிகளையும்

சிந்தச் செய்தது எனது மதிப்புக்குரிய சான்றோர் உயர்திரு கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்களின் உருவப் படம் என் உள் ளத்தை உருக்கிவிட்டது. அவர் தம் தன்னலமற்ற சேவையும்கூட சிறப்பாக ஜீவகாருண்யத்திலுள்ள பற்றும் என் அகக் கண் முன்னே வந்து காட்சியளித்தன! தங்களுடைய அறிவு சான்ற பாக்களால் அவர் தம் இயற் பண்பு மிகத் தெளிவாக விளங்குகின்றது. தங்களுடைய தமிழ்த் தொண்டு மேலும் மேலும் சிறப்புறுவதாக!

T. S. ஸ்ரீபால்.

விருதுநகர், செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி
தமிழ் விரிவுரையாளர்
வித்துவான் ந. சேதுரகுநாதன் அவர்கள்
பா ரா ட் டு ரை .

திருவருள் றிறை வை. தில்லைக்காமாட்சி யம்மையார் அன்புக் கடல் மட்டுமல்ல. அருளின் கொண்டலாகவும் விளங்குபவர்கள். இறைவனிடத்திலும் தமிழினிடத்திலும் நிரம்பிய பற்றுள்ளம் படைத்தவர்கள். அதனால் கவிதை வடிவமாக இனிய எளிய அமைப்பில் தமிழ் மழையைப் பொழிந்திருக்கின்றார்கள்.

பக்கம் 12. பாட்டு 54.

“உற்றார் ஒருவரில்லை ஊரில் துணையுமில்லை
பெற்ற தாய் தந்தையெனும் பேரருளே! விண்ணப்பம்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையும் குழல் மொழியாள் பங்கா!

[யான்
வற்றாத செல்வமதில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமம்மா!

பக்கம் 14. பாட்டு 67.

“தேச லாவிய செஞ்சடர்க் குன்றமே
மாசு போக்கிடும் மாமணிச் சோதியே
ஆசு நீங்க அடியினை பற்றினேன்
ஏசு நீக்கியே என்னையும் ஆட்கொள்வாய்”

பக்கம் 9. பாட்டு 39.

“மாயை வசப்பட்டு மதிமயங்கி அல்லலுற்றேன்
காயாகி நீயிருந்தால் கனிவதினி எக்காலம்
தாயாகும் நிற்பதத்தில் தான் கலந்து நிற்பதற்கே
நீதானே வந்தெனது நினைவுதனில் நின்றருளவாய்”

என்ற இந்தப் பாடல்கள் — இலைபோன்ற இன்னும் பலப்
பல — இவற்றிற் சிறந்தனவும் பல எல்லாம் அன்னையார்
இயற்றிய நூல்களிற் கண்டு மகிழலாம்.

உள்ளத்தில் ஒளியுண்டாகில் வாக்கினில் ஒளியுண்டா
கும் ஒரு கவிஞன் தனது ஆன்ம ஒளியை தனது கவிதை
வாயிலாக வெளியிடுகின்றான். பாடலின் நெளிவு குழைவு
நளின நடை ஆகிய எல்லாம் மனங்குழைந்து கரைந்து
உணர்ந்தவர்க்கே உண்மைக் கவிதை எழுத முடியும். அதை
யல்லவா இந்த அன்னையார் செய்திருக்கின்றார்கள். வாழ்க
இவர்களின் தமிழன்பு வாழ்க இவர்களின் திருத்தொண்டு.

ந. சேதுரகுநாதன்.

திருப்புத்தூர், தாசித்தூர்

திரு. G. கலியாணம் M. A , D. Econ , அவர்கள் எழுதியது.

பேரன்புடையீர்,

தாங்கள் அனுப்பிய குருவருட் பாமாலை, நன்னெறித்
தாலாட்டு இவ்விரு நூல்களும் கிடைக்கப் பெற்றேன்.
அவைகளைப் படித்தேன். குருவருட் பாமாலையின் செவ்விய
தெள்ளிய நடை வெகு அழகாக இருக்கின்றது குருவின்
பேரிலுள்ள பேரன்பு பாமாலையாக மலர்ந்துள்ளது. சைவப்
பெண்மணிகளுக்கு இது சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

G. கலியாணம்.

ஓம்

சாந்தி ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்.

திருச்சி, மீஸாயிமந்திர் பித்துக்குளி

திரு. முருகதாஸ் அவர்கள் ஆசியுரை.

தேங்காத தெள்ளமுதம் நீங்காத அறிவாகும் நிர்மலனைப்

போற்றி

பாங்காக அடியவர்க்குப் பரமான அருள்மொழி பாரதியைப்
 போற்றி
 ஓங்காச தத்துவத்தை தேனெனவே தித்திக்க மெய்பொரு
 ளைப் போற்றி
 நீங்காத குருவருளால் அருப்பா மாலைசிறக்க அன்னை அருள்
 தருவாள்.

விருதுநகர் பெண்கள் முன்னேற்றம் மட்டும் அன்றி
 ஞாலத்துப் பெண்டர்கள் எல்லாம் நலம் பெற்றுவாழ
 வாழும் தில்லைக்காமாக்கி அம்மை அறுபத்திமூவர் மடாலயம்
 கு. ப. குருஸ்வாமி அவர்களின் பிரதம சீடர்களில் ஒருவர்.
 ஸ்ரீகாரைக்கால் அம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்யால
 யத்தை சிறப்பிக்கச் செய்யும் ஞானி. இல்லற வாசியாய்
 இருந்தும் பேரின்ப வாழ்க்கையின் வழிகாட்டி.

இவருடைய குருபக்தி அபாரமானது, குழந்தை உள்
 ளமும் குதித்து எழும் பக்தி வெள்ளமும் குறையாது உள்
 ளவர். ஸ்ரீகுரு தேசிகனே! சித்தம் ஐயமதை தீர்த்து அருள்
 புரிவார் யாரேயோ? என்ற கேள்வி ஒன்று ஒவ்வொருவர்
 உள்ளத்திலும் எழுமேல் பூரண அருள் பெற்றிடுவர். குரு
 வருளால்தான் “கருவி கரணங் கடந்து கண் மூடியிருக்கும்
 வகை” தெரியவரும் என்பது போன்ற உயர்ந்த வாக்குகள்
 கொண்ட இக்குருவருள் பாமாலை தேவியருளால் எல்லோர்
 நாவிலும் இருக்குமேல் திருவருள் விரைவில் பெருகும்.
 பாட்டு நூற்றைந்தம் அருள் தேனூறும் பாமாலை பாடுவார்
 முன்னே குருநாதன் குதித்தோடி வருவான். ஆனந்தக்
 களிப்பு:- குருநாதரை கூப்பிட்டு குறைபோக்கி குதித்தாட
 வைக்கும். பிரபு விலாசம்:- மனத்தை மாயையினின்று
 விடுவித்து, வாக்கு, தேகம், மனம் முதலியவை கடந்த
 மெய்சிலை அருளும். சபை சிறப்பு என்றபகுதி:- வையகம்
 கொண்டுள்ள சபைகள், இப்படி இருந்தால்தான் சகல நலங்
 களையும் பெற்றதாகும் என்று கூறி நற்பாதை காட்டுகிறது.
 பத்திரகிரியாரின் மெய் ஞானப்புலம்பலையும், பட்டினத்
 தாரின் பூரணமாலையும் போல் என்னுட் கண்ணி அமைந்
 திருக்கிறது. தாயுமானவரின் பராபரக் கண்ணியைப் பின்
 தொடர்கிறது. தில்லை அம்மையின் பராபரக் கண்ணி. குரு
 பராக்கிரமம்:- சிலதரம் பாடினால் எல்லா அல்லலையும்
 வென்று நாமே குருவாய் விடுவோம்.

இன்னும் கீர்த்தித் திருஅகவல், போற்றித் திரு அகவல், மணிச்சடர் மாலை முதலிய பல பாடல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார், ஸ்ரீதில்லைகாமாക്ഷி அம்மையார்.

யார் வாக்குமூலம் ஆண்டவன் என்ன கொடுப்பானோ என எல்லாவற்றிலும் ஒங்கும் ஆண்டவன் அருள் வாக்குக்கு செவியை வைத்தவனுக்கு, அவன் அருள் மொழி நிச்சயம் கேட்கும் பாடும் வன்மையற்றவர்க்கு யாரைக் கொண்டா வது பாடவைப்பான் எல்லாம் அவன் ஆடல்.

ஸ்ரீசிவானந்த சரஸ்வதி சற்குரு வந்த பொழுதுதான் அம்மையின் உண்மை உழைப்பின் பெருமை கண்டான். நன்னெறித் தாலாட்டும், தமிழ் தாலாட்டு முதலிய சிறிய நூல்களும் சிறப்பாக அமைத்துள்ளார்கள். இறைவி அருளால் பூரண ஆரோக்யமும், ஆயுளும் பெற்று, இப்பாடல் களைத்தன் ஆர்வமும், அன்பும் நிறைந்த ரூலால் அனைவர்க்கும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொடுத்து, பெண்ணினம் மேலும் மேலும் சன்மார்க்கத்தில் முன்னேறி ஞானியர்களை ஈன்று வளர்க்க தேவி அருள் புரிவாளாக.

புகழ்கள் பாடி ஆடி வாழும்
புனிதம் நீண்டு வாழி உலகில்
மகிழ்ந்து தேவி அருள் பொழிக
மானிலங்கள் வாழ்க அன்பில்

பித்துக்குளி முருகதாஸ்.

தூத்துக்குடி நகராட்சி மன்ற ஆணையாளர்
உயர்திரு அ. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்

மதிப்புரை

ஆன்மாக்களின் பரிபக்குவ நிலையில் இறைவன் குரு வடிவமாகத் தோன்றி ஞானோபதேசம் செய்து வீடுபேற்றுக்கு வழிகாட்டுகிறான் என்பது ஆன்றோர் துணிபு எனவே ஞானாசிரியன் இறைவனாகப் பாவிக்கத்தக்கவன் ஞானாசிரியனை வாழ்த்துவதும் வணங்குவதும் இறைவனை வாழ்த்துவதும் வணங்குவதும் ஆகும் ஆதலால் குருபக்தியை மிகச்

சிறந்த மோட்ச சாதனமாக நூல்கள் புகழ்கின்றன அத் தகைய குருபக்தி முதிர்ச்சியின் விளைவாக இப் பாமலை விளங்குகின்றது.

விருதுநகரில் பெண்களின் பக்தி நெறிக்கு ஊன்று கோலாக நின்று பணியாற்று பவருமாகிப் பெண்மணியார் திருமதி. வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மையார் குரு பக்தி மேலீட்டால் உருகிப்பாடிய பாக்களின் திரட்டைப் படித்துப்பார்த்தேன் எனிய இனிய நடையில் செந்தமிழ்ச் சொற்களால்தேசிகனை ஆர்ச்சிக்கும் அன்புப்பாமலர்களாக காணப்படுகின்றன இவை வாடா மலர்கள் என்றென்றும் மணம் வீசி அழகுசூட்டுது விளங்கும்.

பக்கம் 13 பாடல் 62 மனையறத்தில் தலைசிறந்து மகிச்சியுற்று நானுலகில் தனையறிந்து தயங்காமல் தலைவனையும் அடைகுவனே” என்று இந்நூலாசிரியையே குறிப்பிடுவது போலப் பெண்கள் “பதிபக்தி” “குருபக்தி” ஈசுவரபக்தி” ஆகியவற்றின் ஐக்கிய குண பாவத்தை நன்குணர்ந்து நன்னெறி நிற்பதற்கு இந்நூல் வழிகாட்டும். பாவன்மை படைத்த திருமிகு வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மையார் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சிவப்பணியும் செந்தமிழ்ப்பணியும் மேன் மேலும் சிறக்கச்செய்வார்களாக

அ. கோபாலகிருஷ்ணன்

மதராஸ், திரு. T. R. வேலாயுத நாடார் அவர்கள்

எழுதிய

சற்குருநாதரின் பெருமை.

திருவருள் மயமாய் வீற்றிருந்து அன்பர்கள் யாவருக்கும் அடியேனுக்கும் நீதி நூல்முதல் ஞானநூல் வரையுமுள்ள நுண்ணிய பொருள்களை இனிமையாக உணர்த்தி ஒழுகும்படி செய்திருந்து விதேக கைவல்யமடைந்த எனது குருநாதராகிய ஸ்ரீமத். கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்களின் சிறப்பு

விருதுநகரில் ஸ்ரீ அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் குரு பூஜா மடத்திற்கு தலைமையாக இருந்து பல திருத்தொண்டுகள் செய்தும் பல சாதுக்களோடும் பல வித்வான்களோடும் கலந்து பேசி உண்மைப் பொருள் இன்னதென நிச்சயித்து தெளிவை யடைந்திருந்து எம்போன்றவர்களுக்கு எளிமையாக உணர இனிமையாகப் போதித்தும்

அம்மையார்கள் இச்சன்மார்க்கத்தில் பழகுவதற்கு வேண்டிய கல்வி முதலிய கற்பித்து காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்தியாலயம் என்னும் பெயர் தனியே அமைத்தும் சைவ பணியாற்றிய பெரிபார் ஆவர்.

நான் 1923வது வருட முதலில் புராண சரித்திரங்கள் தவிர வேறென்றும் தெரியாது. அதனால் பலர் பலவிதமாக பேசுவதைக் கேட்டு பலவித கலக்கத்தை யடைந்து ஷெசுவாமிகளை அடைந்து முதலில் சிவபோகசாரம் என்னும் நூலை நான் நாள் தோறும் பழக சென்னையில் உள்ள வேதார்த வித்வான்களோடு சேர்ந்து பழகவேண்டுமென்று போதித்தார்கள். அதன்படி ஸ்ரீ பிரம்மஸ்ரீ அருணாசாஸ்தியார், கோ. வடிவேலு செட்டியார், தத்துவானு சந்தனம் அரங்கநாம் பிள்ளை ஆகிய மூவரோடு கலந்து பழகிக் கொண்டு வந்தேன்

சுவாமி அவர்கள் சென்னை வந்தபோது ஷெசுவாமிகளோடு கலந்துபேசி இவர்களோடு விடாமல் பழகி வர வேண்டுமென அறிவித்து என் கலக்கத்தை தீர்த்த கருணைக் கடலாகும்.

தன்பெருமை எண்ணை தற்போதமே யிழந்து மின்பெருமை யாம்ஜெகத்தை வேண்டாமை-தன்பால் உடலை தினம் பழித்தல் ஒங்குசிவத் தொன்றல் நடலை பிறப்பு ஒழிக்கும் நாள்.

என்னும் வாசகத்திற்கு வாச்சியமாகவும்.

ஜீவகாருண்யம், ஈஸ்வரபக்தி, பாசவராக்கியம், பிரம்மக்கியானம் நிறைந்த அருளே திருமேனியான ஞானகுரு பரன் திருவடி வாழ்க.

T. R. வேலாயுத நாடார்,

சென்னை.

நாகர்கோவில், தொண்டன் ஆசிரியரும்,
திருவாவதுறை ஆதீன மகாவித்வானும்,
திருநெறித் தொண்டர் குழாம் தலைவருமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாலவர் அவர்கள்

விருதுநகர் ஸ்ரீஜேகத் குரு அறுபத்துமூவர் மடாலய ஸ்தாபகர்
உயர்திரு. கு. ப. குருசாமி ஐயா அவர்களின் திருவடிக்கு
“குருவருட் பாமாலை” சூடிய தில்லைக்காமாட்சி
அம்மையார்க்கு அளித்த

வாழ்த்துப் பாமாலை.

பேரன்புமிக்க அன்னையே! தங்கள் நன்னயமிக்க
நல்லாற்றலும், சொன்னய மிக்க நூற்களும் கண்டு மகிழ்ந்
தேன். செய்த பணி சீருடைப் பணியே. இப்பெரும்
பணியும் ஏற்புடைத்தேயாம்.

- 1 பாரிற் புகழ்பெறு பாரத நாட்டில்
சீர்பெற் நிலங்கும் செந்தமி முகத்தில்
- 2 விருது நகரெனும் திருவுடைப் பதியில்
மருவிடும் மாண்பமர் மாதர்கள் திலகம்
- 3 எல்லையிலாப் புகழ் தில்லைக் காமாட்சி
சொல்லால் பணியால் தூயநல முடையாள்
- 4 கலைபயின் றரன்பதம் கருத்தினி லுன்னி
தலையால் வணங்கும் தவமிக வுடையாள்
- 5 கற்புடை அணங்கு; பொற்புடை மாது
சிற்பரன் குருவெனத் தேர்ந்திடு முளத்தள்
- 6 காரைக்கா லம்மையார் கழக வழியாய்
காரிகை யார்கடைத் தேறிடச் செய்வார்
- 7 மாதர் வளர்ச்சிக்கு மாபெரும் பணிகள்
பூதலத் தாற்றும் புண்ணிய முடையாள்
- 8 விருதையில் சிவனடி யார்மடம் நிறுவிய
குருசாமி ஐயாவின் குணமிகு மாணவி
- 9 குருநா தன்மேல் கொண்டபே ரன்பால்
“குருவருட்பா” வெனும் கோதில் பாமாலையை

- 10 உருகிய உளத்தொடு உவந்தினி தமர்ந்து
குருவி னருளும் குணமும் தவமும்
- 11 பெருகும் முறையைப் பேரன் போடும்
அருமைத் தமிழ்ப்பா அமைத்தினி தனித்த
- 12 இல்லறம் பேணும் நல்லார் திலகம்
எல்லையி லாததோர் இறையருள் பெற்றே
- 13 இத்தகைப் பணிகள் நித்தமு மாற்றிப்
பத்தர் திலகமாய்ப் பாரிடை வாழ
- 14 சித்த மொடுக்கிச் சிவனை
நித்தம் எத்தி வாழ்த்துதும் யாமே!

புதுச்சேரி, திரு. சுத்தானந்தபாரதி அவர்கள்

திருவருட் செல்வஞ்
செழித்திடச் செய்யும்
குருவருட் சொல்லாற்
குயிற்றிய மாலை
தத்துவப் பொருளும்
தனித்தமிழ் மணமும்
சித்தந் தெனியும்
சிவனை பறிவும்
நானெனும் ஆணவம்
நலிந்து நலிந்து
நானெனுந் தலைவனைத்
தன்னுளே காட்டும்
அன்பைத் தூண்டும் அன்புளமாலை
இன்புடன் கண்டேன் இனிது!

சேன்னை, திருப்புகழ்மிர்தம் ஆசிரியர்,
திரு. முருக. கிருபானந்தவாரி அவர்கள்
நேரிசை வேண்பா.

குருவருட்பா மாலை குமரகுரு நாதன்
திருவருட்பால் நின்றிறைத்தாள் செல்வி - பெருவிருப்பால்
மாமாட்சி யார்விருதை வாழ்புரிதை யாந்தில்லைக்
காமாட்சி யம்மை கனிந்து

திருவண்ணாமலை

திரு. புரிசை. சு. முருகேச முதலியார் அவர்கள்

வை. தில்லைக் காமாட்சி மாமலரான் தானாட்சிச்
செய்விருது மாநகரச் செல்வியரால் - உய்திபெறச்
செப்பரின்ற தேசிகற்காம் பாமாலை கண்டுநன்றென்
றொப்பரின்ற தென்ற னுளம்

மாம்பாக்கம் குருகுலம்

திரு. இளவழகனார் அவர்கள்

விருதுநகர் காரைக்கா லம்மையார் வைதீக
வித்யா சாலைக்
கருதுபுகழ்ச் செயலாளர் தில்லைக்கா மாட்சியருங்
கல்வித் தாயர்
குருவருட்பா மாலைதமிழ்த் தாலாட்டு போன்றநெறி
குறிக்கும் பாக்கள்
பெரிதுதவ யாத்தனித்தார் அவரும் அவர் செயல்பலவும்
பிறங்கி வாழி!

ஸ்வாமி அத்வயானந்த சரஸ்வதி மஹராஜ் அவர்கள்.

தில்லைக்கா மாட்சியெனுந் தெய்வத் திருஞானி
தொல்லைப் பிறவித் துயரறுக்கச் - சொல்லும்
குருவருட் பாமாலை கொண்டுய்ந்தார் சேரார்
பெருமருட் சாகரத்தே பேர்ந்து

மதுரை, திருமதி. புஷ்பம் - நடராஜன் அவர்கள்.

அருட்குரு அருளினால் ஆனந்தம் எய்தி
திருவருட் துணைகொண்டு தீந்தமிழ்ப் பாவால்
குருவருட் பாமாலை குவலயமூய் யத்தந்த
திருவருட் செல்வி! நின்திறம் மிக்கினிதே”

அருட்பெருஞ் சோதி! ஓம். தனிப்பெருங் கருணை!
வாழ்க அன்பு!

பெங்களுர், திரு. முருகானந்தம் அவர்கள்.

ஒன்று கண்டனம் விருதுமா நகரில்!
நன்று கண்டனம் காரைக்கா லம்மை
பெண்கள் வைதீக வித்தியாலய சங்கத்தைக்
கண்ணெனக் காக்கும் காரிய தரிசியாம்
தண்டமிழ் நாட்டின் தனிப் பெருந்தேவி;
விண்புகழ் எய்த விரிந்த வித்தகி:
தில்லையம்மை யெனும் திருப்பெயர் பூண்ட
எல்லை கடந்த கருணைக் கடலாம்!
கண்டதைக் கண்டு கருத்தை விடுக்காது
பண்டைத் தமிழர் கண்ட நெறியினை
அன்றாட வாழ்க்கையில் கொண்டு நடாத்தும்
நன்றும் தொண்டு கருத்திற் கொண்டு
நச்சரவ மணிந்த நம்பெரு மானை
மெச்சிப் போற்றும் மென்சுவைக் கனியாம்
பச்சை மொழியில் பகர்ந்த “பாமாலை”
இச்சை கொண்டு பார்க்க இதயம் விரிந்திட
என்னே அன்பு! என்னேநின் னறிவு!
அன்னையின் அமுத அருளி! ஒன்றைக்
கன்றென உண்டேன் கருத்தெல்லாம் கொண்டேன்
இன்றே யன்று என்று மாற மாண்பை!
கொண்டு வாழ்த்தக் கடமைப் பட்டுள்ளேம்
பண்டு மொழியால் அன்னை! நின்னை
நன்றே கொண்டு நானில மீதில்!
ஒன்றே ஒன்று கொண்டே உயர்ந்தாய்!
வாழ்க! வாழ்க! வண்டமிழ் நாட்டின்
சூழ்க! உலகில் திருப்பெயர் சூழ
வாழ்க! வென்றே வாழ்த்துவம் ஒன்றே
வாழ்க! சைவத் தெய்வம்! தழைக்க!

வாழ்க பெண்ணுலகம்!

லித்துவான்

அ. இராசகோட்டியப்ப பிள்ளை அவர்கள்
விருதுநகர்.

சற்குரு நாதன் சரணகம லம்போற்றிப்
பொற்புறுபா மாலை புகன்றுயர்ந்தார்—கற்பினுக்கோர்
எல்லை என யாரும் இனிதுபுகழ் சோதரியார்
தில்லைக்கா மாட்சியென்பேம் தேர்ந்து

விருதை, சைவ சித்தாந்தக்கழகச் செயலாளர்
திரு. ப. பொன்னம்பலம் M A., அவர்கள்

பக்திவெள்ளம் பாய்ந்தொழுகும் குருஅருட்பா
மாலையெனும் பனுவல் தன்னை
முத்திரெறி அறிவித்த முதுவிருதை குருசாமி
முன்னேன் சீடர்

சித்தமெலாம் நனிகுளிர திருமிகுநல் தில்லைக்கா
மாட்சி அம்மாள்

அத்தனருள் துணைக்கூட்ட அளித்துயர்ந்தார்
அறம்வாழ அன்னை மாடோ.

சித்தாந்தப்பேராசிரியர், ந. சிவகுருநாத பிள்ளை அவர்கள்
தூத்துக்குடி.

அருள் சான்ற அறுபத்து முவர்திரு மடத்தை
அழகுபெற விருதையினி லமைத்தபே ரன்பர்
குருசாமிப் பெரியவர்பால் ஞானநூல் கேட்டுக்
குலையமெல் லாம்போற்றுங் காரைக்கா லம்மை
திருப்பெயரா லொருகழகம் செம்மைபெற நடாத்தும்
தில்லையம்மா ளெனுஞ்செல்வி தீந்தமிழ்கள் செறிந்த
குருவருட்பா மாலையொன்று குரவாடிக்க கணிந்தாள்
கோதில்விழும் பொருளுணர்ந்து போற்றுக இவ் வுலகே!

சேன்னை சைவவைணவ சமரச சித்தாந்த போதனை ஆசிரியை
திருமதி த. பத்மாவதியம்மா எவர்கள்

ஸ்ரீமதி வை. காமாட்சியம்மாள் அன்புடன் வர
விடுத்த தம் ஆசிரியராகிய குருபரரின் வரலாற்றுக்
குறிப்பையும், குருவருட்பாமாலை முதலியவற்றையும் பார்க்
கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததைக் குறித்துப் பெரிதும்
மகிழ்வெய்துகின்றேன். மிக்கவந்தனம்.

பிறப்பு இறப்பாகிய - அலைகளால் மோதுண்டு,
அறியாமையாகிய இருளில் அகப்பட்டு, ஞானவழி புலப்
படாமல் தயங்கிக் கொண்டிருக்கும் எம் போன்றாரை, கை
விளக்கென நன்னெறியைக் காட்டிக் கரையேற்றுவது எது?
ஆனந்தவாரியில் ஆழச் செய்வது எது? மன அமைதியுண்டு
பண்ணுவது எது? பிறர் ஆன்ம உய்விற்கெனவே உலகில்
தோன்றித் தன்னலம் சிறிதும் கருதாது உழலும் நல்
லாசிரியருடைய அருட் பார்வையும், புன்முறுவலும்,
அமுதச் சொற்களுமே அல்லவா?

இத்துணைக் குருவை அடைந்தவருக்கு என்றும்
குறைவில்லை. பகவானைப்பற்றியவர்கள் ஒருகால் பேற்றை
இழப்பினும் இழக்கலாம்; ஆசாரியனைப் பற்றியவர்
பேற்றை இழப்பதென்பது என்றமில்லை. குரு பக்தி
ஏகலைவனை எந்நிலையில் ஏற்றியது என்பதை அறியாதா
யார்?

அவ்வுண்மையை நன்கு அறிந்த இவ்வம்மையார்,
தம் ஆசாரியரிடம் தாம் கொண்டுள்ள அன்பும், ஆர்வமும்,
பக்தியும் தோற்ற இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். தம் குரு
தமக்குப் புரிந்த பேருதவிக்கு இஃதே ஏற்ற காணிக்கை
யாகும். செய்யாமற்செய்த அவ்வுதவிக்கு வேறென் செய்ய
இயலும்! ஆசாரியர் செய்த நலனுக்கு ஒப்பாகச் செய்வது
ஒன்றிருந்தாலன்றோ அதைச் செய்து மன அமைதி
பெறலாம்? இல்லாதபோது அவரை நினைத்தல், அவரைப்
போற்றல், அவர் புகழை எங்கும் பரப்பல் ஆகியவற்றைப்
புரிந்து தானே நற்பயனை அடைதல் வேண்டும். இத்
தகைய தொண்டுகளே குருவிற்குப் புரிவன என்பதைத்
தெனிய வறிந்த சான்றோரில் ஒருவராகிய இவர் அதனையே
மேற்கொள்ளாமல் வேறெதனை மேற்கொள்வார்! ஆதலின்,
இவருடைய இத்தொண்டு பிறருக்கு வழிகாட்டியும் சாலச்
சிறந்தது மெனப் பரராட்டுகிறேன். இவருடைய ஆசாரிய
அறன் மேன் மேலும் வளர்ந்து பெண்ணுலகத்திற்குப்
பேற்றையளிக்க இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

சேன்னை வேலிங்டன் சீமாட்டி கல்லூரி முன்னாள்
தமிழ்ப் பண்டிதை திருமதி,
S .கிருஷ்ணவேணி யம்மாள் அவர்கள்.

உலகில் மானிடராகப் பிறத்தலே அருமை; அதனினும் தமக்கு அருளப்பட்ட பகுதறிவிற்கேற்ப, ஒழுகி உயர் நிலையை அடைதல் மிக்க அருமை. இங்ஙனம் ஒருவர் நலம் பெறுதற்கு இருவழிகள் உண்டு: ஒன்று இறைவனை உறுதுணையாகக் கொள்ளல், மற்றொன்று ஆசாரியனை உறுதுணையாகக் கொள்ளல். இவை இரண்டினுள் பின்னதே மிகுந்த பெட்புடையதாகும். தோணியைப் பற்றியவன் கடலைக் கடந்து அக்கரையை அடைதல் போன்று, ஆசானைப் பற்றியவன் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து மோட்சக் கரையை அடைதல் திண்ணம். இங்ஙனம் பற்றுவது மட்டும் போதியதன்று. ஆசிரியர் பெருமையை வாயார வாழ்த்துதல், அவர் திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தை மனக்கமலத்தில் இருத்திச் சிந்தித்தல், அவர் திருவடிகளைத் தலையார வணங்குதல் முதலியனவும் உத்தம மாணவருடைய கடமைகளாகும். இத்தத்துவத்தைத் தெள்ளத்தெளிந்து வை. தில்லைக்காமாட்சி யம்மையார் தம்மை நல்வழிப்படுத்திக் கடைத் தேற்றிய தம் ஆசிரிய ராகிய குருபரருக்குப் புகழ் மாலை சூட்டிப் போற்றியுள்ள நூல் ஒன்று வரப்பெற்றேன் அதை அடியாளுக்கு அனுப்பி அச்சிரியரின் நீர்மைகளை அறிந்து ஆனந்திக்கச் செய்த இவ்வன்னையாருக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக.

அப்பெரியார், மக்கட் பிறவிப் பயனை எய்து தற் பொருட்டுப் பல தொண்டுகளைப் புரிந்தது மட்டுமே யல்லாமல் ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார், ஸ்ரீ சின்னமணியம்மையார் இவர்களையும் கொண்டு பெண்களும் நலமடையச் செயல் புரிந்துள்ளனர் என்பதும், அறிவு வளர்ச்சிக்காகப் பொது மடங்களை நிறுவி, ஆங்கு ஆன்மார்த்த நீதிகளைப் போதித்து, அதன் பொருட்டு ஏற்படும் இன்னல்களை எதிர்த்து நின்று, உலையா முயற்சியுடன் உழைத்துள்ளனர் என்பதும், தமக்கு பல அரிய தத்துவப் பொருள்களை உபதேசித்துத் தம்மை உய்யச் செய்தனர் என்பதும் அம்மையார் உரை நடை உணர்த்தா நிற்கின்றது.

அப்பெரியார் புரிந்த நலங்களையும், அவர் சிறப்பியல்புகளையும், தெய்வத் தன்மை யையும், இன்னும் பல வற்றையும் இவ்வம்மையார் தம் இனிய பாடல்களால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; சிவபிரானே குருபரர் என்னும் ஆசிரியராக வந்தனர் என்கிறார்; தம்பிறனியை ஒழிக்க அவரை இறைஞ்சி நிற்கிறார்.

இப்பாடல்கள் பொருட்சுவை சொற்சுவை வாய்ந்தவை; குருபக்தியையே உருவெனக் கொண்டவை, எளிமையும் இனிமையும் வாய்ந்தவை. நூலின்கண் ஆசாரியரிடம் தாம் பெற்ற பேறுகளை எவ்வெம் முறையில் எடுத்துரைக்க வேண்டுமோ, அவ்வம் முறையில் இயம்பியுள்ளது பாராட்டத் தக்கதாகும். ஆசாரிய அன்பு உள்ளடங்காமல் பொங்கி எழுந்த வெள்ளமே இப்பாடல்களாகும். இத்தகைய அன்பு கொண்டவர்களுக் கல்லாமல், மற்றவர்க்கு இதன் பெருமையை இயம்புதல் அரிது.

ஞானியராகிய குருபரனின் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், பரஞானம், பண்பு முதலிய வற்றைத் தெளித்துக் காட்டுதற்கு இந்நூல் சிறந்த ஆடியாயுள்ளது. இந்த அம்மையார் தம் ஆசிரியருக்கு பக்தியுடன் சமர்ப்பித்த ஒரு நற்சாட்சிப் பத்திரம் என்னலாம். மாணவராகிய கல்லைக் கொண்டுதானே, ஆசாரியருடைய பெட்பின் மாற்றை அரிய முடியும்; உத்தம மாணவருக்குத்தானே, இப்பெருமிதமமையும்! இத்தொகுதியுற்சேர்ந்த நம் தில்லைக்காமாட்சி யம்மையாருக்கு குருவன்பு மென்மேலும் வளர்ந்து, மற்ற மங்கையரையும் இத்துறையில் ஈடுபடுத்தி, இவ்வுலகில் பல்லாண்டுகள் இவ்வின்பத் தேனையுண்டு வாழ்ந்து, பேரின்ப மேற்றினை அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

திருநெல்வேலி திரு. கண்ணப்பர் மடாலயம் அதிபதி
ஸ்ரீலக்ஷ்மி நல்லகண்ணுப்பிள்ளை அவர்கள்
வெண்பா

தில்லைகா மாட்சியம்மை செய்தகுரு தோத்திரப்பா
நல்வளத்தைக் கண்டுமிக நான்மகிழ்ந்தேன் -சொல்வளத்த
பைன்கொடி நீடுழி பாரிற்பர்த் தாமகனும்
செந்திருபோல் வாழ்க செழித்து

விருதை, அருட்செல்லி, ச. ஞானசௌந்தரி அம்மாள்
இயற்றிய

அறசீர்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தொல்லைப் பிறவி யொழிப்பதற்குத் துணையாம் புணைநா
னிதுவென்றே
ஒல்லைக் குருவி னடிசேர்ந்தே யொன்றும் பிரமப்
பொருளோர்க்கு
சொல்லைக் குருவருட் பாமாலை தொடையாய்த் தொடுத்துக்
கொடுத்ததுவே
தில்லைக்கா மாட்சியெனும் பேர்த்திருவார் ஞானத்
தேவதையே

மதராஸ் லேடி வேல்லிங்டன் டிரேயினிங் காலேஜ்

தமிழ் விரிவுரையாளர்

உயர் திரு. R. ராஜரத்தினம் எம். ஏ., எல். டி.,

சுகனருள் பெற்றுக் குருவைப் பாடிய
தில்லைப் பெயரொடு காமா ணியும்சேர்
வைத்திய லிங்கம் வைத்துக் காத்த
தையல் நல்லாள் தாரணி விரும்பவே
விநாயகன் முருகன் விமலைக் கேள்வன்
கமலக் கண்ணன் கரியுரி போர்த்தவன்
பங்கயச் செல்வன் பால்வெண் நிறன்
அன்ன பலரை அரிதினில் பாட்டில்
உலகவர் உய்ய உபாயம் செப்பி
உவப்புடன் வாழ உதவி புரிந்த
அத்தகு ஞாலை அனுதினம் படித்து
மெத்தவே நலந்தனை மேலும் பெருக்குக!
உத்தமன் புகழ்தை உலகினில் பரப்புக
வாழ்க குருவருள்! ஒங்குக வையகம்!

சேன்னை மேரியரசி கல்லூரித்

தமிழ்ப் பேராசிரியை

ஸ்ரீமதி R. இராஜாமணி B. A., (Hons) L. T., அவர்கள்

அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் என்னும் ஐம்பெருங்குரவருள்ளும் சிறந்து விளங்குபவர் ஆசிரியராவர். அன்னாரை, மாணவர்களது அஞ்ஞான இருளைப் போக்கும் 'ஞானபானு' எனக் கூறுதல் மிகையாகாது. அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தம் குருவினை, திருமதி தில்லைக்காமாட்சியம்மையார், புகழ்ந்து பாராட்டியிருப்பது, அவரிடத்து, அம்மையார் கொண்டுள்ள பக்திக் கோர் சிறந்த அறிகுறியாகும். அப்படிப்பட்டவரை இக்காலத்தில் காண்பது மிகவும் அரிது. கற்றோரிதயத்தைக் களிக்கச் செய்யும் பாடல்கள் பலவற்றை இவ்வம்மையார் இயற்றியிருப்பது பெரிதும் போற்றற்பாலது. குரு வணக்கத்துக்கு முன்பு, முறைப்படி இறைவணக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது. இச்சிறந்த நூலைப் படித்துப் பயனடைதலே ஒவ்வொருவரின் கடமையுமாகும்.

உயர்திரு கி. பெ. சி. வ. பிரகாசம் அவர்கள்,

நிர்வாகி, பாலகுருகுல வித்யாலயம், விருதுநகர்.

திருமதி வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மாள் அவர்கள் தனது குருநாதர் குருசாமி ஐயா அவர்கள் மேல் சில பாட்டுகள் இயற்றி அதை "குருவருட்பாமாலை" என்ற பெயரால் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

திருமதி வை. தில்லைக்காமாட்சியம்மாள் அவர்களையும் பெரியார் கு. ப. குருசாமிஐயா அவர்களையும் நான் நன்கு அறிவேன்.

குருசாமிஐயா அவர்கள் தமிழ் மொழியிலுள்ள வேதாந்த நூல்களை எல்லாம் நன்கு கற்ற பெரியார். அவரிடம் திருமதி தில்லைக்காமாட்சியம்மாள் அவர்கள் வேதாந்தம் கற்கப்போய் தமிழில் பாட்டு இயற்றக்கூடிய அளவிற்கு தமிழ் அறிவும் பெற்றுவிட்டது போற்றத்தக்கது.

திருமதி தில்லையம்மாட்சியம்மாள் அவர்கள் தனது குருநாதனுடைய கட்டளைப்படி இந்நகர் காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்யாலயத்தை நன்கு நடத்தி வந்தார்கள்.

தில்லையம்மாள் அவர்கள் வித்யாலயத்தைப் பெரும் புகழுடன் நன்கு நடத்தியதின் முக்கியமான ரகசியம், வித்யாலய முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவு ரூபாய் வேண்டுமானாலும் முக்கியமானவர்களிடம் நன்கொடை வசூல் செய்யும் செல்வாக்கும், ஆற்றலும், ஆர்வமும், நன்முறையில் செலவிடுந்திறனும் அவரிடமிருப்பதேயாகும்.

ஏதோ சில காரணங்களால் காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்யாலயத்தில் திருமதி தில்லையம்மாள் அவர்களால் தொடர்ந்து தொண்டுசெய்ய முடியாமலிருக்கின்றது. இதை திருமதி தில்லையம்மாள் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. இந்நாட்டில் பல பேர்கள் சேர்ந்து தொண்டு செய்யும் காரியங்களில் பினக்குதள் ஏற்படுவது வழக்கமாக இருக்கின்றது. திருமதி தில்லையம்மாள் அவர்கள் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், தனிப்பட்ட ஒருவரே அவருக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து கொடுப்பர். குருநாதன் கட்டளைப்படி பெண்களின் வேதாந்த அறிவையும் தமிழ் அறிவையும் வளர்க்க அவர் பாடுபடுவாராக! கடவுள் துணை புரிவாராக !!

ஸ்ரீலக்ஷ்மி பொன் குமாரசுவாமியடிகள்,

மேய்கண்டார் கழக ஆசிரியர், சாஞ்சிபுரம்.

எழுசீர்க்கழிநேடிவடிவாசிரிய விருத்தம்.

பெருநல விருதை காரைக்கா லம்மை

பெண்கள்வை திகவித்யா லயத்தின்
மருமலர்க் குழவி காரிய தரிசி

மலிபுகழ் தில்லையா மாட்சி

குருவடிக் கருட்பா மாலைசெந் தமிழாற்

கூறினாள் புலவர்கள் பலரும்

தருமல ருலகி லமுதெனும் படியத்

தைபல்லீ டூழிவா ழியவே.

சேன்னை, வேதாந்த சங்க உப அக்ராசனாதிபதியும்
சேன்னை, ஹிந்து தியலாஜிகல் உயர்தரப் பாடசாலைத்
தமிழாசிரியரும் ஆகிய

திருவாளர் ச. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள்

குரு விலார்க்கு ஞானம் இல்லை, ஞானம் இல்லாதவர்க்கு வீடு இல்லை, ஈசனே குரு வடிவமாக வருகின்றான். இவை அறிவுதூல் துணியுகள். “எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆகும்” என்னும் நீதிவாக்கியம் சாதாரண எழுத்து முதலியன கற்றுக்கொடுக்கும் உபாத்தியாயமும் ஈசன் வடிவம் என்றுணர்த்துகின்றது.

குருபக்தி யுடையவன் கடைத்தேறுகிறான் என்பது பாடசாலைப் படிப்புமுதல் பிரம்ம வித்தை வரை எல்லாப் படிகளிலும் திகழும் உண்மையாம். குரு பக்தியுடையவர் குருவை எந்நாளும் மறப்பதில்லை. இறைவன் பக்தியால் எழுந்த தேவாரம், திருவாய் மொழி முதலியவற்றுக்கு உள்ள சிறப்பு, குரு பக்தியால் எழும் பாடல்களுக்கும் உண்டு.

சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நல்ல சீடர் பாடிய “திரு வருட கை வல்பம்” என்ற குரு ஸ்தோத்திரம் கண்டு எவ்வளவு மகிழ்ந்தேன் என்பது எழுத இயலாது. இன்று, விருதுநகர், காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதிக வித்யாலயச் செயலாளர், திருமதி வை.தில்லைக்காமாட்சியம்மாள் என்னும் சிஷ்யை, தம் குருநாதர், விருதுநகர், ஸ்ரீ ஜகத்குரு அறுபத்து மூவர் மடாலய ஸ்தாபகர், உயர்திரு கு.ப. குருசாமி ஐயர் அவர்களைப் போற்றிப் பாடிய “குரு வருட பாமாலை” கண்டு, படித்து, அளவிலா ஆநந்தம் எய்தினேன்.

இந்தூல் பொதுமக்கட்குப் பயன் படுமாறு என்னையோ எனின், தங்கள் தலைவனைப் பக்தர்கள் போற்றிப் பாடிய தேவாரம் முதலியனவும் ஞானிகள் போற்றிப் பாடிய தாயுமானவர் பாடல் முதலியனவும் பயன் படுமாறு பயன்படும் என்பேன். பயன், படித்துப் பொருளுணர்ந்து, அவ்வழி நடந்து, அருள் பெறுதல் வேண்டும். அன்பர்கள் அது செய்க.

ஈரோடு, திருமதி க. ர. ஆதிலக்ஷ்மி அவர்கள்

உலகம் - உயிர் - கடவுள் - என்ற முப்பொருளுண்மையில் ஆழ்ந்து அறிந்து உணர்ந்த பெரியோர்கள், உலகுக்கும், உயிர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் உயிர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் - கடவுளுக்கும் உலகினுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் அவற்றின் துண்ணிய இயக்கங்களையும் பகுத்துப் பகுத்து உணர்ந்துள்ளார்கள்.

பேராற்றலும் - பெருந்தகைமையும் பேரருளும் உடையவன் இறைவன் எனக்கண்டனர்; அவனது ஆணையில் நீக்க மறந்தும் உலகம் உயிர்களின் தன்மைகளை உணர்ந்து உணர்ந்து அதில் மனம் நெகிழ்ந்து, நெகிழ்ந்து அன்புருவ மாயினர் ஒரு சில பெரியார்கள்.

திருவருள் கைவரப்பெற்ற - செயற்கருஞ் செயலுடைய அப்பெரியார்கள், ஏனையோருடைய இருள்நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு ஒளி விளக்காய் - ஊன்றுகோலாய் - பேரின்ப வீட்டின் வழிகாட்டியாய் - விளங்குகின்றார்கள்.

இருவினையால் மதிமயங்கி மயக்கமுறும் ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டை அளிக்கவல்ல ஆற்றலுடையவராய் விளங்குகின்றார்கள். பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் அன்றாடைய அருள்மொழிகளை அகத்தே பதியவைத்து ஐம்புலன்களையும் அருள்நெறிப்படுத்தும் முயற்சியிலீடுபடுகின்றனர். அவர்களுக்குக் கற்பூர தீபம்போல் ஆன்மநேயம் தலைப்பட்டு நிற்கின்றது.

அந்நிலையில் தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற பெருநோக்கில் தங்களுக்கு வாய்த்த பேரின்பநிலையை மற்றவரும் அடையவேண்டும் என்னும் அவாவினால் "என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்ற அப்பரின் உறுதிமொழிக்கிணங்க உயிர்த்தொண்டு புரிந்து குருநாதனின் பெருமையினையும் அவரது அருள்திறத்தினையும் பாடிப் பரவுகின்றனர்.

அதன்படியே தாம் தம் கனவிலும் நனவிலும்கண்டு கேட்டு உண்டு உய்த்து உணர்ந்த ஆன்மநேயத்தை எனது சகோதரியார் திருமதி வை. தில்லைக்காமாஈடியம்டையார் அவர்கள் இந்நூலில் நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள்.

மதிப்பிடற்குரிய குருநாதனின் அருட்திறனையும் அவ்வருட்பதிவு நீங்காது இடையறாத் தொடர்பாயிருக்கவும் வேண்டியிருக்கின்ற முறையீடும் இதைப்படித்துச் சுவைப்பவர்க்குத் தெள்ளத்தெளிய வெளிப்படும்.

படித்துப் பயன்பெறக்கூடிய இந்நூலை அனைவரும் படித்து பயன்பெற்றுப் பேரின்பவாழ்வு பெறவேண்டும்.

தமிழ்ப்பற்றும் சமயப்பற்றும் ஒருங்கேயுடைய எனது சகோதரியார் விருதுநகரில் “காரைக்காலம்மையார் பெண்கள் வைதீக வித்யாசாலையின்” செயலாளராய்த் தொண்டாற்றி வருகின்றார்கள். அவர்களின் கனிந்த உள்ளம் நமக்கு இக்குருவருட்பா மாலையை அளித்துள்ளது. அனைவரும் இதனைப் போற்றிப் பயன்பெறுவோமாக.

அறம் வாழ்க—அருள்வாழ்க—அடியார் வாழ்க.

அன்பிற் பிணைக்கும் இன்பத் தமிழ்வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

சற்குருவே துணை.

குரு வருட் பாமாலை.

காப்பு

விநாயகர்

ஒங்கார சொருபமாய் உலகினுக்கோர் தனிமுதலாய்ப்
பாங்கான அடியவர்க்குப் பரிந்துவந் தருள்சுரந்து
தேங்காத தெள்ளமுதம் தேக்கித் திளைக்கவைக்கும்
நீங்காத அறிவாகும் நின்மலன்சீர்க் கழல்போற்றி! 1

முருகன்

தென்பரங் குன்றில்வளர் தேவேநின் சீரருளை
அன்பருடன் கூடி அகமகிழ்ந்து பாடுவீன!
பண்பிலா என்னையும்நீ பரிந்துலகில் ஆண்டனையே
திண்ணியதா முன்னருள்சீர் செப்பல் எளிதாமோ? 2

நடராஜர் (வேறு)

தேவரு மறியவொண்ணச் சிதாசகாச நடனந்தன்னை
ஆவலாய் அறிவதற்கே ஆசையோ மிகுதியுண்டு
மூவரு மறியொணாத முதல்வனை மூன்றுகண்ணை
தாயறி யாச்சுலுண்டோ சங்கரா சுவம்பிரகாசா! 3

நாமகள்

தேவிகலை மகளே சிந்தையின லுன்னடியை
ஆவிக்கு ளாவியா யன்புடனே யருச்சித்துப்
பாவிக்குங் குருவருட்பா மாலைதனைப் பாடுதற்கு
நாவகத்தும் பாவகத்தும் நாமகளே வந்தருளே.

4

இலக்குமி

திருமால்மார்பில் திகழ்கின்ற தெய்வத்திருவே இலக்குமியே
கருமால்அறுக்கும் கழலினையே கடையேன்தொழுது
நிற்கின்றேன்
பெருவாழ்வளிக்கும் பேரொளியைப் பேசாப்பெருமைச்
சற்குருவை
திருவேதொழுதேன் சென்மத்தைத் தீர்த்தே அருள
வேண்டாவோ.

5

பராசக்தி

ரீங்காசனத்தி லிருப்பவளே நின் தாளினையே நினைந்துருகும்
பாங்காமடியார் பழவினைநோய் பற்றாதிருக்கப் பணித்தவளே
ஒங்காரத்தி னொளிச்சுடரால் உளத்தினிருளே ஒட்டுவித்த
தேங்காக்கருணைத் தெள்ளமுதில் திளைத்துநாளும்
சுகிப்போமே.

6

அடியார்கள்

நாவினுக் கரசர்மிக நடந்திருந் தொண்டினைநான்
பூவுலகி லெங்கணுமே புரிந்துநான் நிற்பேனோ?
மணிவாசகர் சொன்ன மாண்புள்ள மந்திரத்தை
அணியாகக் கோத்துநான் அணிவேனோ என்னுளத்தில்? 7

சம்பந்தர் கைக்கொண்ட சதுர்உள்ள வெற்றிதனை
எம்பந்தம் தான்நீங்க இம்மையிலே கொள்ளுவேனோ?
ஆலால சுந்தரர்க்கன் றனுக்கநட் பளித்தனையான்
வாழாது வாழ்ந்துநிற்க வந்துன் அடிதாராய்!

8

குரு வணக்கம்

நூல்

அப்பிரமேயா போற்றி யாருயிர்த்தலைவா போற்றி
 இப்பிர பஞ்சமீதி லென்னையாட் கொண்டாய் போற்றி
 பப்பற விருந்துநாடு பத்தர்கட் கெளரியாய் போற்றி
 தப்பிலா வரங்களீயுந் தன்மய சொருபா போற்றி 9
 [பப்பு—பிரபஞ்சத்தில் பரந்த நாட்டம்]

தேவருமறியாய் போற்றி செழுஞ்சுடர்க் குன்றே போற்றி
 ஏவருந் துதிக்கா ின்ற என்னுயிர்த் தலைவா போற்றி
 பாலனைக் கதிதமாகும் பரப்பிரம்ம சொருபா போற்றி
 யாவரின்கெதுபா வித்தார் அதுவேயாய் வருவாய் போற்றி 10

வேதமும் அறியோமென்று விளம்பிடு விகர்தா போற்றி
 நாதமுங் கடந்துகின்ற ஞானசற் குருவே போற்றி
 காதலாய்க் கசிந்துநின்னைக் கண்டிட வேண்டும் போற்றி
 சாதலும் பிறப்புமில்லாத் தன்மய சொருபா போற்றி 11

மூவர்க்குமெட்டாய் போற்றி முழுமுதற் பொருளே போற்றி
 யாவர்க்கும்பெரிபாய் போற்றி யாவர்க்கும் அரியாய் போற்றி
 ஆவலாய் அணுகுநின்னை யர்ச்சிக்க வேண்டும் போற்றி
 பாவலர் பாராட்டுற்ற பரப்பிரம்ம குருவே போற்றி 12

அரியயனுங் காணாத அமல ஜோதி
 தெரிவ தனுக் கெட்டாத சிவானுபூதி
 மருவிவினே யாடுதற்கே மனது தந்த
 குருவருளைக் கும்பிட்டுக் குறைகள் தீர்ப்பாம் 13

தேனெனவே தித்திக்கும் திருமறையின் மெய்ப்பொருளைத்
தானெனவே பாவிக்கிற் றானேதா னாவையென்று
ஞானகுரு வாய்வந்து நானுய்யச் சொன்னவெலாம்
போனபிறப் பிற்செய்த புண்ணியத்தின் பயனன்றோ? 14

கன்வினில் வந்தெனக் கருளினை குருவாய்
நனவினில் வந்துநீ நின்றநுள் வாயே;
மனதினன் பாமலர் கொடுவழி படுமீங்
கெனைப்பவக் கடலினின் றெடுத்தருள் வாயே! 15

பையரவம் பூண்ட பரமர்திருத் தாள்போற்றும்
செய்ய குருசாமித் தேசிகனை என்றனக்கு
வையகத்தி லுன்போல் மாமறைநூ லுணர்த்திநிதம்
ஐயமதை நீக்கி யருள்புரிவார் யாரேயோ?
(வேறு) 16

திருவருள் துணையினாலே சிவானந்தத் தேனையுண்டு
குருவருள்பெற்ற எங்கள் குருசாமி தேசிகநான்
கருவழிப் பிறந்திடாமல் கருணையால் காப்பகற் துன்
மருமலர்ப் பாத்தந்தனை மகிழ்வுடன் வணங்கினேனே. 17
(வேறு)

அருள்மழை பொழியு மானந்த குருவே
குருவருள் நிரம்பிய குருபர மணியே
மருணிலை யகற்றிய மாமணிச் சுடரே
திருவரு ளெய்திச் சிறுமியுய் குவனே. 18

சகசீவ பரத்தியல்பைத் தனித்தனியே காட்டி
யகம்பிரம மெனுஞான வறிவதனை யூட்டி
அகமாயை யிருவினையை யணுகாம லோட்டிச்
சகமதனில் வாழ்வித்த தற்பரனே போற்றி 19

ஆலயத் தொண்டும் அடியார் பணியும்
சாலவுஞ் செய்த சற்குரு நாதா
காலமுங் கடந்தவர் கருணையங் கடலே
கோலமுங் குறியுங் குருவருள் திறனே 20

மாடுமனை மக்களென மதித்திருந்த நாயேனைத்
தேடியாட் கொண்டருளிச் சிவஞான மெய்துவித்து
ஆடுமவன் மலரடிக்கி முன்புகளை மிகச்செலுத்திப்
பாடவருள் பாவித்த பரமகுரு தாள் போற்றி! 21

தஞ்சமெனச் சரணடைந்த தமிழேனை யாட்கொண்டு
அஞ்சலென வருகிருத்தி யானந்த வாழ்வளித்து
எஞ்சிநின்ற பிறவியினின் றீடேற்றி யின்பளிக்கும்
கஞ்சமலர்ச் சேவடிக்கே கடைபேனா னடைக்கலமே 22

சொல்லெலாம் நாதவடி வென்றருளுந் தூயோனே
அல்லெலா மகற்றியெனக் ககம்புறமுந் தூய்தாக்கி
எல்லையிலாப் பேரின்ப மெடுத்தளித்த பெருவாழ்வே!
அல்லினொடு பகலெல்லா மடிபணிந்து வாழ்குவனே 23

பொறிபுலனால் வருந்துன்பம் பொறுத்திடுதற் காற்றலிலேன்
அறிவதனுக் கூறிவாகு மானந்தத் தேவேயான்
கருளிகா ணங்கடந்து கண்முடி யிருக்கும்வகை
தெரிபவருள் செய்திடுவாய் தேசிக சிகாமணியே 24

அங்குமிங்குஞ் சென்றலைந்தே அவதியுறும் சீவர்கட்கு
சங்கையறத் தத்துவத்தைத் தையுடனே விரித்துரைத்துப்
பொங்குபரி பூரணத்தின் புதுமைகளைப் புலப்படுத்தும்
பங்கயப்பொற் பாதமலர் பணிந்திறைஞ்சி வாழ்த்துவனே 25

எந்நிலையில் நின்றால்யான் இன்பமிர்தை உணலாமோ
அந்நிலையில் நின்றாய் அடியேனுக் கருள்புரிவாய்
பைந்நாகக் கொடுவிடமும் பாலமிர்தம் ஆயினதே
அந்நாளில் அபயமென்ற அமரர்களுக் கதுகினைவேன். 26

படமுடியாப் பாடதனில் பட்டமுந்தி நொந்தேனே
விடமுடியா துன்பாதம் வித்தகனே மெய்ப்பொருளே!
கடையவறிற் கடையவளின் கருணையெதிர்நோக்குகின்றேன்
விடையவனே சேர்த்திடுவாய் வினையறுத்து நின்கழலில் 27

பன்னும் பிறவிதனிற் பட்டலுத்தேன் இப்புவிபில்
தன்னந் தனியாகத் தவிக்கின்ற பேயேற்கும்
அன்னம் பாவிக்கும் அம்பலத்தின் ஆரமுதே!
கன்னல் போலினிக்குங் கழலடியிற் சேர்த்திடுவாய். 28

வாராயோ இப்போதிவ் வழக்கையெலாங் கேட்டருளித்
திராயோ இவ்வுலகில் தெளிந்தவருட் கடைக்கண்ணால்
பாராயோ கண்கலங்கிப் படுபாவி துயரங்கள்;
தாராயோ சீருளைத் தாரணியும் உய்வதற்கே. 29

மாயை வசப்பட்டு மதிமயங்கி அல்லலுற்றேன்
காயே யென விருந்தால் கனிவதினி எக்காலம்?
தாயே நிற்பதத்தில் தான்கலந்து நிற்பதற்கே
நீயே வந்தெனது நினைவுதனில் நின்றருள்வாய். 30

பித்தெனைக் கலக்கிடயான் பேருலகில் அல்லலுற்றேன்
அத்தனே நீவழங்கும் அருளமுதம் உணவிழைந்தேன்
எத்தனே என்றனைநீ ஏமாற்றி விட்டுவிட்டால்
பத்தராம் நின்னடியார் பல்பேச்சால் ஏசாரோ? 31

ஏறுத முத்திரெறி ஏற்றிநீ வைத்துவிட்டால்
சீராகும் பாலமிர்தத் திருவருளைத் தினதுகர்வேன்
பாராதி தனில்யானும் பதைப்பற்று நின்னடியாம்
நீராழி தனில்மூழ்கி நின் பெருமை பேசுவனே. 32

பத்துக் குணத்தினையும் பறந்தோடச் செய்திடுவாய்
அத்து விதமாகும் அருளினையே யடைவதற்குச்
சுத்த சிவமாகும் சுயம்பிரகா சக்குருவே!
எத்திக் கெங்கெங்கும் எத்துவனே நின்புகழை! 33

பாராத பார்வையிலே பதிவிலையைக் காட்டி நிதம்
கோராத என்னையுமே தினங்கலங்கச் செய்கின்றாய்
ஏறுத மேனிலைமேல் ஏறச்செய் திடுவாபே
சீராரந் தாயே! நின் திருவடியில் நிலைதருவாய் 34

அருளாலே துணைபெற்றேன் அருளிற் கலப்புடையேன்
அருளாலே இவ்வுலகில் அசைகின்றேன் அனைத்துயிரும்
அருளாலே இன்புற் றிருப்பதற்கே அனுதினம்நின்
அருளையே நாடிடுவேன் அகலாதெப் பிறப்பினுமே. 35

இம்மையில் சொப்பனம்போல் இரங்கியே உளறுகின்றேன்
தம்மையு முனரவிலை தவத்தினில் நிற்கவில்லை
தம்மையு னார்ந்து தனித்துமே யிருப்பதற்கா
அம்மையே நின்கழற்கே அண்டினேன் அகன்றிடேனே. 36

பத்தியாற் பாடவில்லை பணிந்துகூத் தாடவில்லை
தித்திக்கும் நின்னருளைச் சிறிதேனும் துய்த்ததிலை
எத்திக்கும் சாட்சியாம் இறையறிவைப் பெற்றதிலை
முத்திக்கு வித்தாகும் முன்னவனே மோனமென்னே! 37

சனகாதிக் கருள்புரிந்த தயாளுவே என்றுணர்ந்து
மனமாதி தான்கழல வணங்கியே நின்றேனே
பிணங்காது நீயுமிப் பேயேனை யாட்கொண்டால்
குணங்களிலொன் றணுவளவு குறைந்திடுமோ
[குணக்குன்றே! 38

மணிவாச கர்தனக்கு வந்தாய்நீ மதுரைநகர்
பிணிமூப்புச் சாக்காடு பேர்த்தெறிந்தா யப்போதே
மணிவாச கர்போல மாநிலத்தில் நாயேனும்
துணிவாக நினைபடையத் தொண்டரினம் தந்தருள்வாய். 39

‡ அம்மையார் ஆச்சிரமம் அழகுடனே தான் விளங்க
இம்மையிலே வின்னருளாம் இணையடிபைத் தந்தருள்வாய்
துன்பஞ்சேர் பிறப்பிறப்பைத் துடைத்திடுசொ ரூபமதை
வன்மையுறக் கலந்தெனக் கதிதமாம் வாழ்வருள்வாய். 40

பருவம் துற்றேனில்லை பயனையு மடைந்தேனில்லை
கருணையாம் வடிவுதன்னைக் கண்டுமே களித்தேனில்லை
தருணத்தி னீயேவந்து தயவினைத் தந்தாயில்லை
திரத்துடன் சொல்லுகின் றேன் சென்மத்து நினைவைத்
[தாராய். 41

ஆகாமியப் படுகுறியை யடிபோடே தொலைப்பதற்குத்
தாதாமியந் தந்தருள்வாய் சற்குருநா தானீயும்
ஏகாதி பதியாகும் நிண்ணையுமே என்னுட்கண்டு
தாகாதி தான்நீக்கித் தன்மயமே யாதல்வேண்டும். 42

கலக்கத்தால் நிண்ணேநோக்கிக் கதறியே கூவுகின்றேன்
அலக்கழித் தெண்ணீரையும் அவமாபைத் தள்ளாதே
மலமொழிக்குஞ் சங்கரனும் மாதேவன் தன்னடியில்
சலமொழித்து நாள்நாளும் தன்மயத்தைச் சாரவேண்டும்43

கூவுகின் றதும்பொய்யோ கூறுகின் றதும்பொய்யோ
ஆவிக்கு ளாவியா யாண்டதூவும் பொய்யோ?
தாவித்தா விப்பிடித்தால் தானெட்டாப் பெரும்பொருளே
யாவும்நீ என்றெண்ணி யறிந்திருக்க அருள்செய்வாய் 44

சிற்றின்பத் தாலே சிற்றினத்தைச் சேர்ந்தொழுதி
வெற்றின்பம் கொண்டு விழற்கிறைத்த நீரானேன்
சிற்றம் பலத்தாடும் சீரொளியில் நான்கலக்கக்
கொற்றவனே குருதேவா குறுகியடி காண்பேனோ? 45

அதிதிபெரி யோர்பூசை அன்புடனே செய்யாமல்
பொதிபோலப் பருத்துலகில் புழுத்தமர மானேனே
பதியாகும் நின்னருளில் பதைப்பற்று நான்கலக்க
மதியாகும் வல்லமையை மாநிலத்தில் தந்தருள்வாய். 46

சிந்தை யறிந்தே சிவானு பவந்தருவாய்
முந்தை வினையின் முனையைக் களைந்தெறிவாய்
எந்தை சனகா தியருக் கிருந்தானிலை
தந்தாய் அதனைத் தமிழேற்குந் தந்தருளாய். 47

ஏன்னைப்போற் பாலிகளை எங்கணுமே கண்டதிலை
உன்னைப்போல் தியாகிகளும் உலகினிலே ஒருவரிலை
தன்னைப்போல் தானான தலைவனையுங் காண்பதற்கு
முன்னிப்போம் உணர்ச்சிதனை முதல்வனே அறியாயோ? 48

அண்ணா மலைவாழும் அருணாச லேசரனே
விண்ணாடர் தம்மோடு மேதினியி லெல்லோரும்
கண்ணாளா என்றுன்னைக் கைகுவித்து நின்றிரங்கத்
தண்ணாரும் சாந்தரிலை தந்ததுநின் திருவருளே. 49

வினைமறப்ப தெனதுசிலை எனைநினைப்ப துனதுகடன்
வினைவளர்ப்ப தெனதுசிலை வினையொழிப்ப துனதுகடன்
மனையறத்தில் தலைசிறந்து மகிழ்ச்சியுற்று நானுலகில்
தனையறிந்து தயங்காமல் தலைவனையும் அடைகுவனே. 50

உரைமனம் கடந்த ஒருவனே என்றுன்னை
அறைகவி யானும் அலறினேன் இறைவனே!
மறைநாலுங் காணாத மாமணிச் சோதியே
கரைகாணாக் கலமெனநான் கலங்குவது மழகாமோ? 51

(வேறு)

என்னையும் ஆண்டுகொண்டாய் எனையடுத் தோர்களெல்லாம்
தன்னையு முணரும்வண்ணம் தரணியி லுபதேசித்தாய்
பன்னகா பரணன்நீயே பாரினிற் குருவாய்வந்தாய்
என்னையுந் தானையாக்கத் தானாகி யிருக்கின்றேனே! 52

(வேறு)

நாயகி நாயகன் நாடி ஓர் மனதாய்
நேயமார் சிவப்பணி விதமுமே புரிந்திடப்
தாயக மாகிய சகமிதைத் தாங்கியே
தூயரல் லருளினைச் சொரிவதுன் கடனதாம். 53

(வேறு)

உற்று ரொருவரில்லை உலரில் துணையுமில்லை
பெற்றதாய் தந்தையெனும் பேரருளே விண்ணப்பம்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழல்மொழியாள் பங்காயான்
வற்றாத செல்வமதில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமம்மா! 54

(வேறு)

பாசத்தை நீக்கிப் பதியையுணர் வாலுணர்த்திக்
 காசத்தை நீக்கிக் கண்ணொளியைக் காட்டிட்டு
 நேசத்தை யூட்டி நிமலபதர் தந்தாண்ட
 மாசத்தை என்னென்பேன் மாமறையின் தனிமுடிவே! 55

(வேறு)

அருவினி லுருவ மாகும்
 ஆனந்தா தீத மாகும்
 சொருவத்தே நாட்டம் வைத்துத்
 துயரினைக் களைவா யென்று
 பெருமிதத் தோடே சொன்ன
 பேசொண்ப் பெருமை வாழ்வே!
 கருணையின் திறத்தை எண்ணிக்
 களிக்கின்றேன் கடைய நேனே! 56

(வேறு)

மருணிலை கொண்டு பூமி மயக்கத்தி லாழ லாடோ
 அறிவது கொண்டு பூமி யறிவது மறிய வேண்டும்
 கருணைநின் வடிவ மாகும் கனிவுநின் குணம தாகும்
 பரிவது கொண்டு நீ எப் பாரினும் அறிவு தாராய். 57

பசுத்துவம் நீங்கி யாவும் பதியினிற் கலக்கும் வண்ணம்
 சுசித்துவ மாகு மந்தச் சுருதியின் பொருளாற் சொன்ன
 அசித்துவத் தொன்றி வாழும் அருளினை அருள் வதற்கு
 வசித்துவம் அமைந்த உன் தன் மலாடி யேத்தினேனே. 58

(வேறு)

அழலுக் கிறைத்திடு நீருமா னேனே
உழலுக் குழைத்திடு முடலுமா னேனே
கழலைத் தினந்தினங் கருதிடு வேனே
பழவினை நீங்கவும் பாடிடு வேனே

59

பழவடி யாருடன் பழகிடு வேனே
தொழவுரி யார்க்குத் தொண்டசெய் வேனே
அழகிய நந்தியி னமர்ந்திடு வோனே
கழவினை கண்டுநான் கதிபெறு வேனே.

60

அழலுறு மெழுகென வானே னாகா!
தொழுதழி யிருகணுந் துன்பமு ருமல்
பழவினை யழிதரப் பாங்குடன் வந்து
மழவிடை யேறி என் மரபினைக் காவாய்.

61

பவமது நீங்கிடப் பாரிவ்வந் தாயே
தவமது செய்துன் னுள்பணிந் தேனே
அவமது நீக்கியே யாண்டருள் வாயே
நவரிதி தந்திடு நாயக ரேறே.

62

அமைதியி லுலக மழகுறச் செய்வாய்
இமையறு நாட்டத் திருந்திடச் செய்வாய்
தமையு முணர்ந்துநான் றலைவனைச் சேரக்
†கமையுறச் செய்வாய் காரண குருவே!

63

†கமை-பொறுமை.

தேச லாவிய செஞ்சுடர்க் குன்றமே!
 மாசு போக்கிடு மாமணிச் சோதியே!
 ஆச நீங்கவே அடியிணை பற்றினேன்
 ஃவச நீக்கியே என்னையும் ஆட்கொள்வாய். 64
 ஃவச = காம வெகுளி மயக்கம் என்னும் முக்குற்றம்.

நினைத்தா நெருப்பாய் நெஞ்சம் வேவேனே
 உனைத்தான் றுணையா யுறுதி கொண்டேனே
 எனைத்தான் பவத்தி லெடுத்தாள் வாயே
 துனைத்தாளி ரண்டுந் துணைக்கொண் டேனே. 65

பொதுநலச் சேவையே பூமியிற் செய்திட
 மதுமலர்க் குழலியா மாதாட னீயுமே
 கதுமெனக் கணபதி குமரனுங் கணமுடன்
 இதமுடன் வருகுவா யென்னையாட் கொள்ளவே 66

என்று கருணைசெய்வாய் என்றன் குறைநீக்கி
 மன்றுதனில் நடிக்கும் மாமணியின் சோதியனே!
 துன்றுமல மாயா துரிசுகளைப் போக்கி நிகம்
 நன்று நமசிவய நற்கணியை யானருந்த. 67

உலகமதில் நின்புகழே ஒருமிக்கப் பாடிடவும்
 கலைகள்மிக வளர்ந்திடவும் கருணைநனி பிறங்கிடவும்
 மலமாயை நீங்கிடவும் மலர்கொண்டு நாள் து திக்கச்
 சலமிலதாம் அருள்செய்வாய் சற்குருவே! தான்போற்றி! 68

மாயையெனு மாழியிலே மாழ்கியே வீழ்த்தலறிப்
 பேயதுபோல் மனமாறிப் பிதற்றியே திரிவேனைத்
 தாய்போல வந்துதவித் தண்ணளியால் ஆள்கவெனக்
 கூவிமிகக் கதறினேன் குறைதீர்ப்பாய் குருதேவே! 69

அருண னுதித்தானே அல்லிருளும் நீங்கினதே
கருணை நினதுருவக் கண்டு களித்தேனே
தருண மதில்என்னைத் தானாண்ட குருமணியே
பரம னெனவுன்னைப் பரவிப் பணிவேனே.

70

ஒழுக்க நெறியே உயர்நெறியா மென்றிரைத்தாய்
ஒழுக்க நெறியே உலகியங்க வேண்டுமையா
கலக்க மதத்தை அகற்றியருள் கருணையனே
அலக்க ணழிந்துன் அடியமாச் செய்வாயே.

71

பத்திசெய் தறிகிலேன் பணிவுசெய் தறிகிலேன்
எத்திசை தோறுதின் இசைதெரிந் தேத்திடேன்
முத்திரல் குயர்ஞான முழுவதுந் தந்தருள்வாய்
நத்தினர்க் கருள்புரியு ஞானசற் குருமணியே.

72

பஞ்சமா பாதகர் பழிசொல வாழ்கிலேன்
அஞ்சியே யுன்பதம் அடைந்தனன் ஆதரி
தஞ்சமே யுன்கழல் சற்குரு நாதலோ
வஞ்சகப் புலனுற வர்ழ்வுதந் தருளுவாய்.

73

(வேறு)

நிண்ணயத்தாற் சேமமுற நீணிலத்தில் எங்குகிறேன்
தண்ணருளாம் சாந்தபதத் தன்மையினைத் தந்திடுவாய்
வெண்ணெய்பனல் பட்டதென வேசடைந்தேன் எப்போதும்
அண்ணலெனை யாண்டருளி ஆதரிப்பாய் சின்கடனே!

74

நெஞ்சிலுனை எந்நாளும் நீள நினைப்பனையா!
வஞ்சகமி லாதேனும் வந்துன் அடிபணிந்தேன்
தஞ்சமது முன்னையன்றித் தாரணியில் வேறுண்டோ?
அஞ்சலென ஆதரித்தால் அருணிதியிற் குறைவாமோ?

75

குடும்பமதி விருந்தேன் குறைகளையே சொன்னக்கால்
அடும்பைத் தொழில்தனை அகற்றிவிட வேண்டாமோ?
இடும்பைக் கெக்காலும் ஈடுபட்டு வாழ்வேனோ?
கடும்பை யரவணிந்த காரணனே சற்குருவே!

76

எப்போதும் என்செவியில் இன்சொல்லே கேட்டிடவும்
தப்பேதுஞ் செய்யாமல் தண்ணறியே உணர்ந்திடவும்
முப்போதும் நின்னருளே முறுகிமிக வளர்ந்திடவும்
இப்போதே யருள்செய்வாய் எனதுகுரு கேசிகனே!

77

(வேறு)

தெய்வத் திருவருள் சிக்கிரம் பெற்று நான்
பையச்சென் றெங்கும் பாடிப் பரவினேன்
உய்யஉல கெங்கும் ஒருமைகொண் டாடவே
மெய்யன் வெளிப்பட்டு வீதிவெளி வந்தானே.

78

(வேறு)

கவலை யொழித்துக் கருணையினால்
கடாட்சித் தருளுந் கண்ணியனே!
சவலை யொழித்துத் தன்மயத்தைத்
தகவீண் டருளும் பெம்மானே!
அவலக் கடலில் ஆழ்ந்தழுந்தி
அல்ல லுற்ற அடியேற்குத்
திவலை யளித்துச் சிவமாக்கும்
செம்பொற் கழலின் அருள்வெல்க!

79

(வேறு)

கனவினில் ரீயே வந்து
கலங்குடேல் என்று ரைத்தாய்
நனவினில் உன்னை எந்நாள்
நாயினேன் காண்பேன் கொல்லோ?

தினமுமொருப் பட்டி ருந்து

சிவோகமாம் பாவ கத்தை

மனதினி லுணர்ந்தி யானும்

மகிழ்ச்சியே கொள்வ னம்மா!

80

(வேறு)

நாய்க்குங் கடையேனுப் நலிந்தொடுங்கிக் கிடக்குமெனைத்
தாய்க்குஞ் சிறந்தநின்றன் தண்ணருளால் ஆண்டுகொள்வாய்
சேய்க்குமரன் தந்தையே! சிறுமையெலாம் போக்கியபின்
வாய்க்குமுன்றன் பாதவிழல் மகிழ்ந்திருந்து வாழ்த்துவனே

81

நெஞ்சபடும் பாட்டை நீயறிந்து கொள்கிலையோ?

அஞ்சி யுணையடைந்தேன் ஆதரிப்பார் வேறில்லை

தஞ்சமென்று சரண்புகுந்தேன் சற்குருநா தா! உன்தன்

கஞ்சமலர்ச் சேவடிக்கீழ்க் களித்திருக்க அருள்வாயே!

82

(வேறு)

யாரிடம் சென்றென திருங்குறை தீருவேன்?

கார்நிற நஞ்சினைக் களமதி லிறுத்தோய்!

பார்முத லெங்கும் பரவிய பரம!

சீருடன் நின்னடி யார்பதஞ் சேர்ப்பாய்!

83

இத்தனைநாட் பட்டதுயர் போதாதோ? இன்னமுமே

அத்தனையும் பாரா தமர்ந்தனையோ? அன்புபரி

பத்தராம் அடியார்க்குப் பணிபுரிய அருளிகிட்டால்

நித்தனும் நினதடிக்கீழ் நிலையினைப் பாறுவனே!

84

சிவஞான போதமெனும் செந்திபச் சுடரொளியால்

அவமான மாயையிருள் அகற்றியெனை யாட்கொண்டாய்

தவமான புணைநல்கித் தமிழேனைப் பாருலகில்

சிவமான பெருங்கடலில் திளைப்பித்த தென்னென்பேன்.

85

அருணிதியாங் குருமணியே! அடியேன்விண் ணப்பமது
மருணிலையா மிருட்டறையில் மனமாழ்சி மாயாமல்
தெருணிலையா மொளிகாட்டிச் சிறியேனுக் கருள்புரியின்
கருணையாற் பெறுவீட்டிற் கலந்தியான் களிப்பேனே! 86

உலகநடை வாழ்வெனக்கே உத்தமனே! போதுமினி
மலமறுத்துத் தனையறிந்து மாயையெனை விலகிநிற்கத்
திலகமறைப் பொருளுணர்த்தும் தேவாகின் னடிபணிந்து
கலகவிலைக் கடல்கடந்து கரையேறிக் களிப்பேனே. 87

எந்தைநீ எனதெண்ணம் ஈடேற வேண்டியென்றன்
பந்தவினை தனையறுத்தாய் பாரிலுளார் வாழ்வென்றும்
கந்தனைமுன் ஈன்றவள்ளால்! கலிகாலக் கோலத்தால்
நிந்தனைசெய் வாரு முப்பவான் நீயருள வேண்டுவனே. 88

துணிவதை யருளவேண்டும் துக்கமுந் தீரவேண்டும்
அணிமணித் தில்லைவாழும் அற்புதச் சிற்சபேசா!
பணிவது கொண்டியானும் பாரினி லோங்கவேண்டும்
நினைபுமற் றெவருமுய்வான் நிராமயம் எய்தல்வேண்டும் 89

உடற்பயனை யடையேனேல் உத்தமனே! என்ன செய்வேன்?
கடலெழுந்த நஞ்சதனைக் கண்டத்தில் வைத்தவனே!
சுடலையிலே நின்றிலவும் சுத்தபரி பூரணனே!
விடைமீதி லெழுந்தருளி வினையறுக்க வேண்டுவனே! 90

நாறுடலை நானெனவே நாடோறும் கொண்டயர்ந்தேன்
பாருலகில் அல்லல்வினை படமுடியா தெப்பொழுதும்
சீருடைய திருவடியின் திறம்புகழ இச்சை கொண்டேன்
கூறுடைய மங்கைபிரான் குரைகழலே சரணடைந்தேன் 91

பயமிக அடைந்தியானும் பாரினில் தவிக்கின்றேனே
 அயர்வினால் நின்னைநாடி அலறியேகூ வுகின்றேன்
 இயம்னைக் காலால்தேய்த்த இறைவனே யென்றுநானும்
 நயமுற அழைக்கின்றேனே நவைகளைத் தீர்க்கொணாதோ?

இல்லறத்தி ருந்துமுன்றன் இணையடியைக் காண்பதற்கு
 நல்லறமா ஞானநிலை நல்கிடுவா யிப்பொழுதே
 பல்லறங்கள் தினமலியப் பலபிறப்பிற் செய்தவைசேர்
 அல்லற நின்றுண்மை யாம்பொருளை யறிவதற்கே! 93

வெறுப்பாயிவ் வுலகதனில் வெதும்பியுளங் கெட்டேனே
 சிறப்பா யுன்னைபதில் தெளிந்துள்ளம் மகிழ்வேனோ?
 கறுப்பான வுள்ளத்தைக் கழுவுவனோ ஈருணையினால்
 பொறுப்பாகும் உன்றனக்கென் புன்மைதீரத் தாட்கொள்வாய்

சங்கையில் லாஞான தத்துவமு ணர்ந்திடவே
 பங்கயத்த யன்மாலும் பணிந்துநிற் கின்றனரால்
 மங்கையொர் பாகனென்றன் மனநிலைப தனைக்கண்டு
 செங்கையால் தன்னிலையைத் தெளியவு ணர்த்தினனே! 95

கண்கொள்ளாக் காட்சிதனைக் கண்டுநனி களிப்பதற்கு
 மண்டிணிந்த பாரதனில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியொடும்
 எண்குணத்தை இன்னிசையால் இன்புற்று நான்நானும்
 பண் கலந்த பாட்டினுற் பரவிமிகத் துதிப்பேனே! 96

வேதாந்தத் துட்பொருளை வெளிவீட்டின் இன்பமதை
 நாதாந்தம் கடந்துநிற்கும் நான்மறையின் சிகரமதை
 போதாந்த மாயிருக்கும் பூரணமாம் சின்மயத்தை
 தாதான்மய மாயிருந்து தான்றானாய் நின்றேனே, 97

பெருவளஞ்சேர் விருதுநகர் பிறங்குமறு பான்மூவர்
 திருமடத்தை நிலைநாட்டிச் சீவன்முத்தி நிலையூட்டி
 குருலிங்க சங்கமமாக் கூறுமுறை நெறிகாட்டி
 மருவளருங் குருசாமி மலர்ப்பதத்தை மறப்பேமோ? 98

வேதாதாந்த சித்தாந்தம் விளங்குஅது பூதிமுறை
 போதாந்த முறைப்படியே போதிக்கும் புண்ணியவான்
 நாதாந்த நிலையுயர்ந்த ஞானமணி குருசாமி
 பாதாந்த நிலையடையும் பக்குவர்கள் வாழியரோ! 99

இறவாத நிலைபன்றி இறைவன்தன் திருவடியை
 மறவாத நிலையுவந்த மணிவிளக்காம் அம்மைபெயர்
 துறவாத உளம்படைத்த சோதிவள்ளி யம்மையினால்
 உறவாசி கலைக்கழகம் உளநாக்கும் உறவோனே! 100

தெய்வமறை நூலாகும் திருக்குறளாம் செந்தமிழிற்
 பையவே உள்துழைந்து பண்பதனைத் தாலுணர்ந்தாய்
 வையத்திற் பலரதன்றன் மாண்பொருளின் வைப்புணரச்
 செய்தனையே எப்போதும் திருநூலைப் பெருவிளக்காய் 101

வேறு

மேலாம் சதுட்ட சாதனத்தை மேவி யுணரா வீணாளுக்கும்
 மேல்கீழ் அவத்தை தனை நீக்கி மேன்மையுறவே பெந்நாளும்
 நாலாம் பதத்துக் கப்பாலாம் நடன தத்வ நிலையுணர்த்தும்
 தாள்கீழ் வைத்தே எனையாட்டும் தன்மையுணருந் தரத்ததோ?

வேறு

அவக்கடல் நீர்தினேன் அருட்கரை யேறவே
 தவக்கடல் மூழ்கினேன் தன்மய மாகினேன்
 சிவக்கடல் தனிலென்றும் திளைத்துமே நிற்கின்றேன்
 பவக்கடல் இனியென்னைப் பாதிக்க முடியாதே! 103

பத்தர்கள்! கூடி இங்கு வந்திப் போதே
பழம்கசுந்த ரசமருந்திப் பாரில் தானே
சுத்தமிலாத் துவிதநிலை கெட்டு நீவிர்
சுகருபத் திருவருளைச் சிந்தை செய்வீர்.

104

வேறு

அத்வைதம் எனுநாவாய் தன்னில் நானும்
அகம்பிரம மெனும் சரக்கை ஏற்றிக் கொண்டு
தத்வமசி எனும்பொருளைத் தரணிதன்னில்
சகலருக்கும் தந்தருள வந்தே னம்மா!

105

வேறு

கல்லாத நாயேன்றின் கருணையினுற் சொன்னகவி
எல்லாரும் எப்போதும் இன்புற் றிருந்திடவே
பல்லாரும் பசுபோதம் படிவென்ன விலகிநிற்ப
நல்லாட்சி நற்பதத்தில் நன்கிருந்து வாழ்குவரே!

106

நூற்பயன்

குருவருட்பா மாலைதனைக் குவலயத்தில் எல்லோரும்
திருவருட்பே றதனாலே சிந்தையுளே தானுணர்ந்தால்
கருவனையிற் புகலொழியும் காலன்கைப் பாசமறும்
திருவளர்க்கும் என்றென்றுஞ் சிவனடியிற் சுகித்திருப்பார்.
உருக்கொண்டு வந்தெம்மை உய்வித்த குருசாமி
திருப்புகழை விரித்துரைக்கும் திருமறையா மிந்நூலை
ஒருக்கால மேனும் உள்ளுள்ளே தானுணர்ந்தால்
திருக்காத வாழ்வெய்தும் திருவடிமேல் ஆணையதே!

108

வாழி

வாழி குருசாமி மாமுனி வன்கழல்
வாழி விருதை நகர்வளர் வர்த்தகர்
வாழி யறுபத்து மூவர்நல் திருமடம்
வாழி காரைக்கா லம்மைபொன் சங்கமே.

சற்குருநாதன் துணை.

ஆனந்தக் களிப்பு

சற்குரு நாதரே கேளும் — இந்தச்

சமுசார துக்கத்திற் களவில்லை நாளும்

எண்ண முடியாத துன்பம் — அதில்

ஈடேற்ற வேண்டுமே யெம்பெருமானே! சற்குரு 1

தாங்க முடியாத பாரம் — பெருஞ்

சாகர மாகத் ததும்பிடுங் கோரம்

காரைக்கா லம்மையார் சங்கம் — பெண்கள்

கடைத்தேற யாவரும் கூட்டிய வங்கம் (சற்குரு) 2

தானான தன்மய வடிவை — என்னால்

சாற்றவும் நினைக்கவும் ஆமோ அம்முடிவை

நான் என தற்றதோர் நிலையை — அதை

நாடியே பார்த்திடக் கிட்டுமோ தொலையே (சற்குரு

இமைகொட்டும் நேரமாம் சமயம் — மனம்

இமையற் றிருந்திடத்தானா அமையும்

அமையாத ஆனந்தம் பெருகும் — அந்த

ஆனந்த வெள்ளத்தில் அகமிக உருகும் (சற்குரு)

மூலையில் இருந்திட்ட என்னை — உலக

முற்றத்தில் இழுத்திரே மூர்த்தியே பின்னை

இந்தநல் வேளையில் குருவாய் — வந்தும்

இருவினை யறுத்திட்ட நின்மல சொருபா! (சற்)

தத்துவ மசிஎன்றொரு வார்த்தை — சொல்லித்

தன்மய மாக்கிய சற்குரு மூர்த்தி

அத்துவித மானநற் போதத் — தென்னை

ஆளாக்கிக் கொண்ட அருட்குரு நாதா! (சற்குரு) 6

அவமான மாயையில் வீழ்ந்து — நான்

ஆழ்ந்துமே போகாமல் இருவினை போழ்ந்து

தவமான புணைதருந் தாதா — என்னைத்

தாங்கியே கரையேற்றும் சற்குரு நாதா (சற்குரு)

சுட்டற்ற மோனமா நிலையில் — என்னைச்

சம்மா இரு என்ற சோதிமா மலையே!

மட்டற்ற ஆனந்த மாரி — மிக

வாரி வழங்கிடும் மகோப காரி (சற்குரு)

சுற்றமும் சுகப்பட வேண்டிப் — பலவும்
 சொல்லினேன் திருவடித் துணையினில் ஈண்டி-
 இற்றைக்கும் ஏழேழு சென்மம் — தன்னில்
 என்றென்றும் நானென தற்றதோர் இன்பம் (சற்குரு
 எண்ணத் தொலையாத துன்பம் — எனக்
 கென்கென் றிருந்ததோ இன்புடன் சொல்லும்
 வண்ணத் திருவடி நிழலில் — நானும்
 மகிழ்ந்தே இருந்திடும் வரமது தாரும் (சற்குரு
 உலகிற் பிறந்திட்ட உயிர்கள் — யாவும்
 உயர்நிலை யடைகின்ற குறிக்கோளை யருளும்
 அலகில் சோதியாம் நீரே — என்றும்
 அகிலத்துக் கருள்புரி அத்வைதம் தாரும் (சற்குரு
 என்றுதான் திருமித் துன்பம் — எனக்
 கென்றென்று மழியா இன்பத்தைத் தாரும்
 மன்றினி லாடிய மர்மம் — உயிர்கள்
 மலபரி பாகமாம் மகிழ்ச்சியும் உறவே (சற்குரு 12
 அன்பே சிவமென் றுணர்த்தி — அறிவை
 அறிந்தே அடங்குதல் ஆனந்த மென்றீர்
 மங்கள வடிவான அன்பில் — என்றும்
 மனாதித நிலையினில் மகிழ்ந்துமே நின்றேன் (சற்குரு
 விருதுநன் னகரினில் வாழும் — உயர்
 வியாபார சீலர் மரபினில் சூழும்
 குருசாமி யென்றொரு நாமம் — பூமி
 கொண்டாடத் தோன்றிய திருவருட் சேமம் (சற்
 வாழிய நின்னருள் தோற்றம் — நாளும்
 வாழிய அறுபத்து மூவர்தம் ஏற்றம்
 வாழிய காரைக்கா லம்மை — சங்கம்
 வாழிய நீடுழி வாழிய செம்மை (சற்குரு 15
 கணபதி யானந்தர் பேரால் — நல்ல
 காட்சியாம் வாசக சாலையும் சீரால்
 மணமிகப் பெற்றுமே ஒங்கி — நிதம்
 வாழிய வாழிய மிகப்புகழ் தேங்கி (சற்குரு 16
 திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்:

சற்குருவே துணை.

பிரபு விலாசம்.

பிரபு பிரபு பிரபு!

பிரம நிலையடைந்த பிரபு!

அருளினைத் தந்தே ஆதரிப் பாயே
மருளினிற் றள்ள மயக்கி விடாதே
கருணையா லென்தன் கவலையை நீக்கித்
தருணத்தி லெனக்குத் தயை புரிவாயே

(பிரபு) 1

தாங்கிலே னிந்தத் தளர்ச்சியை நானே
ஏங்கினே னுலகக் கூட்டத்தி லிருந்து
பாங்குட னீயென் பரிவதைக் கண்டு
ஏங்கல் தவிர்க்க நான் ஏத்தி நின்றேனே

(பிரபு) 2

யாரிடஞ் சென்றிங் கென்குறை சொல்வேன்
பாரிடைப் பெரிய பரம பிதாவே!
கோரி வரத்தைக் கொடுத் தருள்வாயே
சீரிய முறையால் செப்பினே னானே

(பிரபு) 3

காமக் குரோத மாச்சர்ய முதலா
ஆமவை பத்தின் அல்லல் தவிர்க்கத்
தாகமாய் நினைத் தயைசெயக் கேட்டேன்
ஊமன் கனவை ஓர்பவர் யாரே?

(பிரபு) 4

உலகம தெல்லா முண்மையில் நிற்க
அலகில்சீ ரோராத யானுன்னை யுணர
திலகம தான செம்பொருள் காண
கலகம தான காரிருள் கடிவாய்

(பிரபு) 5

தத்துவ முப்பத் தாறையுந் தாண்டி
தத்துவா தீதமாய்த் தன்னையுங் கண்டு
அத்வித ஞான அனுபவ நிலையாம்
சத்துவங் கடந்த தன்மையைத் தாராய்

(பிரபு) 6

முப்பதொ டாறென முள்வன நீத்தே
அப்பொழு தெழுசுட ரதனுட் கலந்தே
எப்பதந் தாண்டிய ஈறில் பெரும்பதம்
இப்பொழு தேயருள் என்குரு நாதா!

(பிரபு) 7

வேறு

மறைதனை யுலகிற் களித்தமா மணியே!
சிறைதனைத் தவிர்க்கும் செம்பொருட் சோதி!
குறைதனைத் தவிர்க்கும் குணப்பெருங் குன்றே!
கறைதனைத் தவிர்த்தே கதியளிப் பாயே!

(பிரபு) 8

தன்னையு மறிந்து தலைவனைச் சேர்ந்து
பின்னையு முலகில் பேரருள் வழிந்து
அன்னையு மப்பனு மாகியுள் நிறைந்து
என்னையு நின்னரு ளாண்டதென் கொல்லோ?

(பிரபு) 9

ஆகாயம் போல அறிவாகி நிற்பாணை
நீகண்டங் கறிவாய் நில்லெனச் சொல்லி
மோகாதி நீக்கிய முழுமுதற் குரவா
தேகாதி நீக்கிச் சிவோஹ மேயானேன்

(பிரபு) 10

யோகார்தங் கண்ட வுண்மையால் ஞான
ஏகார்த மென்னு மினியதே னுண்டேன்
நாதார்த முடிவில் நளினமாய் மிளிரும்
வேதார்தம் சொன்ன மெய்ப்பொருள் கண்டேன்

(பிரபு) 11

படுக்தாதே தொல்லை பார்தனில் என்னை
எடுத்துநான் சொல்ல வேணுமோ எல்லை
அடுத்தோர்க்கு நல்ல வாழ்வை யளித்தே
எடுத்தாள்வா யென்றும் ஏத்தினேன் நின்னை

(பிரபு) 12

சுற்றறு மோனம் சுகித்திடல் வேண்டும்
 "மற்றது வேண்டேம் மாமணிச் சுடரே!
 "கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியே!"
 பற்றியே நிற்கப் பதம் அருள் வாயே (பிரபு) 13

காமக்கு ரோதம் கழிந்திட யானும்
 ஓமத னுட்பொரு ஞுணர்ந்தன னுன்னருள்
 நாமது வென்றே நல்லவர் நாடும்
 சோமநற் சடையாய்! துணைபுரி வாயே! (பிரபு) 14

மாகமார் உலகம் மயங்கிநிற் பதனைச்
 சோகமாய் நின்பால் சொல்லியே நின்றேன்
 ஆகையால் நீயும் அரன்என இருந்தேம்
 தாகமே தீர்த்துத் தன்மயந் தருவாய் (பிரபு) 15

நிந்தையும் கீர்த்தியும் நினவெனக் கொண்டேன்
 சிந்தையில் தேறி இருந்திடச் செய்தாய்
 முந்தைய வினையில் மூழ்கி விடாமல்
 எந்தை நின் பாத நிழலதை யீவாய் (பிரபு) 16

கனவினில் வந்த கருணையின் வடிவே!
 நனவினில் வருவாய் நளிர் மலர்ப் பாதா!
 மனதுறு நற்பா மலர் கொடு நானும்
 அனுதினம் அடிமலர் அன்பொடு தொழுதேன். (பிரபு) 17

சுவமயம்

எந்நாள் கண்ணி

- ஒங்காரத் துள்ள வொருபொருளை நானுணர்ந்தே
ஆங்கதுவாய் நிற்கும்வண்ண மறிவருள்வ தெந்நாளோ? 1
- அருப நிலை தெரிய வாசை மிகப் பட்டேற்குச்
சொருபநிலை யயிக்கியச் சோதியுறல் எந்நாளோ? 2
- சிவோக மென்ற பாவனையாற் றேவாழு தம்பருதி
அமோகமுட னானதுவா யாகிடுவ தெந்நாளோ? 3
- ஆசையெனும் பாச மறுத்தெறிந்து செம்பொருளாந்
தேசுடனே நான்கலந்து திடம் பெறுவ தெந்நாளோ? 4
- சித்தாந்தத் தெய்வநிலை தேற்றுவித்து மென்றனுக்கு
முத்தாந்த யோகநிலை முடிவருள்வ தெந்நாளோ? 5
- பொறிகள் புலன்வழியே போகவிட்டு வாடிடு நான்
தெரியுஞ் சுவானுபூதித் தேறலுண்ப தெந்நாளோ? 6
- கருவிகர ணத்தாற் கலக்கமுற்று வாடுமெனைப்
பரிவுடனே யாதரித்துப் பாலிப்ப தெந்நாளோ? 7
- மனக்குரங்கி னாலே மதியிழந்த நாயேன் ின்
இனத்தினிலே சேர்ந்து முத்தி இலம்பெறுவ தெந்நாளோ? 8
- தொல்லைமிகு குடும்பத்திற் சோக முற்ற வேழையினே
எல்லையிலாப் பேரின்ப மெய்தவைப்ப தெந்நாளோ? 9
- மனதை யொடுக்கியிந்த மாநிலத்துக் கப்பாலாம்
உனது சொருப நிலை உள்ளுணர்வ தெந்நாளோ? 10
- சிற்சபையி லாடுகின்ற சிதாகாய சித்பொருளை
நற்சபையாம் நன்மனத்தில் நாடுவது மெந்நாளோ? 11
- துரியநிலைச் சுயஞ்சோதி சுகரூப மெப்ப்பொருளாம்
அரியகனி தானருந்தி அமைதிபெற வெந்நாளோ? 12
- காரிருள் தன்னில் கண்ணிழந்து நின்றயர்ந்தேன்
பேரிருள் நீக்கிப் பிறப்பறுப்ப தெந்நாளோ? 13
- பேரருள் பெற்றுப் பிறப்பறுக்கும் நின்னருளாம்
சீரினையே பெற்றுச் செழித்திருப்ப தெந்நாளோ? 14
- ஏனமுமன் னமுமுன்றன் இயல்காணத் திருவடியில்
ஊனந் தனைநீக்கி ஒன்றுவது மெந்நாளோ? 15

- தாரு வனத்திலுள்ளோர் தருக்குற்றுத் தானழிந்தார்
பாருலகி லுள்ளோர் பதம்பெறுவ தெந்நாளோ? 16
- பாதச் சிலம்பொலியும் பலமுறையும் நான் கேட்க
ஆதமிலி நாயேற்குன் அருள்புரிவ தெந் நாளோ? 17
- ஆற்றிவைத் தானடையா அல்லலுறும் சீவர்களும்
பேரறிவில் தான்கலந்து பெருமையுற லெந் நாளோ 18
- கங்குல்பக லற்றநிலை கண்டுமே கண்களித்து? 19
- எங்குமதா னாகி வின்றிங் கின்புறுவ தெந்நாளோ?
- கருவிக ரணமொடுக்கிக் கண்ணிரண்டு தான்முடி
அருவி அருள் தண்ணளியை அருந்துவது மெந்நாளோ? 20
- தேறலைத் தண்டெளிவைத் தித்திக்கும் திருவருளை
ஊறலை வாய்மடுத்தே உண்ணுவது மெந்நாளோ? 21
- தானந்தம் வேண்டித் தாளடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்தி லமர்த்திவைப்ப தெந்நாளோ? 22
- செங்கையில் தானமரும் செழுங் கனலா மக்கினியில்
பொங்கு மிருளிரண்டும் * பொன்றுவது மெந்நாளோ? 23
- சுழி முனையா நாட்டமதிற் சோதிப் பிரகாச
வழியை யறிந்தடியேன் வாழுகிலை யெந்நாளோ? 24
- சுட்டற்ற மோனச் சொருபகிலை நின்னருளாம்
மட்டற்ற வாழ்வில் மகிழ்வடைவ தெந்நாளோ? 25
- ஏறாத மேனிலையி லேறிச் சுகித்துநான்
தேறாமற் தேறித் தெளிவடைவ தெந்நாளோ? 26
- காரைக்கா லம்மையவர் கண்டு களித்தசிவ
பூரணத்தின் வாழ்வைப் பொருந்துவது மெந்நாளோ? 27
- இருவினையாற் றான்மயக்கி யேதமுறு மேழையினை
அருவினையைத் தானறுத்தே ஆட்கொள்ளல் எந்நாளோ? 28
- பாடிப் படியாமல் பரிதவித்தே யிவ்வுலகில்
ஆடித் திரியு மவித்தையற லெந்நாளோ? 29
- ஆடும் பாதத்தை யறிந்தடியே னப்பதத்தைப்
பாடிப் பணியும் பதம் பெறுவ தெந்நாளோ? 30

- மூல மலத்தின் முடிச்சுவிழ்த்து நாயடியேன்
ஏலப் பசுங்கிளிபோ லின்புறுவ தெந்நாளோ? 31
- பாச வலைப்பட்டுப் பரிதவித்து நிற்பேனை
ஆசை வலையறுத்தே ஆளாக்க லெந்நாளோ? 32
- தூண்டிலகப் பட்டலறித் துள்ளுமீன் போலுலகக்
கூண்டிலகப் பட்டகுறிக் கொன்றொழிப்ப தெந்நாளோ? 33
- எண்ணரிய பல்பிறவி யெடுத்தலுத்த நாயேனைத்
தண்ணளியாற் காத்துத் தையபுரிவ தெந்நாளோ? 34
- முத்திக்கு வித்தே முதல்வனே நின்னருளால்
எத்திக்கும் சாஹியென வீடுறுவ தெந்நாளோ? 35
- மாயை தருவலியால் மயங்கிக் கிடந்தேனைத்
தாய்போல் தயவளித்துத் தடுத்தாள்வ தெந்நாளோ? 36
- பஞ்சப் புலனாலே பரிதவித்துச் சோரவைத்த
வஞ்சப் புலனழித்து வாழவைப்ப தெந்நாளோ? 37
- மறதியெனு மாயையினால் வாழ்வினிலை கெட்டவெனை
உறுதிபெற்ற ஒழிவினையை யூடறுப்ப தெந்நாளோ? 38
- குறிபார்த்து நீயுரைத்த கூர்ந்தலிலை சார்ந்திருந்து
தறிபோல வசையாது தானிருப்ப தெந்நாளோ? 39
- சொருபதி யானத்தில் சொக்கிமன மொன்றாகி
அருவதி யானத்தி லமர்ந்திடுவ தெந்நாளோ? 40
- கைகாட்டி நீயளித்த காட்சியினைக் கண்டேற்கு
மெய்காட்டி யாளுலிலை மேவிடுநா ளெந்நாளோ? 41
- நாதமொடு விந்துதனை நானு மறிவதற்கு
வேதத்தின் மூலமதை மேவுநா ளெந்நாளோ? 42
- கருக்குழியின் வேதனையைக் கண்டயர்ந்து நானுமே
புருவத்தி னிடைவெளியில் புகுந்திடுவ தெந்நாளோ? 43
- தானாகுந் தன்மயத்தைச் சார்ந்திருந்தா லிப்பொழுதே
நானதுவே யாகி நயந்திடுவ தெந்நாளோ? 44
- குருவினது பாதத்தைக் கும்பிட்டே யெப்பொழுதும்
அருபதெரி சனங்காண அருளளிப்ப தெந்நாளோ? 45
- பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றிநா னிற்பதற்குப்
பற்றினையுந் தந்து பராமரிப்ப தெந்நாளோ? 46

- விடுதலையே மோகூதமென்று விளம்பி வின்று யெம்பெருமான்
விடுதலையி னின்றுசக வீடடைவ தெந்நாளோ? 47
- சிவமே சுகமென்று செப்பிவைத்தீர் எப்பொழுதுஞ்
நவமாம் சுகமே நானாவ தெந்நாளோ? 48
- மனதற்றால் வாயு மடங்குமென்ற வென்குருவே
மனதற்ற பேரின்பம் வாய்மடுப்ப தெந்நாளோ? 49
- கண்டதெலா மோனமெனக் காணென்று மெய்ப்பொருளை
விண்டபெரு மாணையான் வெளிக்காண்ப தெந்நாளோ? 50
- பாசா டவியிலே பரிதவித்த என்னையந்த
நேசாது பூதிவிலை திறுத்துவது மெந்நாளோ? 51
- பசிப்பிணிபைக் கொண்டு பரிதவித்து மாளாமல்
அசிபதத்தி லானந்த மருளுவது மெந்நாளோ? 52
- உலகமெலா முன்பதத்தி லென்றி லிற்க நானுமந்த
திலகமறைப் பொருளதுவாய்த் தேறுவது மெந்நாளோ? 53
- உந்தம் பெருமையினை ஓர்ந்துணர்ந்து வாயடங்கி
எந்தம் சிறுமையதும் ஏகுவதும் எந்நாளோ? 54
- கண்டதைக் கண்டு களித்திருநீ யென்றுரைத்தாய்
விண்ட பொருளுணர்ந்து மேவுநிலை யெந்நாளோ? 55
- உண்ணாடி நிற்பதுவே யுறுதியென்றாய் என்றனுளம்
கண்ணாடி போலதனைக் காணுவது மெந்நாளோ? 56
- சகசமல ஆண்வத்தின் சார்பென்னை விட்டொழியச்
சகசவனு பூதிரிலை தானளிப்ப தெந்நாளோ? 57
- இன்ப நிலைக்கெதுவும் ஈடில்லை யென்றுரைத்தாய்
அன்பு நிலைதந்தே அருளுவது மெந்நாளோ? 58
- மனமயக்கத் தாலே மதியிழந்த வென்தனுக்கு
மனமயக்கந் தீர்க்க வந்தருள்வ தெந்நாளோ? 59
- ஆங்காரப் பேய்பிடித்திந் கல்லலுற்ற என்றன்மனம்
நீங்காத சிவயோக ரிட்டையுற லெந்நாளோ? 60

குருபாதம்

சற்குருவே துணை
பராபரக் கண்ணி

- கருவிகர ணங்களாற் கலங்கித் தவித்த வெனக்கு
அருவியென வானந்தம் அருள்வாய் பராபரமே! 1
- தேடி யெனையாண்ட. சீமான் சிவபெருமான்!
பாடி யுனையடையப் பாராய் பராபரமே! 2
- மாரிகா ணப்பயிர்போல் வாடி வதங்குமெனைத்
தேடிப் பொருளறிவு செய்வாய் பராபரமே! 3
- வாடி வதங்கிமன வாட்டமுற்ற என்றனையும்
தேடித் தடுத்தாண்ட சிவமே பராபரமே! 4
- காட்டிக் கொடுக்காதே காலனைநான் வெல்லுதற்குத்
தீட்டிய ஞானத் திடந்தாராய் பராபரமே 5
- பாலன்மார்க் கண்டனை நீ பாலிப் பனுபோலக்
காலனெனைக் காணாக் கதிதாராய் பராபரமே 6
- இன்பத்தி னானமுந்தி யென்று மிருப்பதற்கிங்
கன்புருவா யாண்ட குருசாமிப் பராபரமே! 7
- அன்றும் உன்னடிமை யாகி யிருந்தவெனை
என்று மிருப்ப வருளீவாய் பராபரமே! 8
- புலிமுனிக்குத் தானருளும் புனிதநட முர்த்தி! எனைக்
கலியன் தொடராது காப்பாய் பராபரமே! 9
- துடுக்கான பிள்ளையெனத் தோற்றிவைத்த நீதானும்
அடக்கமுடன் வாழ வருளீவாய் பராபரமே! 10
- பாரினிலே பஞ்சு படுபாடாய்ப் படுத்தினையேல்
ஆரெனையே காத்திங் கருளவல்லார் பராபரமே! 11
- பொய்ப்பணிமே லாசைகொண்டு பூவுலகில் வாழ்ந்தவெனை
மெய்ப்பணியிற் சேர்த்தாய் விமலா பராபரமே! 12
- ஆனந்த மாகி யகண்ட மெலாந் தானானும்
தானந்த மில்லாத் தனியே பராபரமே! 13
- ஆனந்த ரூபநிலை யானேனே யாமாகில்
ஊனஉடல் இச்சைவையேன் ஒளியே பராபரமே! 14

- ஊனடல் மீதாசை யுற்றலையா துன்னடியில்
ஆனந்த மானேன் ஐயா பராபரமே! 15
- மாடுமனை மக்கண் மாண்பொருள்மே லாசையின்றி
ஆடுமிரு தாட்காசை யருள்வாய் பராபரமே! 16
- கொண்டதே கோலமெனக் கொண்டிருந்தே னிவ்வுலகில்
அண்டி யுனையடைய லாக்காய் பராபரமே! 17
- அன்றலின் கீழிருந்தே அறமுரைத்தாய் நால்வருக்கும்
இன்றெனக்கு முன்வந்தே எளிதாள் பராபரமே! 18
- ஆனை யுரித்தவனை யம்பலத்து நானடுத்துத்
தேனைச் சிவபொருளைச் சேர்ந்தேன் பராபரமே! 19
- ஆங்காரப் போர்வை யணிந்திருந்த நாயேனும்
தேங்காச் சிவயோகஞ் சேர்ந்தேன் பராபரமே! 20
- அருமைபாஞ் சைவநிலை யாக்கிவைத்த நின்பாதம்
பெருமையாய் நான்புகழ்ந்தேன் பேரே பராபரமே! 21
- கொலைகளவு கட்காமக் கோதகன்று வாழ்வடையப்
பலகலையுஞ் சொல்லிவைத்த பாது பராபரமே! 22
- ஆடுபன்றி கோழியவை யருந்துகின்ற பாவியர்கள்
வீடுபெறு ரென்றுரைத்த வித்தக பராபரமே! 23
- சைவா காமநெறியிற் சாற்றிவைத்த வத்தனையும்
உய்ய வெனக்களித்த உத்தம பராபரமே! 24
- அறிவான வங்குசத்தை யாக்கிவைத்தா யென்கையில்
கரிபநிறக் கன்ம மலம் கடிவேன் பராபரமே! 25
- அறியாமை யென்றபாழ் அகழியிலே வீழாமல்
அறிவாம் விளக்களித்தா யன்பே பராபரமே! 26
- மாயையெனும் பேயால் மங்காம லெங்களுக்குத்
தாயாக வந்தாண்ட சாமி பராபரமே! 27
- இப்பொழுதே ஞானமெனக் கீந்தருள்வா யாமாகில்
தற்பதமா நின்பாதஞ் சார்வேன் பராபரமே! 28
- அர்த்தநா ரீச்சுரனா யாண்ட குருபரனே!
சித்து மறையாண்ட தீரா பராபரமே! 29

- பாதியுருப் பெண்ணை பரசிவனே யந்நிலையின்
ஆதிநிலை சொல்வா யறியேன் பராபரமே! 30
- இடப்பாகம் பெண்ணை என்னு ளுலகனைத்தும்
வலப்பாக நீயுறையும் வகையென் பராபரமே! 31
- தாயாக ஆண்டவனே தண்ணளி யெய் பென் குருவே
வாயாலே வாழ்த்தி மகிழ்வேன் பராபரமே! 32
- வலப்பாக முன்தனக்கு வைத்திருந்தா லெங்களுக்கும்
இளைப்பாற விடப்பாக மீவாய் பராபரமே! 33
- மான்மழுவு மெண்டோளு மாற்றிவந்து பூவுலகில்
தான்பிறந்த ஞான குருசாமி பராபரமே! 34
- செஞ்சடை யலைகங்கை சீர்நிலவு கொன்றைமறைத்
தஞ்சலென்று வந்த குருசாமி பராபரமே! 35
- சிகார வெளியைத் தெரிசித்து நாங்களுய்ய
வகார வடிவெடுத்த வையா பராபரமே! 36
- மகாரமெனு மாயையிலே நாங்கெனாந்து மாளாமல்
வகாரமென வந்தாண்ட மாதா பராபரமே! 37
- நகாரக் கடலுள்ளே நான்வீழ்ந்து நலியாமல்
சிகாரப் புணையளித்த தேவே பராபரமே! 38
- ஆறாறு தத்துவத்தை யறிந்து மதையுணர்ந்தே
ஏறாத மேனிலைமே லேற்றும் பராபரமே! 39

பராபரக் கண்ணி முற்றிற்று

சபைச் சிறப்பு

- காரைக்கா லம்மை சபை கண்ணிய மான சபை
பூரண சொருபநிலை பொருந்தவைக் கின்ற சபை 1
- ஆரண முடியினிலே அழகாய்த் தலங்கு சபை
நாரணன் முதலமரர் நாடி யடையும் சபை 2
- மரணம் றுக்கும் சபை மாயை யொழிக்கும் சபை
கரண மொறுத் தவர்க்கே காட்சியளிக்கும் சபை 3
- பிரணவ சொருபசபை பிரஹ்மநிலை யாகும் சபை
அரணவன் தானேவந்து அருள்குரு வான சபை 4
- எம்போ லெளியவர்க்கும் இன்னுயி ரானசபை
சம்போ சங்கரவென்று தானே முழங்கு சபை 5
- அடிமைத் தனைகளையும் அற்புத மான சபை
குடிமைக் குல விளக்காய்க் குலவும் குபேர சபை 6
- அரிபிர மாதியர்கள் அரஹர என்று சொல்லி
தெரிசனம் செய்துநிற்கும் தெய்வீக மான சபை 7
- கொல்லா விரதமென்றும் குவலய மோங்கிடத்தான்
எல்லார்க்கு மேளமுந்து இயம்பிடும் இன்பசபை 8
- ஓங்கார மந்திரத்தை உட்பொருள் கொண்டசபை
பாங்கா யடிவர்கள் பாடிப் பரவுசபை 9
- தூலமாம் சூக்கும் காரண சரீரத்தைக்
காலத்தி லேவின்று கழித்தருள் கின்றசபை 10
- மாவாக் கிபமென்னும் மணிமுடி தாங்குசபை
மாபாக் கியந்தரும் மந்திர ரூபசபை 11
- கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் கண்ணிய மானசபை
எல்லார்க்கும் இனியசபை இலங்குதெய் வீகசபை 12
- கேட்டதெல் லாங்கொடுக்கும் கிளரொளி ஞானசபை
வாட்டமெல் லாம்போக்கும் மந்திரத் தியான சபை 13
- துன்ப வினைநீக்கித் துரியத்திற் கேற்றசபை
அன்பு நிலையூட்டி யகிலத்தைக் கூட்டுசபை 14
- பலதுறையிற் பொருளீட்டும் பண்புறு ஞானசபை
அலகில் துறையருளும் அற்புத மானசபை 15

- வந்துற்ற சீவர்கட்கே வண்மையுடன் ஈயும்சபை 16
 பந்தமற்ற ஞானிகளே பார்க்கும் நடனசபை
 ஆடுகின்ற திருவடிக்கீழ் ஆனந்த மாக அம்மை 17
 பாடுகின்ற காட்சிதனைப் பார்த்துப் பரவுசபை
 கோமான் குருசாமி கூட்டி யருளும் சபை 18
 பூமா திலங்கிநிதம் புண்ணியம் துலங்குசபை
 தெள்ளிய மெய்ஞ்ஞானச் சிரோமணி யாகியவெம் 19
 வள்ளி யம்மை ஏற்றும் வாடா விளக்குச்சபை
 தினந்தினம் சென்றுபணி செய்து வரு துய்பமணி 20
 சின்னமணி என்னுமணி சேவித் திறைஞ்சுசபை
 பத்தர்கள் வந்திறைஞ்சிப் பாடிப் பரவுசபை 21
 சித்தர்கள் வந்திறைஞ்சிச் சீவன் முத்தி எய்துசபை
 உத்தமிகற் புக்கரசி உள்ளொளிகா ரைக்காற்பேய் 22
 பத்தரை வா வாவென்று பரிந்தழைக்கும் ஞானசபை
 மூல மலமறுத்து முத்தி யருளும்சபை 23
 ஆலமர் செல்வன் தானே அருள்குரு வானசபை
 திருமகள் நின்றலவும் செய்ய விருதைச்சபை 24
 மருமகள் வதிந்திருக்க வையகம் வாழ்த்துசபை
 விருதையம் பதிதனிலே மேவுசத் சங்கம்வாழி 25
 அருமையாம் ஞானநூல்கள் அகிலத்து னென்றும் வாழி
 கறையிலா அடியவர்கள் கண்ணிய முடனே வாழி 26
 இறைபருள் கமழும்சபை என்றென்றும் வாழியவே!

குருபராக்கிரமம்

- பட்டப் பகலில் பசப்புகின்ற பாழ்மனத்தை
வெட்டி யெறிந்த வீரனே சற்குருவே 1
- சட்டப் படிபேநான் தன்னை யுணர்ந்தருகே
கிட்டி யிருக்கவைத்த கிளரொளியே யென்குருவே 2
- ஏட்டைச் சமந்தலுத்த வேழை மதியதிலே
பாட்டைப் படித்துப் பயனறியேன் பரங்குருவே 3
- பாட்டை யுணர்ந்து பயனடைய வேண்டுகிறேன்
தேட்டில் மிகுந்த சிவோகாவோ என்குருவே 4
- பிரணவமு நானும் பிரியாம லேயிருக்க
அரனெனவே கண்டுன்னை யண்டினே நென்குருவே 5
- ஒலியின் தன்வடிவை யுள்ளே யுணர்வதற்குக்
கலையின்வடி வாகவந்த கண்ணுதலே என்குருவே! 6
- ஆவிக்கு ணீயிருந்தே ஆதரித்தா லேசிவமாய்ப்
பாவித்து ஞானப் பயிர்வளர்ப்பே நென்குருவே! 7
- காமக் குரோதக் களைபறித்தே இவ்வுலகில்
மோகவலை தானறுக்க மூண்டுவந்த வென்குருவே! 8
- உலகெலா நற்கலை ஞாற்றெடுத்தத் தான்வளர
இலகு தமிழவட் கெழில்கொடுத்த என்குருவே! 9
- சிறகில்லாப் பறவையெனச் சிந்தைமிகக் கலங்குமெனக்
கறமுரைத்திங் காண்டருளு மன்புருவா மென்குருவே 10
- பன்றிக் கருள்புரிந்த பண்ணவனே பாருலகோர்க்
கென்றைக் கருள்புரிவா யேந்தலே யென்குருவே 11
- கற்பின் பெருமையினைக் கண்டறிந்தா லிப்பொழுதே
பொற்பா முலகெங்கும் புகழ்மணக்கு மென்குருவே 12
- எல்லா ருங்கூடி யெழில்ஞான முண்பதற்கே
அல்லும் பகலுமெனக் காசையா மென்குருவே! 13
- என்னி லுணைக்கண்டென் னிருவினையைத் தானறுக்கும் 14
தன்மையினைத் தந்து தயவருள்க என்குருவே!
- சொப்பனத்தைத் தானுணருஞ் சோதிமய மானஎங்கள்
அப்பனறி வளித்த வாதியே யென்குருவே! 15

- மோகத்தைக் கொண்டுகம் மோசமடைதல் கண்டு
தாகத்தைக் கொண்டடியில் சாற்றிநின்றேன் சற்குருவே! 16
- மோச மடையாமல் மோகத்தில் வீழாமல்
ஆசை யுடனடியை யண்டினே நென்குருவே! 17
- என்னைத்தா நேயுலக வின்னலிலே தள்ளாமல்
தன்னை யறிநுந்திருக்கச் சாற்றிவைத்த வென்குருவே 18
- எந்த மடலூடு மெழுதொண இன்னருளைச்
சுந்தை மடலூடு சேர்த்தவென் சித்குருவே 19
- அந்தமுமா தியுமற்றொளிர் அறிவுக்கறி வாஞ்சோதி
பந்தமற்றே ருள்ளொளிரும் பதியேபென் பரங்குருவே 20
- சொப்பனத்தைப் போலுலகைச் சுயஞ்சோதி நின்னருளால்
எப்பொழுது காண்பேனை எழிலுருவா மென்குருவே! 21
- சுந்தையற நில்லென்ற சிம்மயனே நின்னருளால்
முந்தைவினை தானறுத்த முன்னவனே யென்குருவே! 22
- பல்காலும் கூவியுனைப் பதைப்புற்று நின்றயர்ந்தேன்
எல்மதிகண் ணாய்நீ எங்குமுளா யென்குருவே! 23
- மோனமய மாகென்று முழுதுணர்த்தி எந்தனுக்கு
ஞானமய மாகி நின்ற நல்லுணர்வாம் நற்குருவே! 24
- பாரதனில் நற்சேவை பண்புடனே தான்மிளிர
மாரிபென வந்தவெங்கள் மாதேவ சற்குருவே 25
- சிவஞானத் தெள்ளமுதைச் செகத்தோர்க்கு மிகவளித்தே
அவமான பவமதனை அறுத்தெறிவா யருட் குருவே 26
- வித்தகம் பேசாது விரும்பிநற் சேவைகளை
உத்தமியாச் செய்பென்ற ஒளிவிளக்கே என்குருவே! 27
- தூண்டா மணிவிளக்கே சுயஞ்சோதி நற்பாது
ஆண்டா னருட்சுடரே அகண்டமே என்குருவே! 28
- உள்ளத்தி னுள்ளோ ஒளிவிளக்காய் என்வினையை
மெள்ளமெள்ளத் தானெரித்த வித்தகா மெய்க் குருவே! 29
- இலவுகாத்த கிள்ளையென என்னை இனிக் கைவிடிலோ
உலகிலுள்ளோர் உனைச்சரிப்ப ருத்தமனே என்குருவே! 30
- கூற்றுதைத்த சேவடியின் குறிப்புணர்ந்து நின்னடியாள்
மாற்றமனந் தான்கழிய வந்திருந்தேன் என்குருவே! 31

சுட்டற்ற சிந்தைகிகழ் சுகநுப மோன நிலை
மட்டற்ற வாழ்வளித்த மாதேவா என்குருவே! 32

சிந்தையது கலங்கிமிகத் தியங்கியங் கும்போது
தந்தையென வந்தாண்ட இறைவனே என்குருவே 33

“பல்லாழி காலம் பயின்றரனை அருச்சிக்கல்
நல்லறிவு சற்றே நகு” மென்ற நற்குருவே! 34

தன்னையிக ரில்லாக கத்துவா திக! என்றன்
முன்னை வினைபெரிக்க முன்னவனே என்குருவே! 35

எண்டிசையுந் தான்வாழ எழில்குருவி னருள்வாழத்
தொண்டின் சிறப்பைத் தொகுத்துரைத்த என்குருவே 36

மாவிலமுந் தான்வாழ மாற்றவருந் தாழுணர்ந்தால்
பேணியுயர் சைவமென்னும் பெருமைபெறு மென்குருவே

ஒரு ரல் பருக்கே உருக்கமர மாகிநின்றேன்
கதியீ கழலநள்வாய் கருணையுரு வென்குருவே 38

வேதாக மத்தின் விதித்தவிதி யத்தனையும்
சாகா ரணமாகச் சாற்றிவைத்த சற்குருவே! 39

நல்லோர்கள் நாடும் நடுநிலையில் நின்றியானும்
பல்லோர்கள் போற்றும் பதமுறச்செ யென்குருவே 40

ஞானதி தக்கலையை ஞாலமெல்லாந் தானுணர்ந்து
போனகமாய் உயிர் வளர்க்கப்புதுமையரு ளென்குருவே 41

விதியைமதி யால்வெல்ல வேண்டுவரந் தானருள
பதியான ரின்னருளைப் பார்த்துரைத்தே னென்குருவே 42

மாயை தருவலியால் மனதயர்ந்து ரின்னடியைத்
தாய்க் மாகவந்து சரணடைந்தேன் என்குருவே 43

மலகன் மத்தாலே மதிமயங்கிக் கண்ணிழந்தேன்
அலகில் பொருளுரைத்தே அறிவருள்வா யென்குருவே 44

அண்டமெல்லாந் தானாகி யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
கொண்டவடி வத்தைநான் கும்பிட்டேன் என்குருவே 45

- வாய்மையு மெம்மையு முண்மையுமாய் வாய்த்திலங்கும்
தாய்மையார் தன்வடிவைச் சகத்தருளு மென்குருவே 46
- உண்மையே நீயென்று முலகிலுள்ளோர் தாமுணரும்
தண்மதியைத் தாரணிக்கே தந்தருளு மென்குருவே 47
- அண்டபிண்ட சராசரங்கள் அத்தனைக்கும் நீயுயிராய்க்
கொண்டுநின்ற கோலமதைக் கும்பிட்டே நென்குருவே 48
- பாருலகி லென்றென்றும் பதைப்பற்று வாழ்ந்திடின்
சீரருளைச் சிந்தைதனில் செலுத்திடுவா யென்குருவே! 49
- மறைகலந்த பாடலொலி மாநடத்தில் கேட்டுப்ப
உரை மனத்தில் தங்கிடுவாய் உத்தமனே என்குருவே 50
- குறிக்கோ ளடைந்துய்யக் குவலயத்தில் வழிகாட்டும்
அறிவுக் கறிவாகும் அற்புதமே என்குருவே 51
- சம்பந்தர் பெற்ற தவமுதலாம் சிவஞானம்
எம்பந்தம் தானீங்களமக் கருள்வா யென்குருவே 52
- வாதலூரார் பெற்ற வாய்மைமிகு ஞானமதை
எதமே நீங்காமல் இன்றருள்வாய் என்குருவே 53
- சொல்லரசர் பெற்ற சுயஞ்சோதி ஞானமதை
எல்லோரு முண்ண இனிதருளா யென்குருவே 54
- தமிழோ டிசைபாடித் தாரணியு முய்வதற்கே
அமிழ்த மயமாய்நின்ற ஆனந்த அருள்குருவே 55
- சுந்தரருஞ் செந்தமிழால் தோழனென நின்றுயர்ந்தார்
அந்தமிலாத் தோழமையை அருள்புரிவாய் சற்குருவே 56
- பால்வேண்டித் தானமுத பாலனுக்கா யன்றுநீ
மால்வேண்டும் பாற்கடலை மண்ணழைத்தா யென்குருவே 57
- என்பசி யாற்றவென்றும் இனையடியை யீவையென்
றுன்பதத்தில் யானும் உறுதிகொண்டேன் என்குருவே 58
- கொன்றைமதி நதிசூடிக் கோதகற்றும் வார்சடையாய்
இன்றெனக்கிங் கெழுந்தருளி இன்பருளும் என்குருவே 59

- நீண்டநின் கழலருமை நீணிலத்தோர் தாமுணர
ஆண்டகல் லாலடியில் அறமுறைத்தாய் என்குருவே 60
- சனகாதி யர்போலத் தனையுனர்ந்து தாளடைய
மனமாதி தான்நீக்க வகையறியேன் சிவகுருவே 61
- பலியேற்றுப் பாருலகில் பதைப்புற்று வாடா தம்
புலிகுடும் செஞ்சடைமேற் புந்திவைத்தே நென்குருவே 62
- தென்திசை மூர்த்தியுமாய்ச் சின்முத் திரையருளும்
பண்புடைத் திருக்கரத்தால் பயனுணர்த்தும் பாகுருவே 63
- ஆண்டவனே யருள்குருவே யதீதமா யாடிநிற்கும்
தாண்டவத்தைப் பாடுதற்குத் தயவருளுஞ் சற்குருவே 64
- உலகவா தனைமிகுக்க உள்ளுடைந்து நொந்துவந்தேன்
கலகவா தனையொழியக் கருணையரு ளென்குருவே 65
- நீங்காத சிவயோக ரிட்டையிலே நீணிலத்தில்
பாங்காக நானிருக்கப் பண்புரைப்பாய் பரங்குருவே 66
- உன்னடிமை உன்னுடைமை உலகமெல்லா மென்றுனர்ந்தேன்
என்னடிமை கொண்டெனக்கும் இன்பருளும் என்குருவே 67
- அபய கரமுமுயர் அறமுரைக்கும் செங்கையும்
உபய திருவடியும் உள்ளுணர்ந்தே நென்குருவே 68
- உண்டுடுத் துறங்கியென்றும் உன்மத்தம் கொண்டுனோந்தேன்
பண்டுகுற்றம் நோக்காதான் பதமருள்வாய பரங்குருவே 69
- பற்றற்றான் பற்றினைநான் பற்றியே நின்றவுடன்
உற்றதுணை யாகவந்ததற் குண்மை மொழி என்குருவே 70
- கல்லாத புல்லறியில் கடைப்பட்ட நாயேனை
எல்லாருங் காண எடுத்தாண்ட என்குருவே 71

ஓடு மனமொடுக்கி உள்ளொளியில் நான்கலக்க
ஆடு கிறாய் மன்றில் அருள் ஞானச் சிவகுருவே! 72

எத்தனைபேர் நின்னடியார் இணையடியிலின்புற்றார்
அத்தனையில் நானொருத்தி ஆவதற்கே அருள்குருவே! 73

இசைபொடியான் தமிழ்பாடி எவ்வுலகும் தானுய்ய
நசைபேது மில்லாது நடுவருள்வா பென் தருவே! 74

வம்புவழக் குப்பேசி வாதிட்டு மாளாமல்
தெம்புடனே நென்பெருமை தேற அருள் சிவகுருவே 75

சிந்தை கலங்கித் திபங்குகின்ற உலகினர்க்கே
எந்தை யருட் கழலை ஈந்தருள்வா யென்குருவே! 76

உற்று நினைத்தக்கால் உள்ளமெல்லாம் சோர்கிறதே
சற்றுலகைக் கண்பார்ப்பாய் தாயான வென்குருவே! 77

மலிகன்ம மாயையால் மதியிழக்கும் மக்களுக்கிங்
கலகில்கலை யுணர்த்தவல்ல அருள்சுடராம் என்குருவே 78

வாடி வதங்காமல் வாட்டமிகக் கொள்ளாமல்
பாடிப் பதம் பெறுவேன் பண்புடன்நா நென்குருவே! 79

மறைதேடிக் காணாத மாமணியாம் ஒளிவிளக்கைக்
கறையில்லா உள்ளத்தால் கண்டு கொண்டேன் சற்குருவே

தத்துவங்கள் தாங்கடந்த தத்துவா தீதனும்
அத்தா! உன் அருள்பெற்றேன் அடியாள் தன் சற்குருவே

ஞானமய மாகிரிற்கும் நாதனும் நற்பொருளே
மோனமய மாகிஎங்கும் முன்னின்றாய் என்குருவே 82

சென்ற காலத்துக்கு இரங்கல்

- அம்மையப்ப னாய்கிற்கும் அருட்குரு நாதாரின்
செம்மையாம் திருவருள் சிறியாட்கு நல்குவாய் 1
- கோயில் குளங்களைக் குட்டை மடுக்களைப்
பாவின்கள் நட்புடன் பாரி லீடித்தேனோ? 2
- ஆவன செய்கின்ற அன்புள்ள பெரியோரை
ஏளனம் பேசி எள்ளிந கைத்தேனோ? 3
- குளங்கள் சாலைகள் குறிப்புள்ள பள்ளிகள்
நலங்க ளறியாது நவையுள் கலந்தேனோ? 4
- தேவரை முனிவரைச் சிறப்புள்ள பெரியோரை
மூவரை யென்றும் மொழிந்தேனோ வசைச்சொற்கள்? 5
- தொண்டுகள் செய்திடும் தூயராம் அன்பரைப்
பண்டுகள் என்றும் பழிசொற் பகர்ந்தேனோ! 6
- மண்ணோரம் பேசி வழக்கிட்டே என்றென்றும்
பெண்ணோரம் பேசிப் பிதற்றித் திரிந்தேனோ! 7
- மயிலினங்க ளெல்லாம் மகிழ்ச்சியா யாடும்போது
ஒயிலாகச் சென்று நான் ஒறுத்துப் பிரித்தேனோ! 8
- குயிலினங்க ளெல்லாம் கூடியே பாடும்போது
அயில்வேலைக் கையில்கொண் டறியாது வதைத்தேனோ? 9
- சேவலும் பேடையும் சேர்ந்துசுகித் தல்கண்டும்
ஆவலாய் அதைநானும் அறுத்துப் புசித்தேனோ? 10
- பிச்சைக்கு வந்தோர் பிடர்பிடித் துத்தள்ளி
அச்சமில்லாது என்றும் ஆணவம் கொண்டேனோ? 11
- கற்புநிலை தவறாத கன்னிப் பெண்களையான்
அற்பத் தனமாக அகிலத்தில் பழித்தேனோ? 12
- வேலியை அழித்து நான் விற்குச் சமைகட்டி
ஆழிசூழ் உலகினிலே அவைவிற்கப் போனேனோ? 13

- கள்ளங் கபடற்ற காருணிய சீலர்களை
உள்ள மிகநோக ஒறுத்துமே வெறுத்தேனோ? 14
- வஞ்சக மிலாதாரை வாதிட்டுப் பொய்ப்பேசி
செஞ்சமு மஞ்சாது நிட்டும் சொன்னேனோ? 15
- காணாத செயல்களைக் கட்டுரையா கச்செய்து
வீணாய்ப் புறம்பேசி வீண்பழி கொண்டேனோ! 16
- இலாபந் தனைக்கருதி நடுவே பதர்கலந்து
உலோபத்த நங்கொண்டு லோகத்தில் வாழ்ந்தேனோ? 17
- மாற்றுகரை யறியாது மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வோரை
வேற்றுகரை பகர்ந்துள்ளம் வேறுபடப் பிரித்தேனோ? 18
- தீமையே யுருவாய்ச் செனன மெடுத்தேனோ.
ஆமைபோ லைந்தடக்கும் அறிவை அழித்தேனோ? 19
- மண்ணதனில் வாழ்கின்ற மாண்புடைப் பெரியோர்கள்
எண்ணுது மெண்ணி ஏங்கிறிற்கச் செய்தேனோ? 20
- ஏதேது செய்தேனோ என்குரு நாதனே
தீதேதும் வராமல் திருவருள் நல்குவாய்! 21
- அன்றிலும் பேடையும் அமர்ந்திடும் காலையில்
குன்றினி லேறிக் கோலால் குலைத்தேனோ? 22
- உலகத்தில் வாழும் உத்தமப் பெரியோரைக்
கலகத்தில் செலுத்திக் கண்டு களித்தேனோ? 23
- தீதறி யாதுள்ள சின்னஞ் சிறுவர்களைப்
பாதகச் செயல்களில் பதைத்திடச் செய்தேனோ? 24
- கடுகளவே யாகிலும் காருணிய மில்லாத
படுபாவி களைக்கூடிப் பாரினில் வாழ்ந்தேனோ 25
- கூடுகட்டியே வாழும் குருவி இனங்களைத்
தேடியே பிடித்துத் தியங்கிடச் செய்தேனோ! 26
- பாலர் விருத்தர் பசியர்கள் நோயர்கட்கு
ஆல காலவிட மானவருக் கொண்டேனோ? 27

- வம்புகள் பேசி வழக்கிட்டுப் பொய்ச்சாட்சி
அம்புவிபி லென்றும் அழகுடன் சொன்னேனோ! 28
- வழிகளி லென்றும் வாடாத முட்களை
பழிகாரி நானும் பதைக்க அடைத்தேனோ? 29
- தருமச் சாலையில் தனிவழி நிற்போரை
இறுகப் பிடித்துமே இமிசைகள் செய்தேனோ? 30
- மைந்தரை மனிதரை மற்றுள்ள இன்னுயிரை
எத்தனை காலம் இமிசைகள் செய்தேனோ? 31
- சாபத்தி னாலே தளர்ச்சிக ளுற்றாலும்
ஆபத்துக் காலத்தில் அனுக்கிரகம் புரிசுவையே! 32
- பம்பர மாய்ச்சுழன்று பாரில் தவிப்பதற்கா
எம்பெரு மானென்னை ஏதுக்குப் படைத்தனையோ? 33
- சாபங்கள் வந்தெனைச் சதிசெய்த போதிலும்
பாவங்கள் நீக்கியே பாரினில் அறிவருள்வாய். 34
- நெஞ்சு கொள்ளாத ரிட்டுர மொழிகளை
அஞ்சாது கூறி அடுதொழில் புரிந்தேனோ? 35
- வம்பருடன் கூடி வாதிட்டு லகினிலே
செம்பதுமத் தானைச் சிறியாள் மறந்தேனோ! 36
- மந்தையில் கூடி மகிழ்ந்திடும் மாடுகளைச்
சந்தையில் விற்கத் தனித்துப் பிரித்தேனோ? 37
- கோழியும் குஞ்சும் கூடிக்கு லாவும் போது
ஆழிசூழ் உலகினில் அன்னியம் செய்தேனோ? 38
- சம்புலே சங்கரா சற்குரு சர்வேசா
எம்பிரா னென்று நான் எண்ணாது நின்றேனோ? 39
- கூடியே வாழ்ந்திடுங் கொஞ்சமொழிக் கிள்ளையைத்
தேடியே பிடித்துச் சோடி பிரித்தேனோ? 40
- பொறுமையே உருவாய புண்ணிய சீலரின்
அருமை தெரியாமல் அலறிடச் செய்தேனோ? 41

- ஆத்திக நிலைவிற்கும் அன்புடைப் பெரியோரை
நாத்திகம் பேசி நடுங்கிடச் செய்தேனோ? 42
- துப்பாக்கி கைக்கொண்டு சுடுகின்ற சுணங்கருக்கு
முப்போதும் துணைசெய்யும் முர்க்கியும் ஆனேனோ? 43
- வேடனுக் குத்துணை வேட்டைநாய் நானேயாய்க்
காடுக ளத்தனையுங் கலங்கிடச் செய்தேனோ? 44
- சேதாவுங் கன்றும் சேர்ந்து சுகித்தல்கண்டு
ஆதார மின்றியே அன்னியம் செய்தேனோ? 45
- பாடித் திரிகின்ற பட்சிபைப் பிடித்துநான்
சாடி ஒருகூண்டிற் சார வடைத்தேனோ? 46
- ஒடி உலாவி உல்லாச மாய்நின்ற
சோடி பிரித்துத் துன்பம் கொடுத்தேனோ? 47
- மண்ணோரம் பேசும் மனிதருடன் கூடிப்
பெண்ணோரம் பேசிப் பிழைபல செய்தேனோ? 48
- துட்டப் பிராணியென்று துணிவாய்க்-கொன்று குவித் (து)
இட்டப் படியென்றும் இறுமாந் திருந்தேனோ? 49
- ஏது மறியேன் இப்புலியி னிடைவந்தா
திது களைச் செய் திறமதனை யறியேனே! 50
- சற்குரு நாதனே! சத்திய தேவனே!
விற்பன விவேகனே வினையெலாம் நீக்குவாய்! 51
- அன்பே சிவமென்ற ஆன்றோர்வாக் குள்ளுணர்வே
என்போ லெளியர்க்கும் ஈந்தருள்வாய் இக்கணமே! 52
- கருணை நிரம்பிஎன்றும் காண அகம்புறமும்
அருணா னொளிபோல் அகிலத்துக் கருள்செய்வாய்! 53
- எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எங்கும் நிறைந்தவனே
முள்ளுடை என்னெஞ்சில் மூன்கவலை போக்கியருள்! 54
- கல்லாத நாயேனும் கலங்கியே நிற்கின்றேன்
எல்லார்க்கும் அறிவருள்வாய் என்சற் குருநாதா! 55
- அம்மையப்ப னாய்விற்கு மருட்துணக் குன்றமன்னாய்
செம்மைதரும் தேவருளைச் சிறியாட்கும் சேர்த்தருள்வாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கீர்த்தித் திருவகவல்

- சீரும் சிறப்பும் செங்கதர்ச் சோதிபோற்
பேரும் புகழும் பெருகும் விருதையில் 1
- மெய்யர்கள் வாழ மிகுசைவத் துறைபேண
ஐப னடியினை அகத்தே மிகநினைத்து 2
- மெய்ப்பணி யாற்றி விளங்கினர் நாளும்
செய்யணி பெல்லாம் சிவனருட் செயலால் 3
- தானமும் தவமும் சத்திய ஞானமும்
மோன வடிவினர் முழுமதி யென்ன 4
- வாணிபம் வளரும் வளமார் விருதை
பேணிஅத் துறையில் பெரிதும் சிறக்க 5
- மாத மும்மாரி மகிழ்ந்துமே பொழியும்
ஆதவ னெனியென அருங்கலை வளரும் 6
- சீரும் சிறப்பும் செழித்த சிவலோகம்
என்றே யாரும் இனிதே யியம்பிட 7
- கலைகள் பலவும் களிநடம் புரியும்
பலகலைத் துறைகள் பாங்குடன் போற்றிடும் 8
- பண்புடை மக்கள்வாழ் பார்புகழ் விருதையில்
அன்புடன் என்றும் அறமதே வளர்ப்பார்! 9
- கற்றறிந் தடங்கும் கருணையே வடிவினர்
உற்றிடத் துதவும் உறுதுணை நண்பர் 10
- பற்றென நில்லாப் பான்மை யாளர்த்
தெற்றென விளங்கும் சிந்தை யுடையோர் 11
- வெற்றுகை கேளா வினோதச் செவியர்
உத்தம ரென்றே உலகம் புகழ்ச் 12
- செய்ந்நன்றி மறவாச் சிந்தை யுடையர்
கைதவம் என்றும் கனவிலும் கருதார் 13

- தந்நலவ் கருதாத் தருமப் பணியதனை
இறைபணி யென்றே இன்பமாய்ச் செய்வர் 14
- ஆதவன் முன்பணி அனைய தன்மையாய்
ஏதமும் வெகுளியும் என்றுமே யில்லார். 15
- சாதக ராகித் தண்ணளி கூர்ந்து
குபேரசும் பத்தெனக் கோடிபொன் னவர் 16
- நல்கூர்ந்தார் தமக்கே நன்றி யாளராய்
அல்பகல் தன்னில் அரும்பசி மாற்றுவர் 17
- அன்புடன் என்றும் அருள்நெறி வளர்க்கும்
புண்ணிய சீலர் பொருந்தியே வாழ்வார் 18
- சீரும் சிறப்பும் செல்வமு மல்கும்
ஊராம் விருதை உத்தமர் குலத்தில் 19
- சான்றோர் போற்றும் தமிழன் பழனி
ஆன்றோன் னன்ற அருமைநா யகமே! 20
- காமாட்சி என்ற கற்புக் கரசி
சீமாட்டி பெற்ற சீரோன் வாழ்க 21
- குருலிங்க சங்கமம் குவலய மோங்க
மருவிலாச் சைவம் வளர்த்தோன் வாழ்க 22
- அறுபான் மூவர் ஆலய மதனை
நிறுவியே நின்ற நின்மலன் வாழ்க 23
- சிதாகாய மான சிதம்பரந் தன்னில்
பொதுமடம் நிறுவிய புண்ணியன் வாழ்க 24
- பொய்யா மொழியாம் புண்ணிய னூலை
வையக மறிய வாரி வழங்கினன் 25
- வேதாந்தம் சித்தாந்தம் மேலா நாதாந்தம்
பொதுவாய் நோக்கும் புண்ணியன் வாழ்க 26
- வணிகர் குலத்தில் வந்தவ தரித்த
மணிச்சடர்க் கொழுந்தே மாணிக்க மலையாம் 27

- குன்றிவிட்ட கொழுஞ் சட ரெனவே
நின்றமெய்ஞ் ஞான நிமலதே சிகனே! 28
- குருபர நின்னைக் குவலயம் தன்னில்
அரனெனக் கண்டே அகமகிழ்ந் திருந்தேன் 29
- தருணத்தில் நீயும் தமிழளை யிருத்தி
பரப்பிரம்ம சொருப பிரகாச வெளியில் 30
- சிதாகாய சொருபத்தில் செறிந்தே மறைந்து
சிறியாள் தனக்கே தியக்க மருளினை 31
- சிறியாள் தானும் திருவுருக் காணு
தலறியே தவித்தேன் அறிவே குருவே 32
- இறைவனைக் காணு தேங்கிக் களைத்தேன்
அறிவனைக் காணு தலறிநின் றேனே 33
- சரீரம் மறைந்தால் தயக்கிடா யென்றே
அசரீரி யாக அறைந்தனை யெனக்கே! 34
- மறுமுறை நீயென் மயக்கங் களையத்
திருவரு வாகச் சிந்தையுட் புகுந்தனை 35
- கருணையே பூத்துக் கணிந்த நின்றன்
திருவருள் துணையால் திறமிக அடைந்தேன் 36
- அற்புதக் காட்சி யளவாய் விளங்கும்
சிற்பரநீ பென் சிந்தையே மேவி 37
- வருகிற வழக்கை மனச்சழிக் கறவே
பெருமையாய்ப் பேசும் பெரியோ னாகி 38
- புறஇருள் போக்கும் பூத சூரியனும்
அகவிருள் போக்கும் அறிவுப் பாணுவே! 39
- ஒருமையாம் கலைகள் யாவும் வளர
பெருமை யுறவே போதித்த நாதா! 40
- வைய மறிய மலர்த்தாள் இருத்தி
ஐய மகற்றியே அறிவினை யருளினை 41

- சிவகுரு நாதன் சிந்தைக் கினியவன்
பவ்மாம் அதனைப் பாரத் துரந்தவன் 42
- மறுபடி நானும் மாயையில் வீழ்ந்து
திருவடி மறந்து தியக்க முறாமல் 43
- மறுபிறப் பென்னும் சுழியிலா ழாது
திருவடித் தோணியை உறுதியாய்ப் பற்றினன் 44
- கருணையே யுருவாம் கலியுக வரதா
தருணமே வந்து சார்தமே யருள்வாய் 45
- மாயையில் வீழ்ந்து மதியிழக் காமல்
தாயென வந்து தண்ணளி தருவாய் 46
- திருவரு ளதனால் தியக்க மறுத்த
குருபரா நினக்கே கோடி வணக்கம் 47
- இராப்பக லற்ற இடத்தே நானும்
தேறியே இருக்கும் சிந்தையைத் தந்தாய் 48
- பெருமைக் கற்பில் பெண்கள் திருந்த
தருணத் தோதும் தயாசிதி நீயே 49
- அரியயன் காணு அமல வடிவோய்
சிறியாள் தவத்தா லெளிதில் வந்தோய் 50
- சிறியாள் வணங்கச் செனன மறுத்தாய்
அரியரின் பெருமை யறைதலு முளவோ? 51
- பரம குருவாம் பாவானு தீதனை
அரனென நினைந்தே அகத்தே மகிழ்ந்தனன் 52
- கருணை வெள்ளமாய்க் காட்சி யளித்தனை
சரண நின்தாள் சஞ்சித மறுப்பாய் 53
- அருமைத் திருமேனி அடியார்க் கென்றும்
பெருமையாம் சைவப் பணிக்கே ஈந்தாய் 54
- தெரிவருஞ் சிவானு பூதி தன்னை
பரிவுட னெனக்கே பாங்கா யீவாய் 55

நவையில் தத்துவா தீதப்பொருளை	56
அவையிலெனக்கே யறிவித் தருளினை	
செம்பிற களிம்பாம் செறிமல மதனை	57
எம்பிறப் பறுக்க எளிதே நீக்கினை	
பொறிபுல னடங்காப் பொங்குறு மனத்தை	58
அறிவா லடக்கு மனுபவ மருளினை	
காதலாய் நின்னைக் காண்டிட விழைந்தேன்	59
ஆதலால் என்றும் அகமே திகழ்வாய்	
துரியா தீதமாம் சுயஞ்சோதி யதனைக்	60
காதலா மலகமாய்க் காட்டினை எனக்கே	
தேறலின் தெளிவே செய்வகை யறியேன்	61
காரென நின்றே கருணை யருள்வாய்	
அம்பலந் தன்னில் ஆடும் அரசே	62
எம்மலம் அறுக்கும் ஈசா போற்றி	
எந்தையே ஈசா எழில்குரு நாதா	63
சுந்தையே புகுந்து திறமதை அருள்வாய்	
சுவாய நமவெனச் சிந்தித் திருந்தேன்	64
அபாயம தில்லா தருள்வாய் எனக்கே	
போகக் கள்ளுண்டு பொறியே கலங்கினேன்	65
சிவோஹத் தேனைச் சிந்தையி லூட்டுவாய்	
மனவாக்குக் கெட்டா மனதிப் பொருளைத்	66
தனதாகக் கொள்ளத் தத்பரா வருவாய்	
மும்மலச் சேற்றில் மூழ்கும் அடியார்க்கு	67
அம்மல மறுக்கும் அருள்குரு நாதன்	
உன்தா ளதனை உருகியே போற்ற	68
நின்னடி பார்க்கே நின்னரு ளருள்வாய்	
ஆகாமியக் கிழங்கை அகழ்ந்தே எரித்துப்	69
பிராத்தம் தன்னைப் புசிக்கவே செய்தாய்	
எம்மல மறுக்கும் இறைவா ஈசா	70
மும்மலந் தன்னை முழுது மகற்றிடு	
திரிபுடி தன்னில் தேறித் தெளிந்து	71
ஒருபடி நிற்க உண்மை யுரைப்பாய்	
வேதாந்த முடிவாம் விமலா னந்த	72
ஞான சொரூப நாதா போற்றி	

மலகன்ம மாயையில் மயங்கியே நானும் அலமந்து நின்றேன் அரசே போற்றி	73
அலமந் தயர்ந்த அறிவின யெனையும் தலமிசை என்றும் தாங்குவாய் போற்றி	74
கருணைக் கடலாம் கற்பகத் தருவே தருணத் துதவும் தற்பரா போற்றி	75
நந்தா விளக்காம் ஞான சொருபத்தை எந்தா யெனக்கே இம்மை யருளினை	76
மாறிக்கா லாடும் மாமணிச் சுடரே தேருச் சிந்தையில் திருவடி பதிப்பாய்	77
கலங்கியே என்றும் கதறிடும் நாயெனைக் கலக்கம் தவிர்த்துக் கதியளிப் பாயே	78
ஆதவன் கண்ட அரும்பனி யென்ன மாதவன் நீயே மலமதை அகற்றிடு	79
கலைகள் பலவும் கண்டிட முடியா மலமற் றுருள் மகிழும் சோதி	80
அங்கை நெல்லியாம் அழகிய ஞானம் பொங்கித் ததும்பப் புனியிலே ஈந்தாய்	81
எனையாட் கொண்ட எந்தையே போற்றி என்னுள் நிறைந்த இறைவா போற்றி	82
பாம்பரம் பொருளே பாவனா தீதா சகம் பேயென்னும் தன்மை யருள்வாய்	83
தாரக மான தனிப் பெரும் பொருளே காரென நின்றே கருணை பொழிந்தாய்	84
உள்ளத்தி னுள்ளே உயர்மணிப் பீடத்தில் கள்ள மகற்றும் கதிர்மணிச் சோதியே	85
சித்தாந்த வேதாந்தம் சீராம் நாதாந்தம் யாவும் வளர்க்கும் அருள் ஞான மூர்த்தி!	86
பொருள்நிறை சிவானந்தத் தேனே யொழுகும் அருள் நிறை ஆனந்த அமுதே போற்றி	87

போற்றித் திரு அகவல்.

- தன்னையே மறந்து தவத்தி லிருக்க நான்
அன்னையே நின்னை அண்டினேன் போற்றி 1
- வல்லமை கொண்ட வாழி நிற்பதம்
சொல்மலர் சூடிய தோளா போற்றி 2
- மந்தா கினியை மணிமுடி கொண்ட
நந்தா விளக்கே நற்றூள் போற்றி 3
- நந்தா விளக்காம் ஞான பா னுவைச்
சுந்தையிருள் நீங்கச் சேர்ந்தேன் போற்றி 4
- அலையுறு மனத்தை அசையா தடக்கி
அலகில் கலையை யருளினுப் போற்றி 5
- அடியா ருண்ட அருளா ரமுதைச்
சிறியா ஞண்ணைச் செய்தாய் போற்றி 6
- மலையிலக் கான மணிச்சுட ரொளியைக்
குலமது விளங்கக் கொடுத்தாய் போற்றி 7
- ஒழுக்கம் தயாளம் உண்மை வீரம்
விழுப்பம் பெறவே வேண்டும் போற்றி 8
- சேவைச் சிந்தையர் செகத்தில் பெருக
நாவை யடக்க நல்குவாய் போற்றி 9
- ஆலின் கீழற முரைத்த அண்ணலே
தாளினை தந்தே தமிழனை யாள்வாய் 10
- மருளில் வீழ்ந்து மயக்க முறாமல்
தெருளளித் தெனக்கே திருவடி யருள்வாய் 11
- நால்வர்க் கருளிய ஞான வடிவத்தை
யாவரும் அறிய அருளினுப் போற்றி 12

- எம்பந்தம் நீங்க இணையடி நிழலாம்
சம்பந்தம் தருவாய் தாணுவே போற்றி 13
- சின்முத் திரையுடன் தென்திசை மூர்த்தியாய்
பந்தனை யறுத்திடும் பரமனே போற்றி 14
- ஐந்தடக்கி ஆறெடுக்கி அன்புருச் சனகாதி
மன்பதை யளிக்கும் மன்னவா போற்றி 15
- அலையுறு மனத்தை யடக்கியே எனக்குக்
கலைகள் வளரவே களிநடம் புரிந்தனை 16
- சுழுமுன நாடிச் சோதியி லொன்றப்
பழுதிலா ஞானம் பகர்ந்தனை போற்றி 17
- சுழுமுனை நாடவும் சோதியி லொன்றவும்
வழிபய மென்று மலைத்திருந் தேனே 18
- மலைவுறு மனத்தில் மன்னிய ஞானத்தால்
தெளிவுறு காட்சி சிந்தைக் களித்தனை 19
- பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிடச் செய்தே
தெற்றெனச் சிவோஹம் சிறியாட் களித்தனை 20
- புருவத்தி னூடே பொன்றும் சுழுமுனை
அருப தெரிசனம் அடியாட் களித்தனை 21
- பரம னடியினைப் பாடித் துதிக்கும்
வரமதை ஈந்த வள்ளலே போற்றி 22
- தேனினு மினிய செந்தமிழ் நூலை
ஊனினுட் புகுத்தி உள்ளொளி காட்டினை 23
- நடுக்குற்று நலிந்தேன் ஞால மறியத்
தடுத்தாட் கொண்ட தபாசிதி போற்றி 24
- துன்று மலமாம் துடக்கை யறுத்தே
என்றுமாட்கொண்ட ஈசா போற்றி 25

சிவரய நமாவெனத் திருநீ றணிந்தேன் அபாயமே தில்லா தருள்வாய் போற்றி	26
பஞ்சாட் சரத்தை நெஞ்சில் பதித்து * உஞ்சவே நானும் உருகினேன் போற்றி	27
சோகம் பாவனை சிந்தையுட் கொள்ள ஏகமாம் நீயே எழுந்தருள் வாயே	28
சம்பந்த முர்த்திக் தயானுவாம் நீயே எம்பந்த மறுத்தே இணையடி ஈந்தனை	29
சோகம் பாவனையில் சொக்கி யெனையும் ஏக போகமா யிருந்திடச் செய்தாய்	30
நுண்ணறி வென்னும் நூலேணி ஏற்றி மன்னிய ஞானம் வழங்கினோய் போற்றி	31
செய்வகை யறியாது திகைத்த நாயேற்கு உய்வகை உணர்த்திய ஒருவ போற்றி	32
சும்மா இரு வென்று சுருதிகள் முறையிட்ட அம்மா பொருளை அறியவே யருளினை	33
குருவருள் பெற்றியால் கூறிடும் அகவலை திருவருள் பெற்றியால் சிந்தையுட் கொண்டோர்	34
மலகன்ம பாசம் மற்றதும் நீங்கி திருவடி நீழலில் திளைத்திருப் பாரே	35

திருச்சிற்றம்பலம்.

மணிச்சுடர் மாலை

- சீராரும் திருவருளால் சிவனடியை யானடைய
ஏராரும் மோனத்தை யெனக்கருள்வாய் மணிச்சுடரே 1
- திக்கற்ற நானுன் திருவடியை நாடிநின்றேன்
திக்தெட்டுக் கப்பாலாம் சின்மயமாம் மணிச்சுடரே 2
- மாயா உலகில் மனமுடைந்து வாடுகின்றேன்
தாயாகித் தாங்குகின்ற சற்குருவாம் மணிச்சுடரே 3
- சும்மா இருக்கவரும் சுகரூப மெய்ப்பொருளை
அம்மா பொருளுணரும் ஆற்றலில்லேன் மணிச்சுடரே 4
- அம்மா பொருளுணரும் ஆற்ற லெனக் கருள
இம்மாவிலத்து வந்த எழிலுருவா மணிச்சுடரே 5
- கரும்பேயென் கற்கண்டே கனிரசமே தீம்பாகே
விரும்புமடி யார்க்கருளும் மெய்ஞ்ஞான மணிச்சுடரே 6
- செந்நெறியில் சென்றுலகம் செம்பொருளைத் தானுணர
நன்னெறியாம் நற்சேவை நல்கி நவாய் மணிச்சுடரே 7
- மதமான பேய்ப்பிடித்து மாநிலங்கள் மாளாமல்
இதமான செயல்புரிய எடுத்துரைப்பாய் மணிச்சுடரே 8
- பெரியோர்க ளுணர்ந்துரைத்த பெருமைபெற்ற நூலதனை
கரியமனத் தா ளுணர்வோர்க் கறிவருளும் மணிச்சுடரே 9
- தீக்குணங்கள் கொண்டுலகில் சேதமுறு மக்களுக்கு
மேற்குணங்கள் கொண்டுணர வெளிவருவாய் மணிச்சுடரே
- உள்ளுள்ளே செந்தீபுக்கு உள்ளுடைந்து வாடுகின்றேன்
மெள்ள மெள்ள மாரியென வந்திரங்காய் மணிச்சுடரே 11
- உள்ளுணர்ந்தோர் உன்னருளை உலகிலே நாடிடவும்
தள்ளிநிற்க நீதியென்ன தாயான மணிச்சுடரே 12
- ஊரிலுனைப் போல்யாரும் உற்றதுனை யில்லையென்றுன்
சீரருளைத் தேடிவந்தேன் திறமருள்வாய் மணிச்சுடரே 13
- சும்பந்தர் போற்றிசைத்த சதுர்மறையாம் பைந்தமிழை
இம்மந்த உலகினர்கள் என்றுணர்வார் மணிச்சுடரே 14
- அமைதியுடன் இவ்வுலகம் அறிவுடனே சேவைசெய்ய
தயையருள்வாய் தாயான தற்பரமாம் மணிச்சுடரே 15
- தாயாகி நின்றிலகைத் தாங்கும் தயாபரனே
சேயான இவ்வுலகைச் சிறக்கச்செய் மணிச்சுடரே 16

- அமிழ்த மயமான அறுசமயத் துட்பொருளைத்
தமிழன்னை தற்காத்துத் தந்தருள்வாள் மணிச்சுடரே 17
- அணுக்குண்டைத் தானகற்றி அருட்குன்றைத் தானடுக்க
கணுமுற்றி நின்ற அருள் கரும்பருள்வாய் மணிச்சுடரே 18
- பொய்யில் புலவன் பொருளுரையைத் தான் தேர்ந்து
மெய்யாக வையகத்தே விரித்துரைத்த மணிச்சுடரே 19
- குடும்பநற் சேவையுடன் கோதிலா அறச்சேவை
இடும்பையற எவ்வுயிர்க்கும் எடுத்துரைத்த எழில்குடரே 20
- மாதவத்தால் எவ்வுலகும் வளப்பமுறு மென்றுரைத்தாய்
ஆதவன்காண் பதம மென அகமலர்ந்தேன் அருட்சுடரே
- பேரறிவே வலப்பாகம் பேரன்பே இடப்பாகம்
பேரறமே வடிவமெனப் பெரிதுரைத்த மணிச்சுடரே 22
- ஞாலத்துள் நான்கொண்ட நடுக்கங்கள் கொஞ்சமல்ல
ஆலம துண்ட மிடற் றண்ணலா மணிச்சுடரே 23
- நடுக்கம் தனைத் தீர்த்து நற்சேவை நாளும் செய்ய
அடுத்தடுத்து அருள் புரியு அருள் குருவாம் மணிச்சுடரே
- ஆலகால மதனை யடக்கினாய் மணி மிடற்றில்
காலனெனை யணுகாமல் காத்திடுவாய் மணிச்சுடரே 25
- என்னை யலக்கழிக்கு மிருண்மலத்தை வேரறுத்துத்
தன்னை யுணர்த்துகின்ற தாணுவாம் மணிச்சுடரே 26
- காலபாசத் தெனையும் காட்டிக் கொடுத்திடாதே
ஆலமுண்ட மணிமிடற் றண்ணலா மணிச்சுடரே 27
- எத்தனை தான் கற்றாலும் என்னிதயம் ஒடுங்கவில்லை
அத்தனையுள் நீயின்றே அறிவிப்பாய் மணிச்சுடரே 28
- உன்னைத் துணையென்றே உறுதியுடன் நானிருக்க
என்னை ஏமாற்றல் இசைவதுவோ மணிச்சுடரே 29
- எத்தனையோ துன்பங்க ளெனையடுத்த போதிலுமே
அத்தனையும் நீயாய் அறிவிப்பாய் மணிச்சுடரே 20
- சிந்தை கலங்கித் தியங்கித் தவிப்பதையும்
எந்தை யறிந்தெனக்கும் இன்பருள்வாய் மணிச்சுடரே 31
- பாருலகி லெல்லோரும் பண்புடனே தானிருந்து
சீருளை நாட அருள் செய்திடுவாய் மணிச்சுடரே 32

- உலகத்தி லேபிறந்த உயிர்வகைக ளெல்லாமுய்யும்
திலகமறைப் பொருளுணரச் செய்திடுவாய் மணிச்சுடரே
- அஞ்சுபுல னெறுத்தே அன்புருவாய் நிற்பதற்கே
தஞ்சமென்று தாளடைந்தேன் தாயான மணிச்சுடரே 34
- தாவி மனக்குரங்கு தடம்பலவும் கொண்டுய்த்தால்
ஆவிக்குள் நீயிருந்தும் அறியாயோ மணிச்சுடரே 35
- உலகமெல்லா மன்புருவாய் ஒன்றிநின்று சாந்தமுடன்
கலகமது தான்நீக்கிக் களிப்பருள்வாய் மணிச்சுடரே 36
- மறைமணக்கும் திருவடியை மகிழ்வாக நான்பாட
அறைகூவி யாண்டருளும் அன்புருவாம் மணிச்சுடரே 37
- எந்தையே ஈசாளன் எழில்ஞான சற்குருவே
தந்தையே தாயே தமரேஎன் மணிச்சுடரே 38
- ஊழி முதற்பொருளாய் ஓங்கும் திருவடியை
வாழிவாழி யென்று வழுத்திடுவேன் மணிச்சுடரே ! 39
- நல்லோர் திருவடிக்கு நாடோறுந் தொண்டுசெய்தே
பல்லோர் புகழ்ந்தேத்தும் படிபருள்க மணிச்சுடரே ! 40
- என்றன் வழித்தோன்ற லென்றென்றுந் தொண்டுசெய்ய
உன்றன் அருட் செல்வத்தை உதவிடுக மணிச்சுடரே ! 41
- நாவாலே போற்றிசைத்து நல்லோர் திருவடிக்கே
பாவாலே அர்ச்சிக்கும் பண்பருள்க மணிச்சுடரே ! 42
- குருவை மறவாமல் கோதிலறம்; வழுவாமல்
பருவமதி லென்மனத்தின் பண்பருள்க மணிச்சுடரே ! 43
- தணியாத சிந்தையிலே தாளிணையே தாணிநுத்தி
பணிபுரிய அருள்புரிவாய் பரவெனியே மணிச்சுடரே 44
- குருவருட் பத்தியிஹை கோத்த மணிப் பாமாலை
திருவடிக்கே சாத்தியின்றேன் சிற்பதமாம் மணிச்சுடரே 45
- எந்தையருட் குருவருட்பா எழில்மறையின் சாரமதை
சந்ததமும் தானுணர்ந்த சந்ததிகள் வாழியவே 46
- குருவருட்பா மாலைவாழி குருபரன் தாள்வாழி
திருவருளாற் செப்பிய தில்லைக்காமாட்சி வாழி 47

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவருட்பா மாலை முற்றிற்று